

கல்கி

KALKI
7.7.85
ரூ1.50

சொன்னதைச்
செய்தாரா
சுவாஜ்?

கல்கி

ஆகஸ்ட் 4
ஆண்டு
மலர்

சாண்டிஸ்யன்

எழுதும்

சரீத்திரத் தொபர்

ஆரம்பம்

கல்கி

ஆகஸ்டு 4௨ ஆண்டுமலர்

கோவா

சிறப்பிதழாக உருவாகிறது!

ர.சு.நல்லபெருமாள்

எழுதும்

**உணர்வுகள்
உறுதுவதில்லை!**

பக்கத்துக்குப் பக்கம் பார்ப்பான
தொடர்கதை ஆரம்பம்.

மற்றும் பல புதிய அம்சங்களை எதிர்பார்க்கவும்!

**அதிக பக்கங்கள்
அதே விலை**

**சீவாஜியுடன்
ஒரு மனம் தீருந்த
போட்டி**

சொன்னதைச்

கேள்வி: அவகாபத்திலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களே அபிதாய் பச்சைக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். எத்தனை நடத்துகிறார்கள்? தெரிந்தவர்க்குப் பிறகு அபிதாய் பச்சை தொகுதிப் பக்கமே வரவில்லை; தொகுதியிலுள்ள பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பார்லிமெண்டில் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை என்பதை அவர்களின் குற்றச்சாட்டு. இந்த விஷயத்தை எழுதிய பத்திரிகைகள் எல்லாமே, அபிதாய் பச்சை மட்டுமல்ல; சினிமாத் கலைஞர்களாக இருக்கும் எந்த எம். பி.யுமே பார்லிமெண்டில் பேசவில்லை என்பதுதான் எழுதின. இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

விவாதி: கணேசன் : பார்லிமெண்டில் சினிமாத் கலைஞர்கள் மட்டும்தான் பேசவில்லை? எத்தனையோ எம். பி.க்கள் பேசவில்லை! அதுபற்றி இதைப் பத்திரிகைகள் எழுதவில்லைவே, ஏன்?

கேள்வி: மற்ற எம். பி.க்களை விட்டுவிடுவோம். உங்களைப் போலுள்ள கலைஞர்களெல்லாம் இந்தியா முழுவதிலும் தெரிந்தவர்கள். அதனும் நீங்கள் பார்லிமெண்டில் பேசுவதை மக்கள் எதிர்பார்த்திருக்கிறீர்கள்; இல்லையா?

விவாதி: பார்லிமெண்டில்தான் பேச வேண்டுமா? பார்லிமெண்டில் பேசும்போது ஏதாவது தவறுகப் பேசினாலும் வாய்ப்பு உண்டு. அப்படித் தவறுகப் பேசினால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களெல்லாம் என்கொட்டிச் சிரித்துக் கேலி செய்வார்கள் என்பதினால்தான் நான் கூட பார்லிமெண்டில் பேசவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் களையெல்லாம் வீட்டில் சந்தித்துப் பேசுகிறேன். அவர்களும் நான் நேரடியாகச் சந்தித்த மரியாதையில் நான் சொல்லும் குற்றங்களைக் கேட்டு ஆயன செய்கிறார்கள்.

கேள்வி: அப்படி நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?

விவாதி: ஓர் கணுக்கு ரோடு போட வேண்டும்; பாலம் கட்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் நான் கேட்க வேண்டியதில்லை. அதற்கு அந்தத் தொகுதி எம். பி.க்கள் இருக்கிறார்கள். நான், கலைஞர்களுக்கான இடத்தில்தான் நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறேன். எனவே, கலைஞர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அவ்வப்போது எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு நான் இருக்கிறேன்.

கேள்வி: நீங்கள் அப்படி எடுத்துச் சொல்கிறீர்கள் மட்டும் பிரச்சனைகள் ஏதாவதொன்றைக் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியுமா?

விவாதி: அப்படியெல்லாம்— இதைச் செய்தேன் என்று எதைமேயும் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியாது.

கேள்வி: குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான ஒன்றைத் தான் மக்கள் உங்களைப் போன்றவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றேன்!

விவாதி: 'வேண்டாத மருமகன் எனப்பட்டால் குற்றம்; கால் பட்டால் குற்றம்' என்பது போல்தான் எங்களைப் பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகைக்காரர்கள் பெரிது படுத்துகிறார்கள். எதுவும் செய்யாமல் எத்தனையோ எம். பி.க்கள் இருக்கும் போது எங்களைப் பற்றி மட்டும் எழுதுவானேன்?

கேள்வி: சென்ற ஆண்டு சென்னைில் நடந்த விவாதி ரகிசு மன்ற மாநாட்டில் பேசும்போது, "வருடத்தில் இருந்து நாட்டின் அரசியலுக்காகவும் மற்ற நாட்டினத்தால் சினிமாவில் தடிப்பதற்காகவும் செயலிக்கப் போகிறேன்" என்று நீங்களே பிரகடனம் செய்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அப்படிச் செய்வதாகத் தெரிகவில்லையே? சொல்வதைச் செய்வார்களேயா?

செய்தாரா சிவாஜி?

சிவாஜி: எனக்குத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் தலைவர் பதவி கொடுத்தால் அப்படிச் செய்வதாகச் சொன்னேனே தவிர, சாதாரண நிலையில் இருக்கும் போது அப்படிச் செய்பவன் என்று சொல்வதில்லை.

கேள்வி: தங்கள் அரசியலுக்காகப் பெரும்புதிதேரத்தைச் செலவழிப்போதுதானே தலைவர் பதவியை ஏற்பின்பாடுபதில் ஒரு சிலரால் இருக்க முடியும்?

சிவாஜி: கொடுத்துப் பாரகூடும் நான் எப்படிச் செயல்படுகிறேன் என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

கேள்வி: உங்கள் ரசிகர் மன்றத்தினர் கூட உங்களைத் தலைவராக வேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் நடத்திய மாநாட்டில் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆக, உங்கள் ரசிகர்கள் உங்களுக்குப் பிள்ளை அணி திரண்டு நித்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நீங்கள்தான் முழுநேர அரசியலாளராக - அவர்களின் தலைவராக வந்தாட்டத் தயங்குகிறீர்கள். அதற்கு என்ன காரணம்?

சிவாஜி: அவர்கள் என்னைத் தலைவராக விரும்புவதில் தவறில்லை; ஆனால் அந்தப் பதவி எனக்குத் தேவையில்லை. ஏனெனில் எனக்கு திறமை வேலைகள் இருக்கின்றன!

கேள்வி: என்ன வேலைகள் இருக்கின்றன?

சிவாஜி: கலை உலகம் என்னை நிராகரிக்கவில்லை. கலைவின்மேல் எனக்குக்கும் காதல்; அந்தக் கலைக்கு என்மேல் உள்ள காதல் - இவை இன்னும் வற்றிப் போய் விடவில்லை. கலைத்தரையின் மண்ணடியுள்ள மகன் நான். அதனால் அங்குள்ளவர்கள் என்னைச் சீக்கிரம் வெளியில் விட மாட்டார்கள்.

கேள்வி: இப்போது தங்கள் இப்படிச் சொக்கிறீர்கள். ஆனால் ரசிகர் மன்ற மாநாட்டில் போனோ, ஒரு குமாஸ்தா எப்போதும் குமாஸ்தாவாகத் தான் இருக்க வேண்டுமா? அந்த குமாஸ்தா மானேது? ஆக விரும்புவதில் என்ன தவறு? என்று பேசினீர்கள். அதாவது தங்கள் தலைவர் பதவி வேண்டுமென்பதைத் தான் அப்படிச் சொன்னீர்கள். அப்போது சொன்னதற்கும் இப்போது சொல்வதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறதே. ஏன்? அந்தக் கலைத் தாய் அந்தனை சீக்கிரத்தில் உங்களை விட மாட்டாள் என்பது அப்போதே உங்களுக்குத் தெரியாதா?

சிவாஜி: நான் முழுக்க முழுக்கக் கலை உலகத்திலிருந்து விவகரி அரசியலுக்கு வரப் போகிறேன் என்று எப்போது சொன்னேன்? நான் தலைவராக வேண்டுமென்பது என் பிள்ளைகளின் (ரசிகர்களின்) ஆசை. அப்படி என்னைத் தலைவராக விரும்புதான் மிகவும் திறமையாகச் செயல்படுவென் என்றுதான் சொன்னேன்.

கேள்வி: நீங்கள் முழு தேர்தலையும் அரசியலுக்குச் செலவிடாத காரணத்தால் உங்களைத் தவிரவரக்கூடப் பார்க்க வேண்டும் என்று முடித்துக் கொண்டிருக்கும் உங்கள் ரசிகர்களுக்கே ஒரு வீரத்தி மனம் பான்மை கருது விட வாய்ப்பு இருக்கிறதே?

சிவாஜி: என் மின்னிகள் அப்படி ஒரு பொதும் வீரத்தியடைய மாட்டார்கள். ஏனெனில் நான் அரசியலில் தொழிலாகக் கொள்ள முடியாது. அப்படித் தொழிலாகக் கொண்டால் நான் என்னுடைய செலவுகளுக்கு என்ன செல்வேன்? யாரிடம் போய்க் கடன் கேட்பேன்? எனக்கு இதுவரை கொடுத்துத்தான் பழக்கமே தவிர. வாங்கிப் பழக்கமில்லை. கடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது கூட எனது சொந்தப் பணத்திலிருந்துதான் சுமார் நான்கரை லட்ச ரூபாய் செலவழித்தேனே தவிர மற்றவர்களிடம் கேட்டுப் பெற்றுச் செலவழிக்கவில்லை.

கேள்வி: கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக நீங்கள் மின்னையில் சாதிக்காத ஒன்றையா இனிமேல் சாதித்து விடப் போகிறீர்கள்? எதற்காக இன்னும் நீங்கள் அங்கே இருக்க வேண்டும் முழு தேர்தலும் அரசியலுக்கு வந்துவிட வேண்டியதுதானே?

சிவாஜி: நான் முன்பே சொன்னேன். எனக்கு அரசியல் தொழில் அல்ல என்று. மேலும் எனது குழந்தைகள் சொந்தக் குழந்தைகள்! இப்போதுதான் வளர்ந்து பெரியவர்களாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு நான் எதையாவது செய்தாக வேண்டும். எனது அறுபதாவது வயதிற்குள் அதையெல்லாம் செய்து முடித்துவிடுவேன். பிறகு முழுதேர அரசியல்வாதி யாகிவிடுவேன்.

கேள்வி: நான் கேட்பது, இனிமேலும் கலியுகத்தின் நீங்கள் என்ன சாதித்து விட முடியும் என்று நம்புகிறீர்கள்? இதுவரை நீங்கள் சாதிக்காத ஒன்றையா இனி சாதிக்கப் போகிறீர்கள் என்பது தான்!

சிவாஜி: உதாரணத்திற்கு ஒரு டாக்டரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் என்ன தான் முழுதேர அரசியல் பணிகளைச் செய்தாலும் அவருடைய டாக்டர் தொழில் அவரால் விட்டுவிட முடியுமா? அதுபோல்தான் நானும். முழுதேர அரசியலுக்கு வந்தாலும் அவ்வப்போது கலித்தாய்க்கும் என்னால் சேவை செய்யாமல் இருக்க முடியாது. அதில் சாதனை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை, சேவை - கலைச் சேவை. அதுதான் எனக்கு முக்கியம்.

கேள்வி: உங்களுடைய கலைச் சேவையை விட அரசியல் சேவைதான் அதிகம் தேவை. அப்படித்தான் இப்போது உங்கள் ரசிகர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்ற நினைக்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

சிவாஜி: நான் எப்போதுமே காங்கிரஸ் கொண்டவன்தான். ஆனால் கொஞ்சம் கால்ட்டி கொண்டவர்; அவ்வளவுதான். நான் ஒரு நடிகனாகத்தான் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தேன். சாகும்போதும் ஒரு நடிகனாகத்தான் சாவேன்; மூவரின் (காங்கிரஸ்) கொடியோடுதான் சாவேன். பதவி கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் என்னை மதித்தாலும் மதிக்காவிட்டாலும் நான் கட்சிக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளைச் செய்துகொண்டே தான் இருப்பேன். இது என் உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழும் வார்த்தைகள். பதவிக்காகச் சொல்லப் படும் வார்த்தைகள் அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி: பதவி கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் கட்சிப் பணி செய்து கொண்டே தான் இருப்பேன் என்பதீர்கள். ஆனால், கடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது, உங்கள் ரசிகர் மனத்தினுக்குத் தேர்தல் டிக்கெட் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக

ராஜீவ் எப்படி அரசியலுக்கு வந்தார்?

சஞ்சய் இறந்தவுடன் மௌனாகவுடன் கொஞ்சம் நெருக்கிப் பழக்கவாழ்ந்திருந்தார். இவரும் அரசியல் திகழ்ச்சிகளை அவகவாரிகள். மூத்த மருமகன்களை அவகவாரிக்கு இவ் கலக்கத்தைச் சொலியாவுக்கு இவ் கலக்கத்தைக் கொடுத்தது. ஒருவர் இறந்தார். மௌனாவை ஒரு செகரட்டரியாக நியமிக்க எண்ணியபோது சோனியா அதைத் தீவிரமாக எதிர்த்தார். "நீங்கள் அவரை செகரட்டரியாக்கினால், நான் இத்தாலி திரும்பிச் செல்விறேன்" என்றார். இதைக் கேட்ட இத்தாலி. "என்ன செய்வது சோனியா? சஞ்சய்க்கப்பறம் எனக்கு உதவி தேவையே!" என்று சொன்ன போது. "ஏன் ராஜீவ் இவ் லைவா?" என்று திரும்பிக் கேட்டாராம் சோனியா. இதுதான் ராஜீவ் அரசியலில் நுழைந்த கதை! பின்னணி என்று எழுதினிருக்கிறது "சென்சு" என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை! தகவல்: என். வி. வி. வாசன்.

கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்கிறாயோ, சி.எம்.ஆக, கட்சியிலிருந்து நீங்கள் விலகிவிடுவார்களா என்பதற்குக்கிறீர்கள் என்றுதான் அர்த்தமாகிறது!

விவாதி: அப்படியல்ல. ஒவ்வொரு தேர்தலின் போதும் எனது பின்புலங்களுக்காக சீட் கேட்பேன். அவர்கள் சமாதானம் சொல்வார்கள். நானும் சரியென்று விட்டு விடுவேன். ஆனால் கடந்த முறை என்னை யாரும் அனுமதியாக் கூடப் பேசவில்லை. அதனால் ஏற்பட்ட வசூல்தன்மை மெல்லி மெல்லித் திறுத்தெறியப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ராஜினாமா செய்வதே தவிர, ஆத்திரத்தால் செய்வதில்லை. பிறகு அவர்கள் சீட் ஒதுக்கி வதும் நிரும்புவதும் எனது ராஜினாமாவை நான் வரபஸ் வரங்கிடுவதில்லைவா?

கேள்வி: ஆக, கட்சியின்மேல் உங்களுக்கு எப்போதும் வசூல்தம் இருக்கிறது. அந்த வசூல்தத்தால் தான் கடந்த பொதுத் தேர்தலின் போதும் சி.இ.இடைத் தேர்தலின் போதும் சி.நீத்கம் முழுமூல் போடுதேதல் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டீர்கள் என்று சொல்லலாமா?

விவாதி: எந்தத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாரை விடவும் தான் தான் ஆயிரக்கணக்கான ஸமஸ்கள் அதிகம் கற்றுப்பயணம் செய்து பிரச்சாரம் செய்கிறார்களேன். தேர்தல் பிரச்சாரத்தை ஒரு புலிதப் பயணமாகக் கருதுவதால்தான் அப்போதெல்லாம் தான் காவிரிடை அணித்து கொண்டு செல்கிறேன். அந்தச் சமயத்தில் நான் புலால் கூட அருந்துவதில்லை. சரியாகச் சரப்பிடாமல் கூடப் பிரச்சாரம் செய்வதும் தான் தான். எனது தேர்தல் பிரச்சாரப் படங்களைப் பார்த்த பிரதமர் ராஜினாமாதி அவர்கள் கூட 'நான் கிராமப் படை என்று நீங்கள் தளையிடுங்கள் பிரங்கிப் படை' என்று என்னைப் பாராட்டியிருக்கிறார். வேறு எந்தக் கட்சிக்காரரை விடவும் தான் பந்து மட்டங்கு அதிகம் வேலை பார்த்திருக்கிறேன். இதை இல்லையென்று யாராவது நினைத்தால் தான் இப்போதே எனது எம்.பி. பதவியையும், கட்சி உறுப்பினர் பதவியையும் ராஜினாமாச் செய்வத் தயாராய் இருக்கிறேன். நிறுத்திவைத்தயாரா?

கேள்வி: உங்கள் ரகசர் மன்றத்தினருக்கென்று தனியாகத் தேர்தல் டிக்கெட் வாங்கி வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையில் உங்கள் ரகசர் மன்றத்தைச் சேர்ந்த எம். எல். ஏக்களுக்கு என்று நீங்கள் ஏதாவது தனியாக வேறொரு திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா?

விவாதி: நிறைய வைத்திருக்கிறேன்.

கேள்வி: என்ன திட்டங்கள்?

விவாதி: அதைச் சொல்ல முடியாத இக்கட்டான சூழ்நிலைகள்தான் தான் இருக்கிறேன்.

கேள்வி: சி.வ. தாட்டலுக்கு முன்பு சென்னைத் தடத்த காங்கிரஸ் கட்சியின் துறையுக்கு விழாக் கூட்டத்தில் நீங்கள் கலந்து கொண்டீர்களே,

ஏன்? அப்படி நீங்கள் கலந்து கொண்டதைப் போல, பத்திரிகைகளெல்லாம் ஒப்பந்தச் செய்து கொண்டார் என்றும் விவாதி கலந்து கொண்ட விவரம் தெரியவில்லை என்பதே போட்டி போடுவது. அந்த அளவுக்கு நீங்கள் நடந்து கொண்டாலாமா?

விவாதி: அது நிறைவு அளவுகளில் கூடப்பட்ட கூட்டம். தான் அதுநாறு ஸமஸ்களுக்கு அப்பால் வந்தபின்னால் இருந்தேன். அந்த அளவுகளிலும் தான் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று துறையுக்கு விழாக் குழுவின் தலைவரிடமிருந்து தீண்ட நினைத்திருந்தது. தான் எனது இக்கட்டான சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, அந்தக் கூட்டத்தில் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டதோ இதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று பதில் அனுப்பியிருந்தேன். அவர்களும் எனது சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டு ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள். அப்படி ஒப்புக் கொள்ளாமல் தான் அவசியம் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லி விருத்தால் தான் என் நிலையைத் தனியாக எடுத்தாவது அனுப்பியிருப்பேன். அப்படியப்பட்டவன் தான். எனவே அதில் தான் கலந்துகொள்ள முடியாமல் போனது சூழ்நிலை காரணமே தவிர எனது தவறுமில்லை. அவர்களுடைய தவறுமில்லை!

கேள்வி: துறையுக்கு விழாக் கொண்டாடும் இந்த தேர்தலின் நீங்கள் கட்சிக்காக என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

விவாதி: தவிர்த்தையே நிரூபிதமாக் கொண்டு பூனைச் செய்யப் போகிறேன்.

கேள்வி: வேறு நிரூபிதமாக் கொண்டு மட்டும் போதும் என்று நினைக்கிறீர்களா? மக்களிடம் கட்சியை எடுத்துச் சொல் வேண்டுகிறீரா?

விவாதி: I know how to do it!

கேள்வி: அதுதான் எப்படி என்னை? சாதாரண மாகக் காங்கிரஸ்காரர்களெல்லாம் ஸ்பீச்சரி மையமாகக் கொண்டுவரங்கள். மக்களோடு நெருக்கி இக்கியமாக் மாட்டார்கள். அதுதான் மக்களோடு நெருக்கிப் பழகிய தி. மு. க. தாங்கிர

எனத் தொந்தரவுக் குடித்து என்று சொல்லுவார்களே?

சிவாஜி: (சிரிக்கிறார்) அவர்கள் எப்படி மக்களோடு நெருங்கிப் பழகினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியுமா? (மறுபடியும் சிரிக்கிறார்).

கேள்வி: சரி, தமிழகத்தில் காங்கிரஸின் வளர்ச்சி யின்மைக்கு வேறு என்ன தான் காரணம் என்று நீங்கள்?

சிவாஜி: எங்கள் கட்சிக்கென்று சரியான பத்திரிகை இல்லை. இருக்கும் பத்திரிகைகளெல்லாம் தி. மு. க., அ. இ. மு. க., ஆதரவுப் பத்திரிகைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அது எங்களுக்குக்கும் பிசப் பெரிய பலவினம்நான்!

கேள்வி: அதனால் என்ன? நீங்கள் ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பிக்கலாமே!

சிவாஜி: அது மிகவும் 'கான்ட்ரி'யான விஷயம். அதை ஆரம்பித்து நடத்துவதென்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல. மேலும் எனக்குப் பத்திரிகை நடத்துவது பற்றி என்ன தெரியும்?

கேள்வி: சில விஷயங்களில் நீங்கள் உங்கள் பலத்தை உணராமல் பயப்படுகிறீர்களோ என்று சந்தேகப் படுகிறது. எங்கும்கூட எதிர்ப்பைத் தவிர வேண்டாமா?

சிவாஜி: அரசியலில் பொறுத்தவரை சில விஷயங்களில் நான் மாநில விரிந்து தான் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவ்வப்போது வரும் குறைக் கூற்றிலிருந்து தப்பமுடியும். அரசியலில் பணி யும் பொறுமையும்நான் ராஜ்யத்திற்கும்.

கேள்வி: அவருக்கு மீதப் பொறுமையைக் கூடப் பிடிக்காது. அதனால் வயதானவரும் என்பதையும் நினைக்க வேண்டாமா?

சிவாஜி: (சிரிக்கிறார்) மொரார்ஜி என்பது வயதுக்கு மெய்தான் பிரதமரானார். பெருத் தலைவரும் அறுபது வயதுக்கு மேல்நான் கிங் மேக்கரானார்!

கேள்வி: தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி தன் கொள்கைகளில் நின்று ஆட்சியைப் பிடித்துவிடும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

சிவாஜி: நிச்சயமாக அந்த அற்புதம் நடத்தே தீரும். தமிழக ஆட்சியைக் காங்கிரஸிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் உயிர் முச்சே!

கேள்வி: வரும் திமுகென்று எந்த அற்புதம் நடந்து விட முடியாது என்றுதான் சொல்லுவார்கள். ஆனால் நீங்களோ அற்புதம் நடத்தே தீரும் என்கிறீர்கள். எந்த தம்பிக்கையில் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?

சிவாஜி: அண்ணல் (எம். ஜி. ஆர்.) அமெரிக்காவில் கிளிக்கைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது, நான் நடுப்பெரியவரி (ஸ்ரீ தொழேந்திர சரஸ்வதி கவாமின்) அவர்களைச் சந்தித்து அண்ணல் உடல் நலம் குறைமடைய ஆகி.கெட்டேன். அப்

டாக்டர்: சார் மீது 3.40 மில்லறைபா இல்லை; ஒரு இன்ஜெக்ஷன் சின்னதா போட்டு விட்டேறேனே! —டாக்டர்கள்.

போது அவர் 'அற்புதம் நடக்கும்' என்று ஆசிரவத்தார்கள். அதுபோலவே நடத்தது. அந்த வார்த்தையைத்தான் எனது கட்சிக்கும் தம்புகிறேன்.

கேள்வி: சில வாரங்களாக முன்னும் பின் பற்றா கிடம் பேசிக் கொண்டிருக்க போது 'நான் சிவாஜி கிடம் பேசினால் என்னை சிவாஜி கொஷ்ட என்னும் ஒப்பணுகிடம் பேசினால் முப்பணூர் கொஷ்ட என்னும் முத்திரை குத்துவார்கள். அதனால்தான் நான் கட்சி நடவடிக்கைகளிலிருந்து ஒதுக்கிவிடுக்கிறேன்' என்றார். இப்படிப்பட்டதொரு கொஷ்ட மண்பான்மை இருப்பது நல்லதுதானா?

சிவாஜி: என்னை ஒரு கொஷ்டியாகக் குற்றம் சாட்டுகிறீர்களே...?

கேள்வி: பேசப்படுவதைத்தான் சொல்கிறேன்..

சிவாஜி: எனக்கு ஒரு போதும் கொஷ்ட மண்பான்மையே இடையாது. ஆனாலும் மற்றவர்களிடமிருக்கும் கொஷ்ட மண்பான்மையால் பாதிக்கப்பட்டது நானே தவிர வேறு யாரும் அல்ல.

கேள்வி: இந்த பாதிப்பினால்தான் நீங்கள் மனம் சோர்ந்து போயிருக்கிறீர்களோ என்று கருதுகிறேன்.

சிவாஜி: எனக்குத் தன்மைபிக்கை அதிகம். தானமே இடித்து என் தலை மீது விழுந்தாலும் எனது தன்மைபிக்கை மட்டும் குறையவே குறையாது. இல்லையென்றால் 'பராசகதி' படத்தில் நான் நடித்த போது 'அவன் வசனம் பேசும்போது மின் மாதிரி வானத்திற்குமே' என்று சிலர் என்னை கேனி செவ்வையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் இந்த அளவுக்கு வளர்த்திருப்பேறு! ஒருதான் இந்த தமிழகத்தில் ஆட்சிப்பொறுப்பை காங்கிரஸிடம் ஒப்படைக்காமல் தான் கண் மூட மாட்டேன் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பேட்டி: இனங்கொவன்.

படங்கள்: 'கயா' எட்லர்ட்ட.

அட்டை வண்ணப்படம்: யோகா.

இலவசம்

பாபாக்கும் ஸ்டிடய்ஸ்லெஸ்
ஸ்டீஸ் கிண்டாம்

புதிய

**பால் அடங்கிய
பாபெரக்ஸ்
கிட உணவு**

இரண்டு முறைகள் வாங்கும்போது

புதிய பாபெரக்ஸ் அதிக கலவையானது
புதிய பாபெரக்ஸ் அதிக முழுமையானது
கிள்கள் பாதத்துடன் கூடும் ஒவ்வொரு கலவையும்
உங்கள் பாப்பாவின் வளர்ச்சிக்குத் திறந்ததற்கும்.

உடல் நலத்தின் கறைவிடம்—**கலாச்சிறை**

இயல்பு ருபரெத்த சில ஊக்கவிய மட்டும்
விசேஷ ஊக்கவியத்து மட்டும் உணவளவு கருவியாகும்.

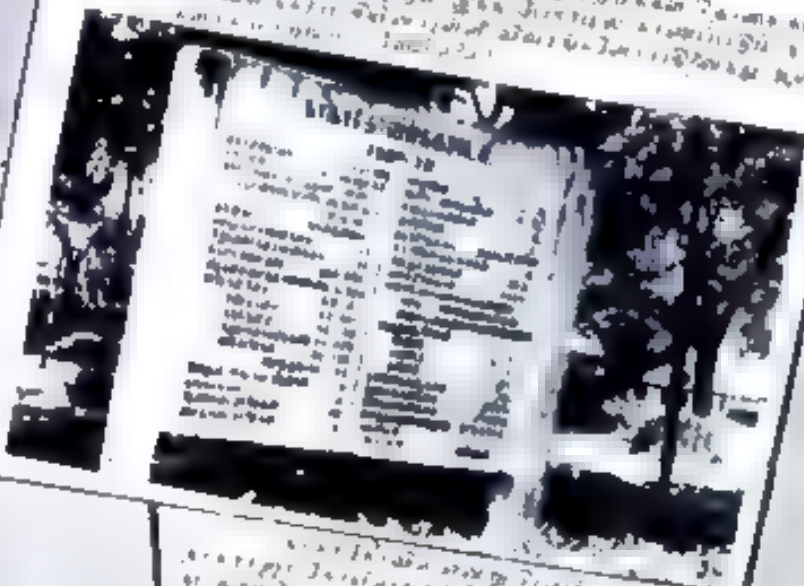
CLARION/30/5/203 TML

நாகர்கோவில்

இ நகரத்தின் வடக்கே 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட இந்த மணி கல்லு 15 மீட்டர் உயரத்துடன், 2.5 மீட்டர் வட்டம் கொண்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.

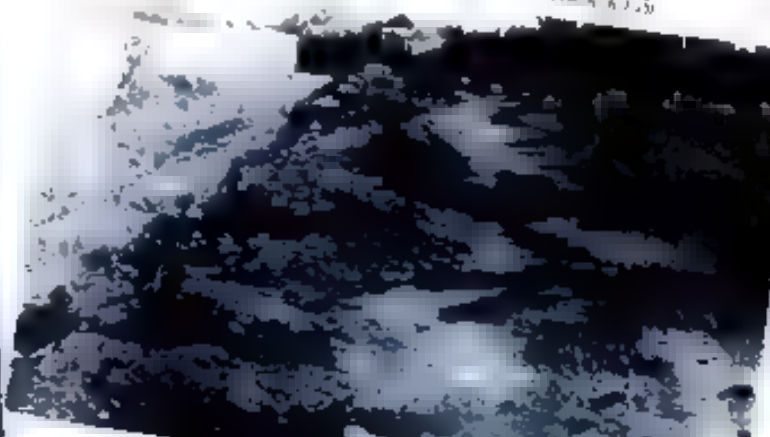

இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.

தலை: இப்படிப்பட்டது. உட்கார்: அந்தந்த மரத்தின் கீழே உட்கார்.

இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது 1893-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.

கல்கி

1985 ஜூலை 7
மார்ச் 43 இதழ் 49
குரோதன ஆணி 23

அன்புள்ள என். டி. ஆர்

அன்புள்ள ஆந்திர முதல்வர் அவர்களுக்கு,
ஜனநாயகக் காவலர் நீங்கள் என்று கருதினோம். இ., காங்கிரஸ், ஜனநாயகத்தின் மீது நடத்தும் எதேச்சாதிகாரத் தாக்குதலைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய அரசன் என்று நம்பினோம்.

பாஸ்கர ராவ், இ., காங்கிரஸுடன் இணைந்து நடத்திய சதிச் செயலை நீங்கள் முறியடித்த போது, அந்த ஜனநாயகப் படுகொலை முயற்சியை நீங்கள் ஹதிரியமாக எதிர்த்து நின்று போராடி வெற்றி பெற்ற போது மெய்சிலிர்த்தோம்..

ஆனால்... ஆனால்... சமீப காலமாகத் தங்களைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிய வரும் விஷயங்கள் கவலையளிப்பவ்வாய் உள்ளன. மனம் விட்டுக் கூறி விட எண்ணுகிறோம்.

மேலவையையத் தாங்கள் ஒழித்தது எமக்கு உடன்பாடில்லே என்றாலும் ஜனநாயக ரீதியில் ஆந்திர மக்கள் பிரதிநிதிகளின் உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டும் என்று கருதி பிரதமர் இதற்கு இசைவளித்து விட்டார். சத்துணவுத் திட்டம், ஓய்வு பெறும் வயதைக் குறைப்பது போன்ற சில காரியங்களை நீங்கள் அமுல்படுத்த ஆரம்பித்துப் பிறகு வெற்றிகரமான வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டதை நாம் குறை கூறவில்லை. யதார்த்த நோக்கில் ஒத்து வராத சில கருத்துக்களைப் பிடிவாதமாக அமுல் படுத்துவதைவிட வாபஸ் பெறுவது புத்திகாவித்தனமே.

ஆனால் நகர்ப்புற உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து உங்கள் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான ஸ்டீடியோவுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்களாமே, அது என்ன நியாயம்? அங்கு பழத் தோட்டமும் காய்கறித் தோட்டமும் இருப்பதாகக் கூறி யாரை ஏய்க்கப் பார்க்கிறீர்கள்? சென்னையில் கூட இப்படி சில தோட்டங்கள் இருப்பது உங்கள் செயலை நியாயப்படுத்தி விடாது. மத்திய அரசு வற்புறுத்தினாலும் சரி, 'ஆந்திரத்தில் நகர்ப்புற உச்ச வரம்பே கிடையாது' என்று சொல்லுங்கள்; சமந்தி பேசுங்கள் - உங்கள் துணிச்சலைப் பாராட்டலாம். அதை விட்டு, சட்டத்தில் சிக்காமல் நழுவப் பார்ப்பது ஒரு முதல்வருக்கு அழகா?

காங்கிரஸ் மேலிடமானது மாநில முதல்வர்களைத் திணிக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டிய நீங்களே உங்கள் தெலுங்கு தேசம் கட்சியில் உட்கட்சி ஜனநாயகம் இல்லாமல் செய்துவிட்டீர்களே, தர்மமா? கட்சியின் சாசனத்தையே மாற்றி, எல்லா அதிகாரங்களையும் உங்களிடமே குவித்துக் கொண்டு, உங்கள் மாப்பிள்ளைக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் தருகிறீர்கள். சோதனைவாண காலகட்டங்களில் உங்களுக்குப் பக்கபலமாக நின்ற உபேந்திரா போன்ற பலர் ஒடுக்கப் பட்டும் ஒதுக்கப்பட்டும் விட்டனர். இ., காங்கிரஸ் தலைமையின் செயல்பாட்டுக்கும் தங்கள் போக்குக்கும் இடையே அதிக வித்தியாசமில்லை என்றாகி விட்டது.

இந்த லட்சணத்தில் பாரத தேசம் என்ற அனைத்திந்தியக் கட்சியைத் துவக்கி நடத்தும் நோக்கம் தங்களுக்கு இன்னமும் இருப்பதாகச் 'சொல்லி நீர்கள். உட்கட்சி ஜனநாயகத்தை மதிக்காதவரிடம் நாட்டின் ஜனநாயகத்தை எப்படி ஒப்படைப்பது என்று நாங்கள் திகைக்கிறோம். ...

சிந்திக்க வேண்டுகிறோம்.

இப்படிக்கு.

சகோதரத் தமிழர்கள்.

• கோட்டாறு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட போலீஸ்...

அவசூ கொலை செய்தான்?

சென்ற ஆண்டு பிப்ரவரியில் ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்த ஜெயப்பிரகாஷ்-க்கு உயர்நீதிமன்றமும் தூக்குத் தண்டனையை உறுதிப்படுத்திவிட்டது. சென்ற ஜூன் மாதம் பத்தாம் தேதியே ஜெயப்பிரகாஷ் தூக்கிலிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவனுடைய தந்தை கபீர் கோர்ட்டில் விசேஷ ரிட் மனு தாக்கல் செய்திருப்பதால் தற்காலிகமாகத் தண்டனை ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஜெயப்பிரகாஷின் கொந்தணருக்குச் சென்று அங்குள்ள அவனின் உறவினர்களை யும் ஊராளையும் சந்தித்துவிட்டு வந்த நமது நிருபர் ஜெயப் பிரகாஷைப் பற்றிய அவர்களின் அபிப்பிராயங்களையும், ஜெயப்பிரகாஷைக் கைது செய்து கொண்டு வந்த போலீஸாரின் மனக்குழறங்களையும் எழுதுவதோடு ஒன்பது பேரைக் கொன்று குவித்த அந்த வீட்டில் இப்போது குடியிருக்கும் இளைஞர்களின் பயங்கரமான அனுபவங்களையும் எழுதுகிறார்...

தூய்புரிலிருந்துதேரூர் குர்சேவ்லும்வழி வில்லென்று வெய்விச்சந்தைகளையும்கிறியிராமம் - அத்தான் ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்ததாகத் தற்செய்திப் பற்றித் தாக்குண்டிலைவை எதிர்த்தோக்கெக் கொண்டுநகர் ஜெயப்பிரகாஷின் சிராமம்.

பயங்கில் இருந்து இறங்கி 'ஜெயப்பிரகாஷின் வீடு எது?' என்றுயாரைக் கேட்டாலும் சொல்லி விடுவார்கள்; அந்த அளவுக்குப் பிரதித்தாவிருக்கிறது இப்போது! 'பயிஸ் ரோடு' ஓரத்திலேயே வீடு. வீட்டிற்கு முன்பாக ஒரு நிழை மக்களை - நாங்கள் போன போது ஒரு பையன் 10 அடித்துச் கொண்டு இருந்தான். ஒருவர்தான் அப்பாள்

கல்யாணசுரப் பின்புறம் உட்காத்திருந்தார். இன்னொரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணி அருப்பில்லுட்டியிலே விறகாண்டுபார்த்துக் கொண்டு இருந்தார். டீக்கமி அம்மாள் என்ற அந்த வயதான மூரட்டிதான் ஜெயப்பிரகாஷின் பாட்டி. தான்கு வயதிலேயே ஜெயப் பிரகாஷின் அம்மா விளாந்தியின் மூத்து இரத்தமும், ஜெயப்பிரகாஷை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்.

"என் அம்மா... என் பேரன்களுக்குத் துக்குத் தண்டனை கொடுத்தாடீங்கனோ?" என்றேன்.

"அந்த வேதனை எவ்வளவுதான்... அந்த பொறுக்கலிலே அம்மா... ஒண்ணும் கேட்காது... தம்பிரி!"

அவர் என்னவோ இவர்கள் அங்கு வந்து நின்று, இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக விருந்தன.

"சொந்த அக்காவைக் கொடு செம்மக் கூடிய அளவுக்கு என்னை பிடித்தது?"

இந்தக் கவலை, தான்தான் அந்த இரண்டு நாளை வளர்த்தேன். என் பேத்தி ரோப்பா நக்கவ. ஒரு கடுஞ்சொல் பேசுமாட்டா! இந்தப் பெயரை கர்த்தவக் என்கிற கல்யாணசுர எழுதிட்டாங்கனோ? ஏன் பா இந்தப் பெயரைக் கர்த்தவப் பெயர்தான் எழுதுவாங்கனோ?

"அந்த விசயத்தைக் கேட்டு இந்தக் கிராமத்துவாருகே தம்பிரி... தெரியுமா? ஜெயப் பிரகாஷ் அப்படிப் பண்ணினான்னு ஒக்கி கொடுத்தே கேட்டுக்கொண்டே இருக்கே. அவன் இந்தக் கிராமத்துவ அப்படி இருந்தவன் தம்பிரி. பன்னிக்கூடப் படிச்சிக்கிட்டு இருந்த வனாகிச்சு. விடுவாண்டு, பன்னிக்கூடம் உண்டு என்று இருப்பாடீ. தெரம் விடைத்தாடீ என்னை? பக்கம் போல் வருவான். யார் எது கேட்டாலும், கேள்விக்குப் பதில்தான். தம்பிரியே கார்த்தவ சேர்த்தோம். அக்காவாடீ கல்யாணசுர நக்கிப் படிச்சான். கொஞ்ச நாட்குப் போவதில்லையாடீ இருந்தான். அவன் கக்காதான் வந்து கட்டிக்கிட்டுப் போச்சு. என் கையகிட்டே ஜெயப்பிரகாஷின் அப்பா! கூட கொண்டுனான், 'டேய்! அக்கே அவன் இருக்க வேணும்டா, வேலை இல்லாட்டி கர்த்தவ பரவாடீக்கிது; தம்ப கூடவே இருக்கட்டும்னு. என் நினைவை இப்படி சத்தி சிக்கெண்ணு இருக்கிறாபோ எப்படி அதெல்லாம் நடக்கும்!"

டீக்கமி அம்மாளுக்கு வயது அறுபது ஆகிறது. தமது புகைப்படக்காரர் காமிராலை கூலி கொடுத்தும், "ஐயோ! அதெல்லாம் வேண்டாம் தம்பிரி! என்னுடைய வளரலிக் படம் எடுக்கக் கூடாதென்று மறுத்து விட்டாள்.

எங்கள் கிராமமே நம்பலு!"

--ஜெயப்பிரகாஷின் பாட்டி க.றுக்குர்

• ஜெயப்பிரகாஷின் தாய் க.றுக்குர்

முப்பது வருடங்களாகக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். மக்களிடம்தான் என்று இலங்கைச் சிங்களிப்போர்க் கடை; மனிதர்க் கடை என்று மாற்றி மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். நடுவில் ஒரு வருடம் எந்தக் கடை யும் வைக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்பிரகாரணம் ஜெயப்பிரகாஷுக்கு வாத்தியாராக இருந்த தம்பி ஒண்ணு இந்த விசயத்தைப் பற்றித் தெரிஞ்சவுடன் அப்படியா! ஜெயப்பிரகாஷ் செய்ந்திருக்க மாட்டான் என்று சொல்லிக்க. அந்த அளவுக்கு அவன் நல்லவன் "என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கிறேன் லக்ஷ்மிபவம்மாள்.

தாம் மெலும் மெலும் ஜெயப்பிரகாஷைப் பற்றிக் கேட்ட போது லட்சுமி அம்மாவ் கற்றுச் சலித்துக் கொண்டார்.

இதைப்பெயலாம் தெரிஞ்சுக்கிட்டு நீ என்று பண்ணப் போதே. ஒண்ணையும் விளகுதே!

அதற்குள் ம் அடித்துக் கொண்டிருந்த ஸ்பான் வந்தார்.

"டேய், திருவேங்கடம், - இலங்கை என் னமோ கேக்கிறங்க - சொல்லுடா!"

திருவேங்கடம் ஜெயப்பிரகாஷின் தம்பி - ஜெயப்பிரகாஷாவுடைய அப்பாவின் இன் டாயது மனைவியின் மகன். குடும்பத்தில் நடந்ததுயரச் செயலங்களுக்குப் பிறகு அவன் படிப்பு அப்படியே நிற்கிறது. திருவி வேங்கடத் தின் தங்கை சாந்தாவுக்கும் (வயது 13) அதே நிலைதான்!

"அண்ணன் அடிக்கடி வேலூர் ஜெஸி விருந்து கடிதாக போடுது" என்று அவன். ஏதாவது ஒரு கடிதாலைக் காயியென்!"

"இல்லங்க, எந்த கடிதாக வந்தாலும் படிச்சிட்டுக் கிழித்துப் போட்டு விடுவோம். ஒரு கடிதாலை 'கயி' பத்திரிகை திருபர் என்னைச் சந்திக்க ஜெஸிவுக்கு வந்திருந்தார்; ஆனால் தான் சந்திக்கவில்லை" என்று எழுதி யிருந்தது.

"காவேஜிய படிக்கும் போது கராத்தே கற்றுக் கொண்டாது?"

அது என்ருத் தெரியாது ஸார்! ஆனால் கய்கியில் 'கற்றுக் கொண்டார்கள் கராத்தே' என்ற தொடர் வந்த போது தொடர்ந்து அதை எங்க அண்ணன் படிச்சுக்கிட்டு வந் தது எனக்குத் தெரியும்" என்றான்.

வெளியில் போயிருந்த லட்சுமி அம்மான் மீண்டும் வந்தார்.

"தாய்க்கள்ளாம் விசயத்தைக் கேட்டுட்டு குப்போ முறையோ" என்று மதராஸுக்கு ஓடின போது இலன் மட்டும் (திருவேங்கடம்)

எருகம்பாக்கம்

ஜெயப்பிரகாஷால் ஒன்பது கொலைகள் செய்யப்பட்ட அந்த வீடு இப்போது எப்படி இருக்கிறது? அங்கும் நேரில் சென்றோம். விருகம்பாக்கம் - பழனிவாழ்வு நகரில் உள்ள அந்த வீட்டில் தற்போது இலங்கை விருந்து அகதிகளால் வந்துள்ள தமிழ் இளைஞர்கள் பதினைந்து பேர் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரான சந்திரன் விசாரித்த போது நம்பவே முடியாத விவதகவல்களைச் சொன்னார்.

"நாங்க இந்த வீட்டுக்கு மார்க் மாதம் (பிரெவரலியில் கொலைகள் நடந்தன) குடிவத் தோம். எதிர்த்து, பக்கத்து வீடு. பின்னால் உள்ள வீடு எல்லாம் காலியாக இருந்தன. எவ்வோரும் பயத்துபோய்க் காவிச் செய்து விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். ஒவ்வொரு

வெள்ளிக்கிழமைமும், செவ்வாய்க்கிழமைமும், தம்மை நடுங்க வைக்கக் கூடிய அளவுக்குச் சில அறையங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு கிணங்களிலும் சீலாக இரவு பள்ளிரவோடு மணியிலிருந்து இரண்டு மணிவரை ஒருவித துர்நாற்றம் வீசுகிறது. ரத்த வானை அடிக்கிறது. மீள் அழுதிப்போனும் ஒருவித துர்நாற்றம் அடிக்குமே. அதுபோன்ற துர்நாற்றம் அடிக்கிறது. ஒருதான் நாங்கள் தாழ்வாரத்தில் படுத்திருத் தோம். திடீரென்று மூச்சு முட்டியது. ஸாரோ தெஞ்சைப் பிடித்து அழுத்துகிற நாதிரி...! எழுந்து பார்த்தால் யானரையும் காரணம். பவமாகப் போய் விட்டதால் வெளியிலுள்ள ரோடில் போய் உட்கார்த்து கொண்டேன். பிறகு உன்னை பார்த்தால்... கொலை செய்யப்

தனியா இங்க இருந்தான். போலீஸ்காரராக
உள்ளே பூத்து எங்க பாப்பாவில்
(ஜெயப்பிரகாஷின் அக்கா) படத்தை
எடுத்துக் கொண்டு போயிட்டாங்க. ஏன்
தம்பி, அதைத் திருப்பி வாங்கித் தர உன்னால்
முடியுமா?" என்று அந்த அம்மாவின் கேட்டது
மனத்தை நெகிழ்ச்சியுறச் செய்தது.
"ஏம்பா, என் கவலைய் எழுதினுங்க.
யானராவது கேட்டாங்கனா? எங்க பாப்பா,
தம்பியைத் திட்டவே திட்டாது. ரொம்பப்
பாசத்தோடு இருக்கும். 'சோறு போடலை.
திட்டினாங்க' என்று கவலையினால்தான் பத்தி

ரிசைக்காரங்க எழுதினுங்கனே இது நிவாரணம்
தானா?"
"ஏன் ஆயா? உங்க பேரபே குற்றத்தை
ஒத்துக் கொண்டானே?"
"ஏன் தம்பி, ஒத்துக்க மாட்டாய். இருட்டு
நேரம் வைக்கக் கையை, கால்களை கிறி
மாதிரி அடிச்சா எல்லாத்தையும் தான் ஒத்
துக்குவான்."
"அப்ப, உங்க பேரன் ஒண்ணும் தெரியாத
வல்லது சொல்றீங்கனா?"
"ஓ ஒண்ணும் கேட்காதே தம்பி. இதுக்கு
பேஸ் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச முடி

விட்டில்...

மனம் குமுறும் போலீஸார்

கொலை செய்த ஐம்பத்தொரு மணி
நேரத்தில் ஜெயப்பிரகாஷைக் கண்டுபிடித்த
பெருமள விடுகம்பாக்கம் போலீஸ்காரர்
களைச் சாரும். ஆனால் அவர்கள் பணிக்குப்
பாராட்டு? திருப்பதிக்கு ஒரு மணி நேரப்பது
நிமிடங்களில் போலீஸ் பஸ்ஸை ஒட்டிச்
சென்ற போலீஸ் புரையா ஒரு நிமிடம் தாம
தித்திருந்தாலும், ஜெயப்பிரகாஷைப் பிடிக்க
இன்னும் பல நாட்கள் ஆகியிருக்கும். அதே
போல் தற்போது தான்து மணி நேரங்களாக
எந்தவிதமான ஓய்வுமின்றிப் பல்வேறு இடங்
களிலும் சென்று சாட்சிகளைக் கொண்டு
வந்த போலீஸ்காரர்கள்—குறிப்பாக போலீஸ்
புரையா பாராட்டுக்குரியவர். ஆனால் அவர்க
ளெல்லாம் சரியான முறையில் பாராட்டப்பட்
பிருக்கிறார்களா? அன்னா டெய்ல் உண்டா?
எதுவும் கிடைக்காது. இன்ஸ்பெக்டர் எந்த
வித பிரியோஷனும் இல்லாமல் சிதம்பரத்
துக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். 'இதுபோல்
பாராட்டு, ஊக்கம் இல்லாமல் இருப்பதால்
தான் எங்களுக்கு உற்சாகம் குறைந்து பணி
யில் தாட்டம் குறைகிறது' என்றார் அந்தப்
போலீஸ்காரர்களில் ஒருவர்.

பட்டுப் பிணங்களைப் போட்டிருந்த அன்றா
லிருந்து ஒரு சின்னக் குழந்தை. காலில்
கொஞ்ச சத்தம் கேட்க வெளியில் வந்தது.
பிறகு மெதுவாக அந்தக் குழந்தை கிணற்றுப்
பக்கம் போனது. எங்கு மாக்கமே வந்து
விடும் போலிருந்தது. தானு வீடுகள் தன்னிப்
போலக் கொணியில் எல்லாம் துடிக்கொண்டு
இரளைவக் கழித்தேன்.

மற்றொரு நாள் இரவு
நேரம். என் தன்பன் பின்புறச் சுவரையில்
நின்று கொண்டிருந்தான். பதினைந்து அடி
தூரத்திலிருந்த கிணற்றடியில், அழகான
பெண் ஒருத்தி நின்று கொண்டு கையைக்
காட்டி என் தன்பனை அழைத்தாள். அவன்
சத்தம் போட்டு எங்களை எல்லாம் கப்
பிட்டுக் காட்டுவதற்குள் அந்தப் பெண் ஒரு

வம் ஈன்றது போய் விட்டது. சில சமயங்
களில் பிணங்களை இருந்த அன்றைய இருந்து
குழந்தைகள் கிரிக்கும் சப்தமும், அழகைக்
குரலும் கேட்கின்றன. பெரியவர்கள் நட
மாடுவது போலவும் இருக்கின்றன. இங்கு
வந்ததினின்று என் தன்பர்கள் பலர் நோய்
வந்து நோஞ்சானாகப் போய் விட்டார்கள்.
ஆனால் நாங்கள் இந்த விட்டில் குடிவந்த
பிறகுதான் காலி செய்து கொண்டு போன
அக்கம் பக்கத்துக்கு விட்டுக்காரர்கள் மீன்
ரும் குடிவந்தார்கள்!" என்று சந்திரன்.

பிணங்களை வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த
அன்றக்குச் சென்று பார்த்த போது சுவரில்
ரத்தம் நோய்ந்த குழந்தைகளின் கைக்கவடு
கள் அப்படியே இருந்தன. "என்ன கைக்க
படுத்தியும் அவை அழிவல்லியே!" என்றார்
அந்த இளைஞர்.

Join at Once

EFFICIENT POSTAL TUITION

1. M.B.A., M.B.M., D.B.A., A.M.I.B.A., B.G.L., M.A., M.COM., (FOR DEGREE HOLDERS)
2. D.COM., I.COM., B.COM., B.COM(HONS).. M.COM., ALL ONE SITTING. (S.S.L.C./H.S.C./P.U.C./INTER PASSED OR FAILED ARE ALLOWED)
3. OSMANIA B.A., B.COM(ONE SITTING) (FOR P.U.C./INTER H.S.C./CANDIDATES)
4. B.A., B.COM., M.A..(M.U.) (NO PREVIOUS QUALIFICATION REQUIRED)
5. A.M.I.E., A.M.I.MECH. E EQUIVALENT TO B.E., (FOR S.S.L.C./P.U.C./H.S.C. CANDIDATES)
6. ALLOPATHY
7. E. HOMOEOPATHY
8. S.S.L.C., 9. H.S.C.,

POPULAR AND EFFICIENT INSTITUTE IN THE WORLD

For Particulars Send Rs 3/- by M.O.
SRI MURUGAN TUTORIALS
 (ESTD: 21-3-1952 GOVT REGD NO. 3072)
 H.O : RISHIVANDIYAM-606 205 (T.N.)

R.O : 41, ARCOT ROAD
 KODAMBAKKAM MADRAS 600 024

யாது..." என்று மௌனமாகி விட்டார் அவர்.

இதற்கும் உதாப்பிட வந்திருந்த இரண்டு மூன்று பேரிடம் ஜெயப்பிரகாஷைப் பற்றி விசாரித்தோம். எல்லோருமே சொல்லி வைத்தாற் போல "தம்பவே முடியவில்லையே. என்னை யவளினிக்குது அவளை நான் கூப்பார்க்க விரும்பும்" என்று குடும்பத்தினரும், தெரிந்தவர்களும் சொல்லிவந்தார்களே தவிர அந்த உண்மை காரணங்களைக் கேட்டால் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறார்கள்.

ஜெயப்பிரகாஷின் அப்பா கோவிந்த சாமிக்குக் கழனிஷம் உண்டு, மழைபெய்தால் தண்ணீர் வெள்ளமாகும். சேர்த்து வைத்திருந்த சொற்பப் பணத்தையும் ஜெயப்பிரகாஷின் கேள்வி வகாரங்களில் இழந்துவிட்டு, இப்போது உடனடியாக திரிதிருர் அவர். ஜெயப்பிரகாஷைக்கு ஆறுதலும் வக்கீல் தஞ்சை ஆர்க்கைரர். அதனும் அடிக்கடி தஞ்சை ஆர்க்கைரர் போகிறார். தான் போகிற பாதையில் வக்கீலும் பார்ப்பதற்குத் தஞ்சை ஆர்க்கைரர் சென்றிருப்பதாகத் தான் சொன்னார்கள்.

இந்தத் தென்கொரணியில் கண்ணல் வீடு வெள்ளிச் செத்தையில் இருந்து ஆறு மீ. மீ. தொலைவில் உள்ள மாறண்ட தலையி என்ற ஊரில் இருக்கிறது. சென்ற வருடம் நடந்த அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு ராணியின் மாலிகாருக்குப் பத்தி என்று சொல்லித்தலையி. தென்மூர், மாமனார், அங்குள்ள உண்ணன் வீட்டில் உதாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். எந்த ஊருக்குச் செல்வதானாலும் ராணியின் மாமனார் வெள்ளிச் செத்தை வழிசெல்கிறான், செல்ல வேண்டும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் கடைமீன் வாசல் வழியாகச் செல்லக் கூட. கோவிந்தசாமி குடும்பத்தாரைக் கண்டு கொள்வதில்லை என்றார்.

"தங்க ஜெயப்பிரகாஷ் ஜெயப்பிரகாஷைப் பார்த்திருக்கிறார்?" என்று வக்கீல் அம்மாளை விசாரித்த போது. "எங்க கண்ணல் முடியுமா. பணம் வேண்டாமா? என்னை தான் போய் பார்த்துட்டு வரான்" என்று கூறினார்.

தேவதாசைத் தலையிதான் எட்டாவது கொட்டியில் தூக்குக் கண்ணை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஜெயப்பிரகாஷை எப்படியிருக்கிறது? வக்கீலும் பேசுவது கிடையாதாம். ஒருமுறை ஒரு ஜெயிக்கு அறிவாகி. "தம்பவே. நீ என்னும் பலகாரி போல் தெரியவில்லை. நீயா ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்தாய்?" என்ற போது "ஊர், இதெல்லாம் என்னை இப்போதெல்லாம்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றான். வக்கீலர் கடைமீன் சொல்லி வாரப் பத்திரிகைகளை வாங்கிப் படிக்கிறான். அவனைப் பார்த்து வரும் ஒரே விதிட்டர் அவன் அப்பா தானும் அவனுடைய அப்பாவோடு இப்போது வாதவர் சங்கமம் (ஜெயப்பிரகாஷை அந்தக் குலத்தைச் சேர்த்தவன்) ஜெயப்பிரகாஷை தூக்குத் தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாகும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறதாம்.

— பிழியன்.

படங்கள்: தூழு, ரவிசங்கர்.

பெளஷிப் பாய்ஸ்

13

பிள்ளைகளும் அவரமாக அந்த நெரிசலான தெருக்களைக் கடக்கும் போதும் மண்மோதலும் விடும் இவிர போகிறாயில் இருப்பவன் போய்தெரிந்தான். தடுவிலிருந்து மூன்றாம் கடி காரத்தைப் பார்த்து "இன்னும் இரண்டு மணி நேரம் இருக்கிறது" என்று அவனிடம் சொன்னான்.

பாட்டியவரின் பேச்சைக் கேட்டு இவன் இத்தனை கலங்கிப் போனதைக் கண்டு ரஞ்சனாக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

"அவர் ஏதும் தப்பாகச் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவே மண்மோதலாம்!"

"தப்பாகச் சொன்னதாக நான் சொல்வ வில்லியே!" என்று மண்மோதலில் சித்தி தான்.

"பிள்ளே ஏன் அப்போட் ஆயி யிருக்கே?"

"ஆகலியே?"

"ஆயிவிருக்கே! உன் திணைத்தன் எனக்கு இன்னும் அறிமுகம் கூடப் படுத்தல்வே!"

ஓ, ஹரி, இவன்தான் நெனக்கீன், என்டி கர்பேப்பர் ஒன்றுபோலேயேயாயிருக்கான். நேரிலே பார்த்து ரீப்போர்ட் பண்ண இங்கே வந்திருக்கான்."

நெனக்கீன் சின்ன கருவமாய் இருந்தான். அவரின் பார்த்து மெய்தாகப் புன்னைகெடுத்து ஹாரோ! என்றான். கண்களில் சுற்றி ஒரு கரு வட்டம் இருந்தது. ஒரு திரை நரச் சோகத்தைச் சமக்கிரூர்போய்.

இந்தச் சூழலில் சிரிப்பதே ஓர் அசம்பாவிதம் என்று அவனுக்குத் திணைந்து நோக்கி நிறு. இருபதுகளின் ஆரம்பத்திலேயே அப்படிக்கை எட்டி விட்ட ஸ்பூ தெரிந்தது.

நெனக்கீன் தெருக்களை ஒரு தோட்டம் விட்டபடி சொன்னான்.

"திச்சயமாக இப்ப அகிலமான சூனக்கல் தெருக்களிலே காணப்படுகிறார்கள் மண்மோதலாம்!"

"ஹிந்துக்கள், முக்கியமாக!" என்றான் மண்மோதலாம்.

நெனக்கீன் சித்தியானு என்று தெரிய வில்லை. தலைமுடி வெட்டப்பட்டிருந்தது. சின்ன நாடி டீம் செவ்வப்பட்டிருந்தது.

"திக்கன் ஹிந்துவா?" என்று அவன் நயங்கிச் சொன்னு கேட்டான். "இந்த அநாகரிகக் கேள்விகளைத் தங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்" என்றான்.

நெனக்கீன் பெரிதாகச் சிரித்தான்.

"நாகரிகம் என்பது என்ன? எனக்கு மறந்தே போச்சு! தங்கள் தயக்கமில்லாமல் கேட்கலாம். உண்மையில் என்னை இதுவரை எல்லோரும் கேட்டிருக்கும் கேள்வி 'தீ ஒரு சித்தானு' என்றென்பதற்கும் கேள்வி, இதை கேள்வி என் தக்கைப் புருஷனாகக் கேட்டு பித்திரன்வாலே அவனைத் தீர்த்தான். என் மூன்ற வருவதற்கும் பித்திரன்வாலே தீர்த்து விட்டான்!"

அவன் சூழப்பத்துடன் இருவரையும் பார்த்தான்.

"இதுவாண்டிய தக்கை புருஷன்தான் கவிதாவில், 'பித்த ஸ்டீ' பத்திரிகை ஆசிரியன். பித்திரன்வாலேயைக் கண்டித்துத் தயங்கும் எழுதினதுக்காகக் கட்டுக் கொல்லப்பட்டான். தெரிவிக்கிறாயா?"

"தெரியும்" என்றான் அவன் மெல்ல.

நெனக்கீனின் கண்ணின் கரு வட்டத் துக்கு இதுதான் காரணம் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான். இவனது விட்டு வாரிசுச் சோகம் தாக்கிவிருக்கிறது...

"என்ன கேட்டீர்கள்? ஆ, நான் ஹிந்து இல்லா... சிக்கும் இல்லை - யாரும் இல்லை. எந்த வேசிலோடும் நான் பிறக்கவில்லை. என் அம்மா தான் பிறந்ததும் என் தாங்கரைத் துக்காக ஒரு குருதிவாராயுக்கு அழைத்துப் போனான். அதற்கு நான் பொலுப்பில்லை. கேட்கக்கூடியவாக்கில்? நான் யாரும் தடக்கும் பல அபத்தங்களுக்குக் காரணமாக இல்லாமலிருக்கும் எத்தனை கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வ வேண்டியிருக்கு? எத்தனை கால்களை ஏற்க வேண்டியிருக்கு?"

"நான் உங்களை எத்தக் கேள்வியும் கேட்க வில்லை ஹாரி!" என்றான் அவன் சிரித்துக் கொண்டு.

"நெனக்கீன் ஒரு கவிஞன் கூட. தீ அவ விடம் மாட்டிக் கொண்டால் ஆபத்து!"

"அதன் பரிசாசம் செய்பானே மண்மோதலாம்!" என்று நெனக்கீன் சிரித்தான். "என் விட்டுக்கு வந்து பாரி, தீவும் கவிதை பாடுவே. இல்லையானால் பைத்தியம் பிடிச்ச அன்னை வே. இது ஏதோ அத்தரங்கப் பேச்சு என்று ரஞ்சனி பேசாமல் தடுத்தான்.

வாரீஸ்நதி

தெருவில் செல்பவர்கள் எல்லாம் அவர்களை உற்றுப் பார்ப்பது போல் அவளுக்குத் தென்படுகிறது.

"ஒரு விஷயம் கவனித்தீர்களா?" என்று கேளக்கின்.

"தெருவில் ஊர்ந்துவரும் சீக்கும் தனித்தனி குழுக்காக நடக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் இப்படி இருக்கவே இருக்காது. இரண்டு சீக் இருந்தால் அவர்களை ஒரு ஊர்த்து நிச்சயம் இருப்பான். இப்பொழுது கவர்கள் எழுந்திரிட்டு. அதைத் தாண்டிச் சைக்கிள், வாகனத்தும் ஊதியமில்லையே! என் விட்டுக்குள்ளேயே எழுப்பி விட்டது மன் மோதான்! போகிற போக்கைப் பார்த்தால் விலாகரத்தில் முடிந்தாலும் முடிந்து விடும்."

மன்மோதன் அவன் தோல்மேல் கைவைப்போட்டான்.

"சொல் 'பாரி' தீயன்களையும் ஒருத்தரை யொருத்தர் புரீது கொண் டவர்கள். மதச் சார்பில்லாதவர்கள்."

கேளக்கின் நிரித்தான். "எதைச் சாத்திரத்தினால் என்று சொல்லவேண்டுமோதான். நான் பித்திரவல்லையைக் கண்டுகிறேன். அரண்மனைக்குள்ளே எதிர்த்தேன். ராணுவப் பிரேமன் கவர்ந்தான். அதுதான் தக்க சிபியாஸை விடவே என்விதம். இதெல்லாம் கமறுக்கு முரண்பாடாய் படுகிறது. எல்லாவற்றையும் கறுப்பு வெள்ளமாகப் பார்த்து அவன் ஆளப்படுகிறான். நான் மதச் சார்பில்லாதவன் தான். ஆனால் இதைச் சாத்திரத்தால் என்று சொல்ல முடியாது. சீக்கர்கள் அவன் தாக்கிப் போகப் போது. அவன் ஊர்த்து என்பதை எவ்வளவு மறக்க முடியவில்லை. இன் இம்மடி 'பென்ஸ்'?"

"இட இல்லாதா?" என்று மன்மோதன்.

"ஸார்!" என்று கேளக்கின், ரஞ்சன் கையப் பார்த்து. "பொக்கை விட்டுப் போயிடோம். அரவியலே வேண்டாம் என்று கைவைச் சாத்திக் கொண்டு உட்கார்த்திருத்த விடுகளில் எல்லாம் ஐயனல் வழியாக அரவியல் புதுத்து விட்டது. இங்கு வந்ததும் தெரியாமல்!"

"கதவைத் திறந்து விடுங்கள்! தம்மும் போய் விடும்!" என்று ரஞ்சன்.

"ஏம், உன் சிவையிடு கவிதை போகிறது!" என்று கேளக்கின் சிரித்தான்.

மன்மோதன் அவனைப் பார்த்த பார்வையில் ஒரு புதிய மௌனம் தெரிந்தது. அது அவனால் கிளப்பிய பிரவாகத்தில் அவன் மெலிதாகத் தடுமாறினான்.

"குருசரன் கிஸ் விட்டிருந்தானே போடு மெய்!" என்று அவன் தன்னைச் சாதித்துக் கொண்டு.

"ஆமாம்!" என்று மன்மோதன். அவன் ஊட்ட முகத்தில் மறுபடி யோசனைக் கோடுகள் தெரிந்தன.

"நான் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாகக் குருசரன்கள் கலங்கிவிடுக்கிறார்கள்!" என்று மென்.

"ஏன்?" என்று அவன் யோசிக்காமல்.

"ஏன்?" மன்மோதனும் கேளக்கினும் தூரப் பார்வை பார்த்துச் சிரித்தார்கள்.

"ஸார்!" அது முட்டாள்தனமான கேள்வி! என்று அவன் தனக்குள் சொல்லிக் கொள்வது போல் முணுமுணுத்தான்.

அவர்கள் மூவரும் மௌனமாகச் சில கத்துக்களைக் கடந்து ஒரு விட்டம் அடைந்தார்கள்.

விடு சரிவ் திசைப்பாக இருந்தது. வெயிலு மறைக்கக் கைத் திரைச்சீலைகள் ஐயனல் களை மூடிவிடுத்தன. கவரின் ஓசையைத் தவிர வேறு சத்தமில்லை.

விட்டம் நுழைந்ததும் மோட்டாரில் குருசரன் விட்டின் தெடியை குயம்புருத்திருப்பது

தெரிந்தது. கண்ணைக் கழிப்புத் துண்டினால் மறைத்திருந்தார்.

ஆனாலும் கேட்டுத் துண்டை விளக்கி அவர்களைப் பார்த்தார். ஓர் ஆயாசத்துடன் லேழ்த்து உட்கார்ந்தார்.

"இவதான் ரஞ்சனி, குருசரஸ்ஸி!" என்று மன்மோஹன்.

"யா பேட்டி! இங்கே உட்கார்!" என்று அவர் தன் ஸோபாவைக் காண்பித்தார்.

"உங்களைப் பற்றி மன்மோஹன் நிறையச் சொல்லியிருக்கிறான்" என்றபடி அவன் உட்கார்ந்தான்.

"ஓ, அவன் சொல்லுகை நம்பாதே. நான் ஒரு உதகாக்கை ஆசாமி, பஞ்சாபின் தாசத்

துக்கு ஸீல் அடித்து முடித்து விட்டது. நான் இங்கே பேடினயப் போல் முக்காடிட்டுக் கொண்டுள்ளேன் இரைகரீள்மூடிக்கொண்டு படுத்திருக்கேன்!"

மூவரும் குறுக்கிடாமல் மெனமமாக அமர்ந்திருந்தார்கள், அவர் குரலில் இருந்த சோகத்தால் தாக்கப்பட்டவர்களால்.

"எத்தனை பைத்தியக்காரன் நான்! என் நாடகங்களால் பஞ்சாபின் தீயவெழுத்தை மாற்ற முடியும் என்று கனாக் கண்டேன்! அரசியல்வாதிகள் நாடகத்துக்கு முன் என் நுட்பவது எடுபடுமா? இந்தனை நாட்கள் துண்டுகள் அரசியல் நாடகத்தை வேடிக்கை தான் பார்த்தார்கள். ராஜ்யவப் பிரவேசத்

திருப்ப பின் இப்பொழுது என்ன ஆகப் போகிறது பார்க்க. வேடிக்கை பார்த்தவர்கள் மெனக்கேடு ஏறிவிடுவார்கள். கொட்டைகளை எரித்துவிடுவார்கள்!"

அவர் மெனக்கேடு இருப்பதைக் கண்டு அவர் பொதுவாக எல்லோரையும் பார்த்துச் சொன்னார்.

"என்னுள் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை, அரசு எப்படி இந்தனை பெரிய நம்பு செய்தது! சீக்கியர்களுடைய கைக்காவலர் அரசாங்கத்தின் உச்சஸ்தானத்தில் இருக்கும் சீக்கியர்களுக்குப் புரிந்திருக்க வேண்டாம்! அரசுக்கு உபதேசித்திருக்க வேண்டாம்! வேறுபுறிகள்களைக் கவல்லியவா ஒரு நகரம் பார்க்கவேண்டாம்?"

அவர் கைப்பாட்டுப் பெருமகன் விட்டார்.

"சாணுவம் பிரவேசம் ஒரு பெரிய நவநு என்று நான் சொன்னால் என்ன மதவெறி மன் என்பார்கள். தேசத்துரோகி என்று கூறிவிடுவார்கள், கைக்காவலர்கள் தேசாபிமானத்தால் சொல்கிறேன் என்பது அவர்களுக்குப் புரியாது. இதன் விளைவுகள் எப்படியிருக்கும் என்று சீக்கியரான எனக்குத் தெரியும். ஸம்மம் அதிகரிக்கும். துவேஷம் அதிகரிக்கும். ஸ்திரீ எதிர்ப்பாவு நிறத்தரமாய் போகும். சீக்கியர்களுக்கு மூளை நியங்குமூன் சத்தம் கொடுக்கும். அவனுடைய சத்தம் அவதாரவாதா என்று தீர்மானிப்பாய், அவனுடைய மரபுதான் அந்தக்குக் காரணம் மகனே! எங்களைப் போல், மன்மோகனன் ஷெனக்கினைப் போல் பட்டாபிஷமம் எடுத்தினைப் பவர்களுக்கும் இருக்கிறேன்."

மன்மோகனன் கிரித்தான். "என்னுடன் ரஞ்சனியை அனுப்பவே அவனுடைய க்குப் நவவருக்கு இஷ்டமிருக்கவில்லை. விவரத்தைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்."

"அவனுடைய சத்தேகம் புத்திரசாஸித்தன் மானது! என்னுள் ஷெனக்கின், "நான் நினைவில் இருந்து எனக்கு அதிகாரமிருந்தால் என்ன செய்யவேண்டும் தெரியுமா? பிரதமரின், ஜனாதிபதியின் விட்டியோ அவர்களைத் திருநெல்யவட்டத்திலோ சீக்கியர்களை வேலை எல்லைத்திருக்க மாட்டேன்!"

ரஞ்சனி திருக்கிட்டு அவளைப் பார்த்தான். இவளும் ஒரு சீக்கியன் என்றிருந்தின்படி அவளை அடிமையிற் றில் ஒரு சில விட்பாய் ஏற்படுத்திற்று.

"இது கவலைப்பட வேண்டிய விஷயம் ரஞ்சனி, நான் கவலைப்படுகின்றேன் என்றிருக்கின்றேன் இதைச் சொல்லியே" என்றான் ஷெனக்கின் மிகுதுவாக.

"மதவெறி பிடித்துவிட்டால் போகிறது"

நினை எங்கே இருக்கும்! முன்பு பொதுவாகக் களுக்கு இங்கே மதவெறி இருக்கவில்லை. சீக்கிய இனத்துக்கும் மதத்துக்கும் ஸ்தித்திக்கும் அபாயம் இருந்திரன்லாவே பிரசாரம் செய்த போது அவன் பேச்சை நம்பின கூட்டம் அதிகமில்லை. கோவிந்த இப்பிராணுவம் தாக்கிலும் கதை மாறிட்டது. அநோட காரண காரியங்களை ஆராய மாட்டார்கள். தங்கள் இனத்தைப் பிராணுவம் தாக்கிட்டதாகத்தான் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் அப்படித் தோணலுமென்று கேட்டியாழால் அதுக்குப் பதில்கொண்டது.

குஞ்சரன் ஏன் பிரசாரம் எங்களை உயர்த்துக்கிறார்.

"ஆ, இது எந்தப் சோகம்! முயில்மே மகனே! இது இந்தியச் சோகம்! இனிமேல் என்ன வேலும் இல்லம் நடக்கலாம். எல்லாம் புறத்து மாறினம். இது, பல அநிர்சகிகள் ஏற்படலாம்."

அவர் சற்று நேரம் கற்பனை தந்த பிறியில் மெனக்கேடு இருந்தார்.

"எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய சோகம் என்ன தெரியுமா? இந்த நிலை ஏற்படாமல் தடுத்திருக்கலாம்!"

மன்மோகனன் ஸ்திரீ எழுந்தான். "ரஞ்சனியைக் கொண்டு விட்டு விட்டு வருகிறேன். இல்லாவிட்டால் சாணுவம் வந்துவிடும் அவனைத் தேடி!"

"ஆமாம் கிளம்பு பேட்டி! என்னார் குஞ்சரன் ஸ்திரீ. "இந்தப் பேச்சுக்கு முடிவே விக்வே. நேற்றுப் போன ஆசாமி நான் பேசக் கூட வக்கியவே."

ஷெனக்கேடும் அவனுடன் மெனக்கேடு எழுந்து தித்தெயில் அவன் விடைபெற்றுக் கொண்டு கிளம்பினான்.

தொட்டலின் வாசலில் பாட்டியா கவலைபுடன் நிற்பனைப் பார்த்து.

"தீயோ, நான் உன்னை வரவில்லை. நில்லியில் சந்திக்கலாம்" என்று மன்மோகனன் சொன்னதும் அவளை வற்புறுத்தாமல் அவள் பாட்டியாவிடம் அருகில் சென்றான்.

"எனக்கு ஏராளம் கவலைபாய் போய் விட்டது" என்னார் பாட்டியா. "அந்த சீக்கியனோடு உன்னை அனுப்பிவிடுவதில் கூடாது என்று யோசனையாய் போய் விட்டது."

"நான்தான் சொன்னேன், அவன் என் நினைகிறான் என்று?"

"இருக்கிற நிலையிலே பார்க்கப்படி மாறு வர்களை என்று சொல்லமுடியாது. சீக்கிய மிக்வே, ஸ்தித்தியும் கூடத்தான்!"

"நான் பிரதம மத்திரியாமிருந்தால்தான் நீங்கள் இவ்வளவு கவலைப்பட வேண்டும்!" என்று அவன் புன்னகை புரிந்தான். தொடர்ந்து ஷெனக்கின் சொன்னதை அவரிடம் தெரிவித்த போது பாட்டியாவிடம் முகத்தில் யோசனைக் கோடுகள் தெரிந்தன.

"வாஸ்தவம்" என்னார் அவர் மென்ன. "ஆனால் பிரதமர் இந்த வாதங்களை ஏற்க மாட்டார். இந்தக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட கொண்ணகை கொண்டவர் அவர்!"

(தொடரும்)

முற்றங்கட்டிப்பாடு அதிகாரி: "நேற்று, உங்களுக்குப் பிரத்திய, முன்னுலது குழைததனை? முற்றுப்புள்ளி வைப்புகள்!"
அவர்: "எனக்கு எழுந்த தெரியாது..."
"ரேகை" மின்ன வெக்கிறேன்..."

—எம். என். மாதசாமி.

Multiply Your Money

Plan Your Child's Future

We Care For Your Interests

Saravana Fixed Deposits

18%

1 YEAR

19%

2 YEARS

20%

3 YEARS

Monthly Interest on Rs. 5,000/- and above

Saravana Doubling Deposits

**Just Pay Rs. 5,000/- and Get
Rs. 10,000/- after 48 months**

For Applications and Brochures

**Saravana
Investments**

Anna Ilam, Salem Main Road
Kumarapalayam 638 183

Erode P.M.S.
Phone 625 E. 308 | Bhavan: Furti
Telex 8196 | Telegrams

**Saravana
Investments**

ACM Guest House
Kumarasamy Raja Nagar

Rajapalayam 626 108
Phone 2305 E. 2107
Telex 442107 ACM IN

**Saravana
investments**

CHARTERED ACCOUNTANTS

A. Mungambakam High Road Madras - 600 034
Phone 478797 E. 475609 Telex 041-7799 LCM IN

“ஊரக்டர் ஸ்ரீதர் இருக்காரா?”

தென்றலே என்னைத் தொடு?

“குடமாளிகை... ஊரக்டர் ஸ்ரீதர் இருக்காரா?”
 “ஸ்ரீதர் தான் பேசுறான். தங்க நாடு?”
 “ஜெயமங்கலம். தென்றலே என்னைத் தொடு
 பதிலும் பேசுவாருது...”
 “போன மாதம் கத்தி படத்தையும் பத்தி இப்பத்தையும்
 பார்த்து தொண்டா?”

“கொஞ்ச தூரம் ஊர் இல்லை. உங்க படம் திசை
 வரை ஒழும். திசைவரைப் பாத்துக்கொண்டு நன்னிப்
 போட்டுட்டியோம் தலி... ஊட...”
 “கிண்டலா?”
 “துயரம் தெருவாத்தான்...”

“அதான் பார்த்தேன் கொஞ்சம் பெருமையாக,
 ஸ்ரீதர் ஸ்ரீதர்தான் புதிருக்கிட்டிருக்காரா?”

“கேள்வியை? வினாவுக்குக் கதை வேணுமோ
 வேண்டியோ. இன்னும் வேணுன்னு தங்காய் புதிருக்க
 கிட்டவா? அப்போ தங்காய் ஒரு பொண்ணைப்
 பிடிச்சு கிணியிலுன்னு காட்டுவதன் வச்ச தூரம் பண்ணி
 விட்டவங்க அந்த ஜெயமங்கலம் பார்த்தா முதல் படம்
 மாடிரியை தெரிவதில்லை. கனம் ஸ்தம்பலம் கச்சமில்
 காமம் நடிச்சிருக்காங்க. தங்க கொடுத்த அமர் துறை
 டுக்கல்லா அர் காமமா இருக்காங்க... ஸ்ரீதர்
 கிட்டு புது-முதல் காணும் கெடைக்கலியா கா?”

“எவ்வளவு சிலக் எடுத்த முடிவும்தான்? கொஞ்ச
 மாவது ஸ்டார் காக்பூ வேண்டாம்? ஏன், மோக
 ணுக்கு என்ன கொள்கை?”

“அது-அன்றக்கூட இல்லை. வழக்கம் போல காமமுட
 பறம் காத்தி காமமுற ரொடும், கஷ்டமில்லாம கொண
 ருது. வேறா கிடைக்காதுன்னு திசைவரை பண்ணிக்
 கிட்டிடு மேலேஜா மூலம் கத்தற கத்தறும். அப்பறம்
 விசுவம் தெரிஞ்சுறும் குப்பிச்சுட்டு. கிண்டி தென்
 காலி மகன் வாய்விட்டு கத்திக்கறதும் ஸ்தம்பலம்
 இருக்க...”

“கொஞ்சம் கூட இருக்கறச்சே காண்புக்கு என்ன
 கை?”

“அதுக்காக தெரியாது. மிகுந்திராணும் அதுக்கற
 துட்டி கொஞ்சம் குவர்தான். ஸ்ரீதர் படத்திலங்க இப்
 படி?”

“கிணமாளிகை அந்தளம் பத்திரிகையும்தான் பார்த்து
 கிருக்காங்கனோ. அது பத்திரிகையும்தான் பேச மாட்டங்க
 கண?”

“அதான் பார்த்திருக்க ஸ்ரீதர். கல்யாணத்தை திறந்த
 மோகன் மோ. ஆ. ஸ்ரீதரிலையையும். தெரிந்தாலையும்
 கூட்டிக்கிட்டு காளிசு கொண்பி தப்பாண கல்யாணத்
 துக்கு போய் தரம் அடி காண்கற கல்யாண திவ்யேட்டரே
 அறிஞன்... அது அந்த கிணமாளிகை தங்கி தங்க
 அகத்திராத்தரம் பண்ணிப் போட்டா கிண்டி திவ்ய
 கிண்டி...”

“காட்டு குடி வீடு?”

“இதெங்காய் கண்டவா பேசுவதெனோ. கதை
 எங்கே ஊரக்டர் கா? மோகனும், ஜெயமங்கலம் கல்
 யாணமாய்க். அப்பறம் ஜெயமங்கலம் கல்யாணத்
 திவ்யேட்டரே. கொடுத்தபாங்க. அப்பறம் மோகன்
 கொடுத்திருவார். மறுபடியும் ஜெயமங்கலம்
 [தெரிந்திருவாங்க... இப்படியே கதை பண்ணிட்டங்க
 கண?”]

“கதைதான் பண்ணினா?”

“அதோக் குமாரும். இன்னொரு தூரம் பண்ண
 னிக் காத்தி உங்க கண்ணை இருத்திருக்காங்க.
 அது பார்த்து அருமையாக பார்த்து. உங்க படம்
 இன்னொரு தனிவா தயாரிக்கக்கொரு. அதோக்
 குமார்க் கல்யாணம் வச்சகிட்டு கவிதை எழுதொரு.
 ஒரு கவிதை சித்தவேண்டி ஸ்ரீதர்.”

“என்ன?”

“அதென் நடவடிக்கையது கொஞ்சம் - தென்றலே
 வெளியடும் கொஞ்சமே கொஞ்சம் கதைகள் வச்சக்
 கிட்டிடு படம் ஆரம்பிச்சுக்கொண்ட... பண்ணு...”

“வெளடக்”

உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்...

¹¹ "மனமேனது, அமைதிக்கென்றே நுழைந்தது."

* நமசிதேவரூபஸ்து, ஸ்ரீநாமபிரஸாத்தம் ."

“...! ବିଶ୍ୱାସୀୟତା...”

“உங்க ஸ்டைட்டஸ்ட் படம் பாத்தோம். என்னை இது, பாது மகேந்திரன் இப்படி உங்க காலில் கார் விட்டுட்டான்?”

இந்த சிவன் குழந்தை பற்றி சைவர்கள் எவ்வளவு கோமுகம்."

“காரியரீட்சைப் பாதுகாத்திராவுக்கு இருக்கிற
என்கனிய கிட்டி ஒவ்வொரு சிப்பிரம்மையும் தெரிந்து
அப்பயிபா, என்னை அப்படிதான் எடுத்திருக்கிறது. அப்பா
நினைக்க தெரியலியி, தெரிவித்து கூடக்கூட பதிலு
கொடுத்திராது.”

¹⁴ அந்தச் சாட்சிகங்கள் எங்கிலேயாவும் இல்லையா?

“நீங்கள் இவ்வாறு ‘நான் உயர்வாகியே தீர் வாழ்ந்ததால்’ உயர்ந்ததாயிற்று”

¹¹ இவ்வாறான உதவி, பட்டணத்திலிருந்திருந்த நாகன் தாண்டி (கலியாணபட்டன்) எனும் பட்டினி இரத்தினசீதாபதி¹²

“விருளி கைகயும், கையிரா கைகயும் விட்டு, பிடிக்கும் படியா என்று இருக்கிறதா? ‘தீவகம் செட்டு’ என்று என்று ஏதிகளையே மறந்து அந்தப் பற்று மிகத்திரா பங்குகடமா அசுரு கயிற்றிட்டாகு. இப்படி நான்கு கோதுமை நான்கு நாட்கள் பின்பு என்னால் கால்மயக்கத்தை வெற்றிட்டாகு. மறந்து பட்டுக்கொண்ட இருக்கிறேன் இப்போது, விடுவிடுவது நகரமும் இதை பட்டியல் ஒன்றுகொரு சாட்சியையும் காண்க கைகால் தூசு கையே கயிற்றுக்கு? பொய்யும் கப்பிடவுமே செத்துப் பறக்கும், வி. செ. ஆதும் கைகை கயிற்று கைகையோ கயிற்று கயிற்று தீவகம் மாற்றியும் பெற்றிட்ட இருக்கிறதா? தனிநின்றுத் தீவிர பாய்வும் பெற்றிட்ட இருக்கிறதா? தனிநின்றுத் தீவிர பாய்வும் பற்றி நேற்று பாய்ந்து கைகை பிடிக்கக்கிட்டு பச்சைப் பச்சையு இருக்கிற மனிதவ தத்துவமே இருக்காது மீறி நேற்று கைகால் இருக்கு இருக்கிறது சொத்து கைகை இருக்கு.”

71 என்ன சாரி இப்படி சொல்லிவிடலாம்? ஏதாப்பாட்டு
செய்யப்பட்ட அது திருத்தமேயானா? 72

“எனது சிவபெருமான் அப்படிப் பந்தர்பத
கூலியை, திரைக்கு ஒரு சீக்க அஞ்சுகிறது சிவபெரு
மான் ஒரு முனிசுவாமிக்கு ஒரு ஸ்தலமில்லை, அப்படியும்
சரிதான் இல்லை, சன்மனக் காரி சிவபெருமான் ததாங்கு
தருவான் திருக்கோ அன்புறும், குழைபுகாவலி படத்
துவ பரதிகழ மாநிலி திருக்குது, சந்நி ரதிகழுகவென
பெருந் தாக்கறா திருட்டரிசு கச்செய் போகா—தூங்கு
தெரியா”

1. அதுதான் உண்மை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

[illegible]

19. தலைப்பைத் தவிர்த்து, கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பண்பு குறிப்பாக இல்லாதது.

“பாதிப் புடம் வளர்த்தும் பார்க்கிறோ, தனியாக,
 ஸ்ரீ. ஜே. குமாருக்கு ஒரு குழந்தம். ஸ்ரீ. ஜே. ஆருக்கு
 ஸ்கூல் ஆரம்பிப்பே நேரத்தில் போராத்துக்கு ஒப்
 பி. மிகத்திரைக்குப் புடம் வளர்த்து விட்டதா கிற
 திருக்கு அழகு... செல்லப் பிள்ளை என்னும் பிள்ளை
 பண்டம் எந்திரை தன் விருத்திக்குக் கூட தட்டிப் போ
 மடுத்திருக்கிறான். இவ்வளவு கற்பனை வரத்திலுமா?”

“கதை கொஞ்சம் கனியாகத்தான் இருக்கிறது.”

“இந்த மனதில் இருந்து வெளிவராதது இதுவரையில்
உயரவாக்கியம் இல்லாதது, மறுவாக்கியம் இல்லாதது
எனவாக்கியம் இல்லாதது எனக்கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால்
இப்போது இவ்வாக்கியம் பற்றியும் சிறிதும் யாக்க
வாய், வாய்”

— ஜெயமங்கலம்

நாற்பது வயசு

ஒரு வயசா?

உமாகல்யாணி

“குழங்கி அழும்புப் பாவாயைக்காணப் பாவமாக இருந்தது.

பாவம், மனைவி மீது எத்தனை பிரிவும் அவனுக்கு!

மனைவி இறந்து ஏழு நாட்கள் ஓடிவிட்டன. எனினும் இன்னமும் அவனது அழுகை திடுக்கிடவில்லை. திரைத்து கொண்டால் போதும் குழங்கி குழங்கி அழுதிருள்.

இறந்துபோன மனைவி அவளின் திரைவாக ஏதாவது குழந்தைகளை விட்டுவிட்டுப் போயிருந்தாலாவது ஓர் ஆறுதல் விட்டிருக்கும். இப்போது அதற்கும் இடமில்லை.

போனவள் கம்மாவே போய்விட்டாள்.

அவள் ஒன்றும் மலடி அல்ல.

இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றவள்தான். ஆனால் அவை பிறந்ததுமே பயணப்பட்டுப் போய்விட்டதை எப்படித் தடுக்க இயலும்? இப்போது பரந்த அப்பெரிய விட்டில் அவள் மட்டுமே.

தனிமை!

எத்தகைய கொடுமை!

அதனால்தான் அவனுக்கு ஓர் ஏற்பாடு பண்ணலாம் என்கிறதொக்கமுடன், பெரிய வர்களாக நான்கு பேர் கூடி யந்திரத்தினர். அவர்கள் இது குறித்துப் பேசத் துவங்கியதுமே இவன் அழத் துவங்கிவிட்டான்.

வந்தவர்களுக்கு மனத்தில் சங்கடம் உருவாகிவிட்டது.

எனினும் பிரச்சினை அனுகூலமாகப் போய் விட அவர்கள் தயாராக இல்லை.

“கவலைப்படாதே கம்பையா! ஊர் உலகிலே சாவியுடைய சகலம்தான். சிலபேரை அது ரொம்பவே பாதிக்கும். இப்ப உனக்கு அப்படி நேர்த்துபோச்சு. அதுக்காக அடைச்ச கனையையே பார்த்துட்டிருந்தா எப்படி? மனதைத் தேத்திக்கப்பா” என்றார் பெரிய மாணிக்கம்.

“அதானே, பெரியவங்க சொல்றாக்கல்ல, கவலைப்படாதே. நீ அரும்பாடுபட்டுப் பார்த்தே. பணத்தைத் தண்ணீரால் ஓட

விட்டே. கடவுள் மனசு வைக்கவியே...” என்றார் சிவசூர்யன்.

“பாண்டியங்கோட்டை ஸ்ரீரெவுண்ட் ஆஸ்பத்திரியிலே மூணுமாசம் படுக்கையிலே விடந்தா. நீயும் ஓடி ஓடிப் பார்த்தே. அவளானா... உன்னை விட்டுட்டுப் போயிட்டா” என்றார் வேதம்.

“இனிமேல் உனக்கும் ஓர் ஆதரவுவேணும். வயசான் காலத்திலே தவிச்ச வாய்க்குத் தண்ணீர் தரணும்னு உரிமைப்பட்டவனாய் ஒருத்தி இருந்தால்தான் அது முடியும். நீ என்ன சொல்கிறே?” என்று கேட்டார் சிவசூர்யன்.

“நாமெல்லாம் கூடி அவனுக்கு ஒரு நல்வது பண்ணப் பூதப்பட்டிருக்கோம். வேணும்னு சொல்லப் போறான்.

“மனசு வேலிலே சம்மதம் தராதுதான். இருந்தாலும் ‘சலகியே’ யாழ்த்தாகணுமே. திவ்ய காரியங்கள் நடந்தாகணும். கம்பையா, போனவளை நினைச்சுத் துக்கப்பட்ட வேண்டியதுதான். அதுக்காக... அதிலேயே மூழ்கி விடக் கூடாது. தனிமே இருக்கிறதே பெரிய துக்கம். அதுனுலே...” என்று முடிக்காமல் நிறுத்தி, அவளை ஏறிட்டார் வேதம்.

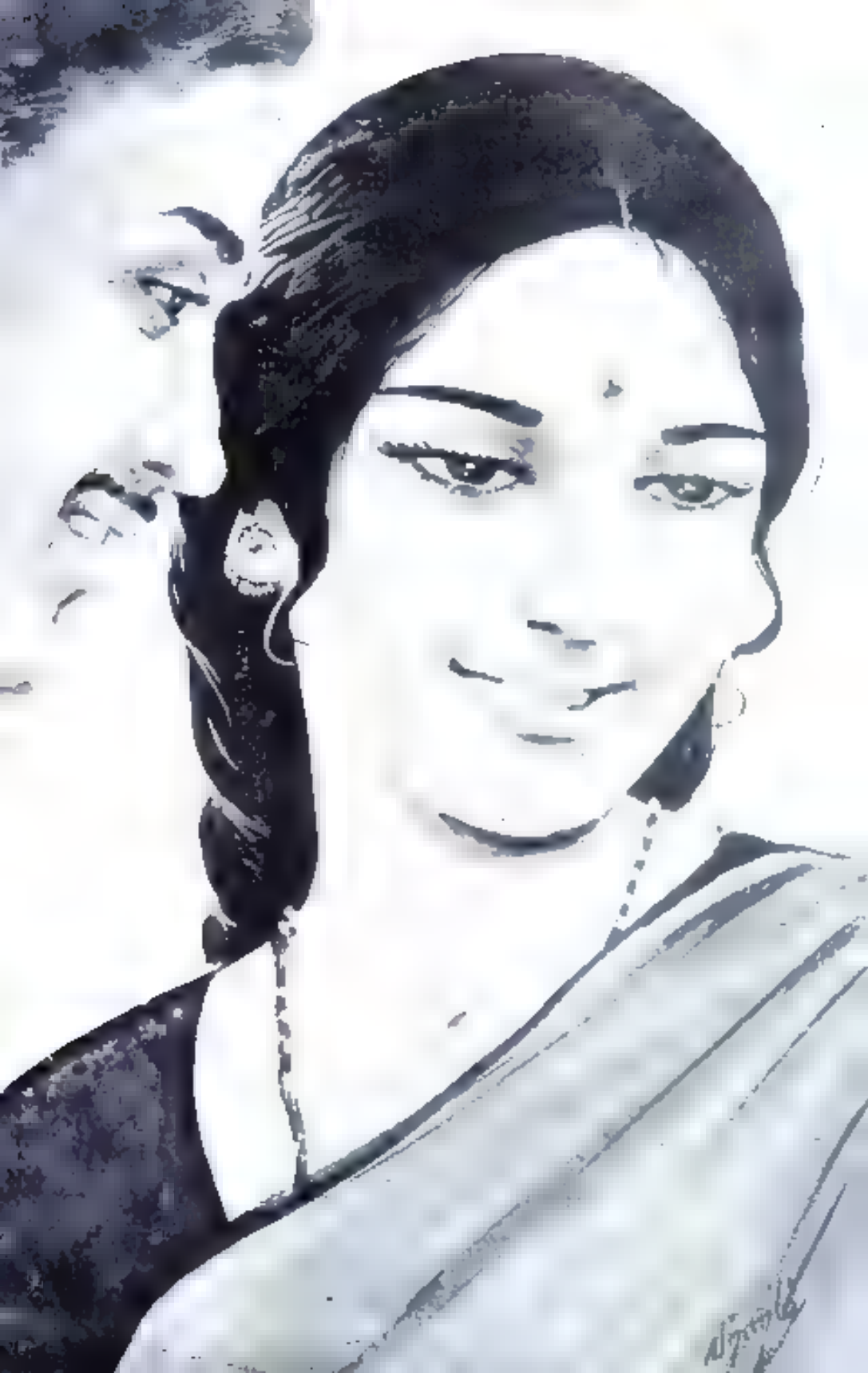
கம்பையா மௌனமாக இருந்தான்.

“நாற்பது வயசு ஒரு வயசா? பேசாம இன்னொரு கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டியதுதான். பின்னே, உம்ம சம்சாரம் உயிரோட இருந்தப்பவும் உமக்கு ஒரு கக்கும் தரவே. எப்பவும் நோய் நொடியன்னு படுக்காதான். இப்ப மகராஜி போயிட்டா, பேசாமல் சொன்னதைக் கேளும். இன்னொரு கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளும்” என்றார் சிவசூர்யன்.

“அதெல்லாம் சம்மதிப்பீர்கள். என்னப்பா நான் சொல்றது. எங்களைப் பார்த்துப் பேசு” என்றார் பெரிய மாணிக்கம்.

“இப்ப அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம்” என்றான் முன்கும் குரலில் கம்பையா.

“அட கம்மா இருப்பா. இது ஒரு நல்

பீடமே. நீ தயங்கவே வேண்டும்" என்றுர் வேதம்.

"போனகரோட காரியம் முடிபுமுண்டே பதிவவனுக்கு வரவேற்பாண்டு வேரகனை பண்ண வேண்டாம். அவனுக்குப் பண்ண வேண்டியதிலே குறைவைக்கப் போறதில்லை. சொல்லப்போது, நீ ரெண்டாம் கல்யாணம் பண்ணப் போறதையே அவனும் விரும்புவான். ஆசீர்வதிப்பார்" என்றுர் சிவசூர்யன்.

"ஆமா... ஆமா... என்றுர் வேதம்.
"நாம ஒண்ணும் பெண் தேடி அரைய வேண்டாம். அவ படுக்கைண்டு ஆனதும், உதவி பண்ணுக்காக வந்த அது தக்கச்சி பார்வதியையே பண்ணிக்கொ. உறவும் விட்டுப் போகாது. அந்த ஏழைக்குடும்பத் துக்கும் உதவின மாநிரி இருக்கும்" என்று தீர்ப்பளிப்பது போல் முழங்கினார் பெரிய மாணிக்கம்.

"ஆமாம்... ஆமாம்..." என்றுர் சிவ சூர்யன்.

ஒரு நிமிடம் மௌனமாய் ஓடிற்று. என்னப்பா இது. தாங்களது உன்னைப் பற்றியே பேசிட்டிருக்கோம். நீயோ வாயே திறக்காம இருக்கியே. சம்மதம்னு வாய் திறந்து சொல்லு" என்றுர் பெரிய மாணிக்கம்.

சாட்டையுத் தேரம் பம்பராங்லர்

இது 3-0 சினிமாக்ளின் காலம்: அதுமூலம் நாபேரு என் னவோ, மேடைமில் (ஸ்ரீப்ரியாவுக்கு) ஒரு தர்-ஸ்டமன்ஷன் நாடகமாக வழுங்கிவிட்டார் இயக்குநர் எம். எஸ். ராஜேந்திரன். ஸ்ரீப்ரியாவுக்காக - மன்னிக்கவும், விஷ்ணுப்ரியாவுக்காக ஸ்ரீகவி எழுதிய இந்த நாடகத்தில் மூன்று வெகுவேறு பாத்திரங்களில் பம்பரமாகச் சுழன்று, சாட்டையைத் தேருவதை விட, சாட்டையைச் சொடுக்குகிறார் ஸ்ரீப்ரியா. விசுவகவ: தினைய அப னாஸ்கன்.

"வாய் திறந்து சொல்வதுமா? இப்படி மௌனமாய் இருப்பதே சம்மதம்னு சொல்ற மாநிரிதானே என்றுர் வேதம்.

"ஆமா... ஆமா... அது அப்படித்தான்" என்றுர் சிவசூர்யன்.

கப்பையா எதுவோ அபிராயம் கூற வாய் திறந்தான்.

"கப்பையா, இப்ப நீ ஒண்ணும் அபிராயம் சொல்ல வேண்டாம். மனுப்பாய் எதையும் சொல்லிவிடாதே. இவனோட 'பதினாறு' காரியம் ஆனதும், ஒரு தல்ல தான் பார்த்து ஒசைப்படாம அவ கழுத்திலே தாவினப்போட்டுரு..." என்றுமுடிவாகக் கூறிவிட்டார் பெரிய மாணிக்கம்.

இனிமேல் அப்பிச் சிவையாது. அனைவரும் எழுந்து கொண்டனர். "ஒரு பிரச்சனை கலையமாய் முடிந்ததில் கப்பையாவிருந்ததால் ஏகமாய்த் திருப்தி. உதவோரம் ஒதுங்கி நிற்றும் கைத்துலியின் பக்கம் கள்ளச் சிரிப்புடன் நெருக்கிதான் கப்பையா!

உலக மேடையில் இப்படிப்பட்ட துரோக நாடகங்கள் தாமே அடிக்கடி அரங்கேறு கின்றன.

இப்படி அப்படி ஒன்று.

ராமராய், தனிக்ளே தேசிகன் இரண்டு பேருமே நாடகத்தின் சிரியல்ஸைஸைக் குறைக்க அயலப்போது சிரிப்பு வெடிக்க வைத்தாலும், முன்னவரின் பாத்திரம் நகைச் சுவைக்காகச் சற்று மிடைப்படுத்தப்பட்ட மாநிரி இருக்கிறது. அவரை மட்டும் குறை சொல்லிப் பழனிக்கில். ஆகவிலோ - இந்த தியத் தமிழ் பேசிக் கொண்டு. அவருக்கு இரண்டாம் நாறமான சித்ரா பாத்திரத்தில் வரும் ஸ்ரீப்ரியாவுக்கும் இந்த மிடைச்சுவை யில் பங்கு உண்டு! ஆனால் கவுண்டரம்மா சின்னத்தாடியாகவும், ஸுயங்கார் மாமி ஸ்ரீமதியாகவும் கச்சிதமாகவே செந்திருக் கினார். வசை உச்சரிப்பில் துனி நெருடல் இல்லை.

ஆரம்பத்தில் கவுண்டரின் மகள் ஒருவன் இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, அப்பறம் அம்போ என்று விட்டு விடாமல், கடைசியில் அந்தப் பாத்திரத்தை இயல்பான, நிரூபத் துக்கு உபயோகித்துக் கொண்ட நாடகாசிரி யருக்குத் தனியாக ஒரு சபாஷ் சொல்லி விடலாம்.

மூன்று வெகுவேறு குடும்பங்களில் கதை. ஆனால் எதையும் அதிகம் வளர்த்தாமல் டக் டக்கென்று கத்தரித்து வந்துவதில் இயக்குநரின் சாமர்த்தியம் தெரிகிறது.

அண்ணாமலை மன்ற ரசிகர்களையும் ஆர். ஆர். சபா ரசிகர்களையும் ஒருங்கே திருப்பிப் படுத்தும்விதத்தில்தாடகம் எழுதுவது எப்படி என்ற ரசாயனத்தை ஸ்ரீகவி புரிந்து கொண் டிருக்கிறார்.

—சாருகேசி.

இருகாசு க்ஷயம்

26

சேரநாளைத் திசில் கல்வ ஆர்வத்திற்
போது இரவு மணி ஒன்பது. காலையில் கழக்
கம்போல் ஸீனியர் அட்லிகேட் கேஜிசே
லிட்டுக்குச் சென்றவர் இம்மூன்று நேரம்
யில்தான், காலைமுதல், மாலைமுதல் கல்வி
பெண்ணை நகர் செல்லுவதும், மாணா-அரணித்
தனதுடன் ஒரு சில மணி நேரங்கள் கழிப்பதும்
அவர் அறிந்ததான். இந்நேரமும் இரவு
முதலாய் ஒரு வகை டிக்குவந்திருவார்.

ஒருபேத கால் மணிக்கு பாங்குவிக்கு வந்தவன் ஒருபேத முக்கால் வரை வைத்தான் எனக்கிடையிலே தெருவினாலேயே எய்திப்போனான் காரணம் அப்போத்கூறும் வந்தான். அரக அணித்த சவகை காரணமாக இருண்டு போகவேண்டிய காரணத்தினால் வந்தான் இல்லாமல் வந்தான். நமர் திரெண்டு சாதா துள்ளுபவன். ஒரு பெண் கருவியும். வகையினதான் என்ற நம்மிக்கே பிறக்கவும் அருகே வரும்போதுதான் வகை அல்லாதது என்பதை தெரியும்.

அவருக்குக் கால் வலிக்கவில்லை, மனம் வலித்தது. வகமதி ஏன் இப்படி நிமிசென்று மாறிவிட்டாள்? அரவீந்தன் விடைக்காமற் போன ஏமாற்றத்தை அவன் சமீப காலம் வரை காட்டுவேய்விட்டான். மாயாவும் அரவீந்தனும் திருமணமாகிச் சென்னை வருவதற்கு முந்தின் விஸத்தினிருந்து அவன் ஒரு தனி உற்சாகத்துடன் இருந்தான். அரவீந்தனுடைய வீட்டைச் சுற்றப்படுதிரு, பாதிரியர் களையெல்லாம் தெய்வத்து, விடுவோம் கோலம்பேட்டை அவர்களை எதிர்ப்போல அழைத்தான். அதன்பின் இளசரி காலையிலும் மாப்பிலும் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். இப்படி இருந்தவன் ஏன் இப்படி மாறிப்போனான்? ஏது மாற்றியது? அவனுடைய பருவம் துண்டி விடும் உணர்ச்சிகளை? உடல் வலியும் ஆசைகளும்? காலம் பேரம் வரும்போது பசுவும், புறியும், பூனைவும், நாயும் தங்கள் இச்சைகளைத் தெரிவிக்கின்றன. மனித வாக்கத்தில்தான் எத்தர்ப்பெண்ணும் தன் பருவப் பரிணயத் தீர்த்துக் கொள்ள, பரிசுடங்கமாக ஒலையிடுவதில்லை. வகமதி உள்ளூர ஒலையிடுகிறாள்?

சாரதா தன் கையே சபித்துக்கொண்டாள். ஆவளாக்குத் தொடந்த இவ்வற கசத்திற் பெய்தவைகளாகத் தழுந்தாள். பிறத்தன நான்கு பெண்கள், எல்லாம் வயதுக்கு வந்த

வர்கள். லகமதியின் வலதில் அவன் மூத்த இரண்டு பெண்களைப் பெற்றுவிட்டான். ஆறாம் மூப்பரும் இருபத்தொன்றாம், இருபத்துமூன்றாமா கழமைப்பெண்கள் இன்னும் மணவகனருக்குப் பிரிவுவரிகொளாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்கு யார் காரணம்? நற்காலத்துப் பொருளாதார நிலைமை, வரதம் களைப் பிரதீகரணம் அல்ல அவன் தயக்கத்துக் கொள்ளப் பார்த்திருக்கிறான். அவளால் தன்னைத்தவிர ஏமாற்றிக் கொள்ளத்தக்க முறையில், சீதா, சந்திரன், லகமதி இவர்களுக்குத் தீவிரமாக இரு மணவாகவரிப்பா எரிமூலம் அதற்குக் காரணம் அல்லவல்ல. இந்த சகலம், அது போகிற போக்கு, ஒரு காலத்தில் ஐந்தாம் வலதும் பெண்ணைக் கழந்தின் தாவி ஏதிலும், பின் னானால், கிஸ் லகமதி, பத்து என்று ஏறி, பதினேகத்தில் தீவிரது, அதன்மீது, பதினெட்டு, இருபது என்னுகிறது. இப்போது? அவரையி் அதிர்ஷ்டம் தனதும், பொருளாதார வசதிகளையும் பொறுத்துப் பெண்கள் மணமென, க்க வர்த்தியார்கள்.

சாரதாவுக்கு உணிகள் கறத்தன. இரூப் பீஸ்டர் தான் ஒரு நவநயம் செய்பவரல்லவ ளன்று ஆவன் நம்பினான்.

இம்மேலும் கணவரின் சதாசிவந்திற் குரல் கேட்டது.

Abstract

அகலன் தெருவில்லிருந்து கண் காடுகார
மேலே, "க.ம" என்னுள்.

“அந்தக் கழிசை...ககாக நீ உன் முழிக்
காதெ... மணி பத்து அடிக்கப் போறது...”

“எங்கேயாவது பள்ளியென்று விழுந்துப்
பாணா... இங்கே வாகட்டி, ஆட்டோ ஏதா
னும் அவ மெசை மோதிட்டதா...”

⁴⁸பெத்தாமிதன் சொல்லா.

“நீங்கள் படுக்காததேயா.”

¹⁹ 'அவன் என்ன செய்திருக்கிறான்?'

“அந்த எண்களுக்கு மாதிரியாக
“என்பதே இப்படியல்லவோ?”

"எதுதான் பிரச்சனை?"
"உங்களுக்கு இல்லை!"

சுற்றுலா துறை

* ராத்திரி புது மாதிரிக்கு

⁸⁴காசித்தாபில பௌவீஸு⁸⁵

மேளம், ரேஷனேரி ஸ்டாஃப்கள்

மேலும், எலக்ட்ரிக் சவுண்ட்

பேரவையுடன் இணைந்து பணியாற்றும்.

சென்னை, 12.05.2019

பெரிய இசை நூற்பெட்டி...

12 2 8

0.68/24

1997

பி.வி.ஆர்.

"வினாப்பட்டி இருக்கு, உங்களுக்கு?"
என்றுள் சாரதா.
"வந்தியன் வழியிலே நிக்கப்பட்டா..."
"நீங்க கார்த்தாவே அகமிட்ட அப்படிப்
பெயிவிருக்கப்பட்டாது... அதான் உங்க
உடைக்கு இப்ப வராமலே போயிட்டா."
"அப்படி என்ன பெயிட்டேன், சாரதா...
கேரபம் வந்தது, உத்திரென்."
"வெளும் கத்தலா? நீங்க பெசின் கார்த்த
கதகனைக் கொஞ்சம் தெரிக்கப் பாருங்க
கோ," என்றுள் சாரதா.
சதாசிகல நிறைத்துப் பார்த்தாள்.

சாரதா,
ஆதேவாது.
சுகமதி கைப்பைபுடல் புதுப்பட்டாக.
"வட!" என்று சதாசிகல அழைத்தாள்.
"என்ன அப்பா?"
"உன் போக்கு சரிக்கலை."
"ஆதேவாது கைக்குப்போடுகிறீயாக்கா?
மறுகணம் வடலில் கண்ணத்தில் பணை"
என்று விழுந்தது.
அவளுடைய கண்ணம் வலித்தாலும் உண்
மையில் நீர் கரக்கலிலேயே பார்த்தால், கைகளை
ஒரு கரையிலும் அம்மா கையவகை
வாசிலிலேயே நிறுத்தி, சதா கவரில் சாய்ந்து இருக்கே
இருந்த கற்பகத்தைப் பார்த்தாள்.
"எங்களைக் கார்த்தடி அடிக்கட்டே..."
"உங்களு இத்தக் குடும்ப மானமே
போறது... உங்களைக் கொடு பண்ணவும்
தங்க மட்டே..."

"நிழல் தான் அடிச்சா அதுவே கொடு
மில் முடிவாகும்... பெரிசா ஆசை? உத்
போகம் பார்த்தேன்! என்ன புண்ணியம்?
வாசலா பெண்ணை அடிக்கிறதாக்கத்திலே
தான் இன்னும் இருக்கேன்..."
"நாடு வாசலா"
"தான் நாட்டுறம்... இன்னிக்கு என் உண்
கத்திலே விழுந்த அடி. அந்தோ என் அக்
காக்கல் சிதா, கற்பகம் ரெண்டு பேர் உன்
காக்கலிலேயுள்ளியும், என்ன உணை இருக்கு
உங்களுக்கு என்னை அடிக்க?"
"பெரிசா கேட்ட பெண்ணின் உண்மைப்
பெத்துத் தெரிக்கானோ! அந்த உண்மை!"
"என்னைப் பெண்ணைக் கை ஆக்கலா உன்
கைக்கு, அம்மாவுக்கும்... உன் பரிதாபத்
திலே வினாவுக எக்கெழாமே தான் உன்
வாசலா!"

"பாண்டி, சாரதா, உன் பெண் எப்படிப்
பேசுது?" என்றுள் சதாசிகல.
"உன் பெண் அப்பகன்கு சொல்லா
நீங்க... நம்ப பெண்ணுன்னு சொல்லுங்க...
இல்லாமல் போனா என் அப்பா பார்க்கு தான்
அம்மாணவக் கேட்கிற நிலை வந்ததும்."
"காவர் பேசுது!" என்றுள் சதாசிகல.
பிறகு, "இனிமேல் என் குழந்தையிலே குழந்தை
கக் கூடாது!" என்றுள்.
"அப்ப போற மானம் திரும்பினா...
சங்க குழந்தையிலே தான் குழந்தைப் படசு
தாக்கு எனக்கு ஒ. மே. ஆகு உக்கண்ணோ"

மானம் தான் குழந்தை? உன் பெண்ணைப்
புரானவரும் கையிலே போட்டு காரல் கால
நிக்கிறது. ஒரு மாத்தக்கு ஒரு குட்டை.
அதிலே... ஒரு தாளைக்கு தாது கிட்டே போக.
அந்தோ அவளுக்கு உங்களுக்கும் காவேந்த
சொல்லு. எந்த விடத்தில் சொல்ல தங்க எத்துக்
கல்கம்? இப்போ உங்க கைகிலே இருக்கிற
"கித்தி" போப்பருக்கும் தாந்தான் கொடுக்
கிறேன்... சிதா, கற்பகம் தான் ஸ்தானம் பெரும்
இல்லை இல்லென்னு நீங்க தெருவுக்கு வந்
தடுவீங்க. அப்பத்தான் உங்க மானம்
போறும்."

"சீத ஒரு பெண்ணா?"
"வாசலோன்னு... நானும் பெண் இல்லை,
சிதா, உங்களுடன் பெண்ணாகலை... என்மான்
முத்து, முனச்சு. தாரதா அம்மா வங்கப்
பொய்லாட்டிக்கல்... பெத்த பெண்ணைக்
கைகெத்த வந்திலே... பெரிசா அடக்க
வந்திட்டா?"
சதாசிகலாக்கு உடம்பெல்லாம் பதறி
வது, கோபத்தின் தாம்புடன் தடுக்கின.
"தெரு தாப்பிக்கு உட விவகத்தை இருக்
கும்... கார்த்தாவையும் காயக்காளும்
அந்தக் கண்ணுட்டி அரவித்திரு..."
"ஹ் அப்ப... கைகிட்டே வந்தீர் கொடுத்தீர்...
இனிமேல் சதாசிகலம் பெரிசெங்க, கொடு
விழுங்க..."

“அந்த அப்பறம் பார்த்துக்கலாம்....
இப்ப தீ போ!”
வகமதி மெனமமாக வெளியேறினாள்.

வகமதி கத்தியதில் எதிர்ப்பீட்டு வாதை
கெட்டு நிறுத்தாள்.

“அப்பா, தீக்கொக்கிவெதரம்பு இங்குமாம்
போதிங்க....” என்றான் சாத்திரத்துக்கு மறு
பெயரான சீதா.

“பெண்கள் சம்பாதிக்கப் போட்டால்
தான் சாப்பிடலாம்னு இருக்கறவங்க அட, க
டப் போகலாம்” என்றான் கற்பகம்.

“போதும் வக.... தீ புறப்படு....”

“என்னி மூன்று நாள், அதற்கு அப்புறம்
என் நிழலாக கூட தீ பாக்கமாட்டே அம்மா!”

கதாநிலை இன்னும் சிவியாக திவ்ருத்.
ஒன் கோபம் அப்படித் தங்கேதே. பெற்ற
பெண்ணை அப்படி நிதிக்கத் தூண்டியது?
ஒன் ஒரு தயல் மனிதன் அரவித்தனை அத்
தனகைய மேதினக்கு அவர் காழ்த்தினார்?

“சாரதா....”

“கடம்.”

“தென்கைப் பார்த்தேன்டி, தான் அப்
படிப் பேசினிருக்கப்படாது....”

“வகவும் சீதா, கப்பு மாநிரித்தான்னு
தீக்க தப்பா எடை போடறேன்.... வக
பொண்ணாகான். ஆனா பத்து ஆண்டுகளை
கனோட கதரியறும், நிறைமையும் அவளுக்கு
கண்டு. கெளிகே இவனை தப்பி யுய்னக்கும்

கல்கத்தாவிற்கும் அனுப்புவார்னு என்ன அர்த்தம்? மத்த ஆம்பிரை ஜூனியர்களை விட இவ ஒசத்தின்னுதானே?"

"நான் அவளுக்கு கீபோன் பண்ணிப் பார்க்கட்டுமா... மருத்துக் கடை இன்னும் திறந்திருக்கும்."

"வேண்டாம்."

"பொடி தடையர் பெண்ணை நகர் போய் அரவித்தன் வீட்டுலே இருக்காளா அன்னு பார்க்க கிறேன்...."

"கூடாது" என்ருள் சாரதா.

"பின்னே என்னதான் செய்யறது...?"

"என் பொத்தவயிறு அவரின்கூட இருக்கும். நீங்க போய்க் தூங்குங்கோ...."

சாரதா மீண்டும் தெருவில் கண்களைப் பதித்தாள்.

நீண்ட நேரத்திற்கு அவளுடைய கண்கள் குத்திட்டு நின்றன.

இரவும் முடியவில்லை.

வசவும் வரவில்லை.

* * * *

காலை எட்டு மணிக்கு வச படியேறி வந்தாள். ஹீதவன் யார் முகத்தையும் பார்க்க வில்லை. யாரிடமும் பேசக்கொடுக்கவில்லை. இரு பெட்டிகளை எடுத்தான். இரண்டும் அவன் பணம் கொடுத்து வாங்கியவை. ஒன்று ஒரு கடத்திகாரர் சிங்கப்பூரிலிருந்து வாங்கி, மணிஷு விடுக்கு அளித்திருந்தார். ஒரு வீட்டையே அதனுள் அடக்கிவிட்டான். பெட்டியிலுடையவைகளை அடுக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கையில் சாரதா கரையுடன் வந்தாள்.

"தூளு வச ஸ்டீரியம் செய்யவில்லை."

"வச, இந்தா காழி."

"தெனவில்கீய."

"என்ன செய்யறே?"

"அரை மணி நேரத்திலே தெரியும்."

"எங்கே போறே?"

"உங்களுக்குத்தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை."

"ஒரு அம்மாவிட்டே ஒரு பெண் பேசு விதமா இது?"

"சீ, உங்களுக்குக்கெல்லாம் வெப்கமிகிலே... என்ன கரீனம்போட நீ உன்னை என் அம்மா ன்னு சொல்லிக்கறே..."

அப்பா ஏதோ ஒரு கோபத்திலே சொல் விட்டார்.... சாத்திரியெல்லாம் வருத்தப் பட்டார். தூங்கவேல்கியி....

"இப்ப நான் யாரோடும் பேச விடும் படுவ."

"காண்காவத்திலே உங்களுக்குக்கெல்லாம் கலியாணம் பண்ணி வைக்க, புருஷன் வீட்டுக்கு அனுப்பாதது பெரிய தப்புத்தான் வச... எங்களை மன்னிக்கோ..."

"ஒரண்டு பேரும் கவத்திலே முட்டிண்டு அழுது தீர்த்துக்கொ... கலியாணம் பண்ணிக்காமலேயே நான் பிறந்தவீட்டை விட்டுப் போறதுக்கு ஒரு முடியுக்கு வந்துவிட்டேன்..."

'எனக்குச் சொத்தமான ஆபீசில் பணிபுரிந்தவரையே மாப்பிள்ளையாக்கி யது தப்பாய் போச்சு!'
"அதிலே என்ன தப்பு?"
"முதலிரவுக்கும் ஓ. டி. கேட் கிறார்!"

"வச!" - சாரதா.
வசமதி பதில் சொல்லவில்லை.
சீதா, கற்பகம், தங்கை, தம்பி எல்லோரும் அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.
யாரிடமும் அவள் பேசவில்லை.
பத்து மணிக்கு ஒரு கார் வந்தது. டிரைவர் மாடி ஏறி வந்து இரு பெட்டிகளையும் தூக், இக் கொண்டு போனான்.
வசமதி புறப்பட்டாள்.

வசமதி தாண்டுகையில் எல்லோர் காதிலும், நுழிப்பாக சதாசிவம் காழில், படும் படியாக, "செவ்வம், பெட்டிகளை நான் சொன்ன இடத்தில் வைக்க வேண்டும் பூட்டி சாலையை வைக்கக்க... போற வழியில் என்னைபெண்ணை நகரிகிறாக்கிண்டு. அரவித் தனுடைய வீடு உனக்குத் தெரியாது. நான் சொல்றேன்..." என்ருள், பிறகு, "பெரிய அக்கா, சின்ன அக்கா... இப்பவே சொல் விட்டேன், நம்மம் பெத்தவாளுக்கு இனி மேலும் நாம் கூடப் படிக்கும் இல்லை... நமக்கு வாழ்க்கையை இவங்க வருத்துத் தராதபோதுதான்மாவே நம்ம வாழ்க்கையைத் தேடிண்டு போறதுதான் சரியான் வழி. என்னை மாநிரி உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தா, கூடிய சீக்கிரம் ஒரு விமானம் நான் டஜாக்குப் போய்க் சேருங்கோ.... நான் வரேன்!" என்ருள்.

மறுகணம் அவள் மாடிப்படியில் விளரத் தொடும் சத்தம்நான் கேட்டது.

பத்தரை மணிக்கு அரவித்தன் வீட்டை அடைந்த அவன் அவனுடன் போகப்போது வீட்டில் நடந்த புகம்பத்தைப் பற்றிக் கூற வில்லை. ஏன் அப்படி ஒன்று திகழ்த்தான் எதிரொலி கூட அவனுடைய நுரலில் ஒலிக்க வில்லை.

அவன் அவனிடமிருமிட்ட அந்தக்கென்கித் துக் கிரிப்படன் அரவித்தன் கூறிய பதில், அவனை நடுங்க வைத்தது.

அரவித்தன் உண்மையாகவே அந்த வழி வைப் பின்பற்றலாம் என்கிறான், அங்கு வேடிக்கை காட்டுகிறான்? வசமதி பயந்து போனாள்.

(தொடரும்)

ஆபீஸில் இன்னை நான் மூச்சு முட்டற வேலை பஸ்ஸுலே வீடு திரும்பறப்போ வறியிதிருங்கற கூட்டம். அப்பாடி' வீட்டுக்கு வந்தா அலப்புக்கீர

குளியல், களைப்பினைப் போக்கி
பத்துணர்ச்சியுட்கும் துறள் ஹார்லிக்ஸ்.

தமிழக அரசு தலைநகர் மாநகர்

சலித்துக் கொள்ளாமல் உதவி

தபால்துறியையும் இவ்வாத எங்கள் அரும்பாருளும் கிராமத்தில், பொது நலத்தில் அக்கறைபுள்ள ஒருவர் தன் பணத்திலேயே தபால் சலுகைகள், தபால் தலைகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தி வாங்கி வந்து அரசு விலக்கை எங்கள் கிராமத்தில் விற்று வருகிறார். அபிதாடு எழுத்தறிவில்லாதவர்களுக்கு எந்த தேரத்திலும் மனம் சலித்துக் கொள்ளாமல் கடிதம் எழுதித் தந்தும் உதவி வருகிறார். அவரை நினைத்து மகிழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அச்சுதமங்கலம். ப. கார்த்திகேயன்.

எங்கள் வீட்டுத் திருமணம்

எங்கள் தெருவில் உள்ள எல்லா வீடுகளுக்கும் வசியச் சென்று உதவி செய்து கொண்டிருந்த ஓர் சாஸமப் பெண்ணுக்குப் பல வருடங்களாகத் திருமணமாகாமல் இருந்தது அனைவருக்கும் வேதனையாக இருந்தது. சென்ற மாதம் வீடுமுறைக்காக வந்திருந்த அடுத்த தெருவைச் சேர்ந்த ராஜாவுடைய வீடு ஒருவர் அந்தப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து அழைத்துச் சென்றுவிட்டார். அந்தத் திருமணத்தை எங்கள் ஓய்வொரு வீட்டிலும் நடந்த நிகழ்ச்சியோல் மகிழ்ந்து விமரிசைவாக நடத்தி வைத்தோம்.

மதுரை - 7. ஆர். வாகுசு

ஆண்டவன் முன் அனைவரும் சமம்.

ஆண்டுதொறும் எங்கள் சாரிலுள்ள கிராமத் தேவதைக்கு விழா எடுப்பது வழக்கம். விழாவின் போது அம்மனைத் தேரில் வைத்துப் பலனி வரச் செய்வார்கள். அபிதோபால் சென்ற ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டும் அம்மன் தேரில் பலனி வந்தபோது, ஹரிஜன மக்கள் தாங்களும் அம்மனுக்கும் படைப்பட்டு வழிபட வேண்டும் என்றனர். அதற்கு உயர் ஜாதி இந்துக்கள் மறுப்புத் தெரிவிக்கவே வாய்ச் சண்டை, வதுக்க ஆரம்பித்து ஒரு மிகப் பெரிய ஜாதிக் கலவரத்தைத் தூண்டிவிடும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்போது எங்களுர் முக்கிய பிரமுகர் ஒருவர் தலையிட்டு இறைவன் முன் அனைவரும் சமம் என்று இருதரப்பினரையும் சமாதானப்படுத்தி, ஹரிஜனங்களின் விசுவப்பத்தையும் நிறைவேற்றி அனைவரையும் மகிழ்வுறச் செய்த அந்த நிகழ்ச்சியை யாருமே மறக்க முடியாது!

அத்தநல்லூர். எம். ஜி. சேகர்.

நல்லகா

சொன்னால் மட்டும் போதுமா?

'தமிழ் வாழ்க' என்ற வாசகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் சென்னை மாநகராட்சி ரிப்பன் மாணியைத் தான் 63ம் ஆண்டு பன்னிவில் சேர்ந்தேன். அங்கு ஒருநாள் கூட தமிழ் இலக்கியக் கூட்டம் நடைபெறவேயில்லை. இப்போது புதிதாகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டிருக்கும் மாநகராட்சி அலுவலர்கள் சங்கத்தின் புதிய செயலாளர்களான ஓ. சிவராமகிருஷ்ணன், ந. பாலகந்தரம் ஆகியோரின் பெரு முயற்சியால் கடந்த 16.4.85 அன்று தமிழ்ப் புத்தாண்டு விழா என்ற பெயரில் ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் நடந்தது. எனது நீண்ட நாள் மனக்குறையும் நீங்கியது. அனைவரும் மகிழ்ந்தோம்.

சென்னை-39, சி.தி. பாலகம்பிர மணியன்.

இதென்ன காட்டுமிராண்டிப் பறிந்தி?

1964 - 45 வேலூர் போஸில் பறித்திக் கல்லூரியில் பறிந்தி பெற்று வந்த சப் - இன்ஸ்பெக்டர்களை, ஸ்டேலி என்ற சார் ஜண்ட் அங்குள்ள கரடு முரடான கயர்த்த கோட்டைகளில் உச்சி மீது ஏறிச் சுற்றி வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் கீழே குதிக்கச் செய்தபின்னரே மற்ற பறித்திகளைச் செய்யச் சொல்லுவார். இதில் இரண்டு பேருடைய கால்கள் முறித்து மூன்று மாத காலம் திகிலைப் பெற வேண்டியதாகிற்று. அப் போது முதல்வராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் அங்கு விறுயம் செய்தார். அந்தப் பறித்தியைக் கண்ட அவர், 'இதென்ன காட்டுமிராண்டிப் பறிந்தி?' என்று அந்தப் பறித்தியை ரத்து செய்யச் செய்தார். அந்நேரமும் சத்தோஷத்தில் குதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டோம்!

கல்வக்கூடி, துபாஷ் அப்துல் ரசாக்.

யம் நடந்தது

முடியாததை முடித்தோம்!

எங்களுடைய ஒரு பூங்கா அமைப்பதற்காகச் சுமார் நான்கைந்து வருடங்கள் முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை. அதனால் படித்த இளைஞர்கள் அனைவரும் ஒன்று சொத்து பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சென்று கேட்ட பொது. இடம் வேண்டுமானால் தருகிறோம், பூங்கா அமைப்பதற்கான நிதி வசதி யூனியனில் இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே பொதுமக்களிடம் நிதி திரட்டி நாய்களே பூங்காவை அமைத்து முடித்தோம். அந்தப் பூங்காவும் இப்போது அற்புதமாக இருக்கிறது.

மதுக்கூர்,

ஜி. கரிமணி.

பதைத்த மனத்துக்குப் பகிடு

மாயவரத்துக்கு அருகில் - காவிரிக் கரையில் ஓரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிறிய கிராமம் எனது கிராமம். அதில் பெரிய கோவில் எனப்படும் சிவன் கோவில் பழைக்கடந்த திரிவிடையே நீண்ட காலம் இருந்தது. காணாம்போதெல்லாம் மனம் பதைத்துத் துடித்தது. இப்போது காஞ்சி முனிவரின் ஆலியோடு அது புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பூனா

பெண்களுக்காக ஒரு கல்லூரி!

எங்களுடைய பள்ளிப்படிப்பு முடிந்தவுடன் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை மதுரை, திருச்சி என்று கல்லூரிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டிய குழந்தை பெண்களுக்கும் அதே நிலைதான். அதனால் பல பெண்களால் படிக்க முடியவில்லை. இந்த நிலையில் எஸ். ஜி. ஜெயராஜ் நாடார் அவர்களின் புத்தவர்கள் பெண்களுக்கென்றே 'ஜெயராஜ் அன்னபாகியம் கல்லூரி' என்ற பெயரில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவினர். அதனால் பெரியகுளம், மற்றும் பக்கத்துக் கிராமங்களிலுள்ள பெண்கள் அனைவரும் கல்லூரிப் படிப்புக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தனர். இதுதான் எங்களுக்கேற்பட்ட மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி.

பெரியகுளம், டி. என். கிருஷ்ணமூர்த்தி.

கன் நடத்து வருவதைப் பார்த்துப்போது.
மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் நினைக்கிறது மனம்.
புதுடெல்லி, வி. வெங்கடராமன்.

கனங்கம் தீக்கிழ அழிகாரி

எங்கள் செலத்தில் தடுக்கி விழுந்தால்
விடுவதற்கு விடுவதில்லாதான் விழுவென்றும்
என்று நினை இருந்தபோது, 'இந்தக் கனங்கம்
தான் விடுவது காலம் பிறக்குமோ என்று
அனைவரும் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்
தோம். அந்த வேளையில்லாதான் விடுவதுமார்
என்பவர் எங்கள் மாயப்பட்டதின் காலம்
துறை அழிகாரியாகப் பதவி ஏற்றார். தீவிர
முயற்சி எடுத்து இரண்டே மாதங்களில்
விபச்சார விடுதிகளை ஒழித்துக் கட்டினார்.
எங்கள் அனைவரின் உள்ளங்களும் குவிரித்
தன. அவரைப் பாராட்டாத நெஞ்சமே
இல்லை.

சேவம்-1, கே. எஸ். பவலுச்சாமி.

நாங்களை சேரமைத்தோம்

எங்கள் பெருங்குளத்தாரில் இருபதாண்டு
காலமாகச் சாலை வசதி மோசமானதாகவே
தான் இருந்து வந்தது. நூற்றுக் கணக்கான
மனுக்களைக் கொடுத்ததும் மிச்சம், யாரும்
கவனிக்கவில்லை. அதனால் ஊர்க்காரர்
கனான நாங்களை ஒன்று சேர்த்து சாலைவைத்
சேரமைத்தோம். வேலை முடிந்தபோது ஏற்
பட்ட எங்கள் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேவில்லை.
அதை நினைக்கும்போது இன்றும் எங்களுக்கு
மகிழ்ச்சிதான்.

சென்னை-41, டி. என். முருக்த்.

புதுமைப் பெண்!

தான் வழக்கமாக அலுவலகம் செல்லும்
பஸ்ஸில் பெண்களைக் கேலி செய்வதற்
கென்றே மூன்று ரவுடிகள் வருவார்கள்.
அவர்களைத் தட்டிச் கேட்க ஒரவருமில்லவே
என்று ஒவ்வொரு நாளும் ஆதங்கப்படு
வேன். ஒருமுறை அவர்கள் ஒரு பெண்ணைக்
கேலி செய்தபோது, அந்தப் பெண் அவர்
களைத் தன் தொப்பால் அடிக்க, மறுநாளி
லிருந்து அந்த ரவுடிகளைக் காணவேவில்லை.
ததரியமுள்ள அந்தப் பெண்ணை நான் பாராட்
டாத நாளே இல்லை.

சென்னை-7, கே. எஸ். குகமிணி அம்மாள்.

தலைவர் போட்டியும் இளைஞர்களும்

1973-ஆம் ஆண்டு முதல் எங்கள் இளை
ஞர் மன்றத்தினர் ஒன்று சேர்ந்து யார் வீட்
டில் விசேஷம் நடந்தாலும் தண்ணீர் எடுத்தல்,
பந்தி பரிமாறுதல் போன்ற வேலைகளைச்
செய்து வந்தனர். இடையில் ஏற்பட்ட தலை
வர் போட்டிச் சச்சரவு காரணமாகச் சில
ஆண்டுகள் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமையில்
லாமல் இருந்தனர். அது மிகப்பெரிய குறை
யாகவே இருந்தது. பிறகு புதிதாகக் குடி
வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வினியேஸ்வரன்
என்ற இளைஞர் மீண்டும் இளைஞர்களிட
யில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திப் பழைய நிலை
வைக் கொண்டு வந்துவிட்டார். அவர்களின்
ஒற்றுமை கண்டு இப்போது ஊரே மகிழ்
கிறது.

தேக்கூர், என். கிருஷ்ணமூர்த்தி.

நான் ஸ்திரீயமாகச் சாவேன்!

கல்லூரியில் படித்தபோது என். எஸ். என்.
சார்பாக கிருஷ்ணடக்கதி என்ற கிராமத்தில்
பதினாறு நாட்கள் முகாம்சென்றிருந்தோம்.
அங்குள்ள கடுகாட்டிற்குப் பிணங்களைக்
கொண்டு செல்லப் பாத்தியே இல்லாமல்
இருந்தது. அதனால் மக்கள் பெரிதும் அவதிப்
பட்டனர். அரசு எதுவுமே செய்வதில்லை.
அதனால் நாங்களை ஒரு சாலைப்பைப் போட்டு
முடித்தோம். அப்போது ஒரு வயதான
முதாட்டி, 'இனிமேல் நான் ஸ்திரீயமாகச்
சாவேன். என்னை யாரும் கிராமமில்லாமல்
கடுகாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லுமார்
கள்....!' என்று சொன்னபோது எங்கள்
கண்கள் கவங்கிவிட்டன.

புதுடெல்லி, இரா. சி. துறை.

'புனோ பிளாஸ்ட்' வழங்கும்
வி. ஐ. பி. ஸ்கிட்கெஸைக் குறுக்கக்
முறையில் பரிசாகப் பெறும்
அதிரிஷ்டதானி: .

ஆர். வாகவி,

10, முன்னுவது சத்து

2 வது தெரு,

இ. எம். ஜி. நகர், கோ. புதூர்,

மதுரை-7.

அன்றையத் தபாலில், ராகவேந்திரனுக்கு வழக்கறிஞராகப் பணிபாற்ற ஊன்மது கிடைத்து விட்டது. இவ் அவன் தனியாக எந்த வழக்கையும் எடுத்து வாகாடலாம்.

அவனுடைய விவியர் சாந்தாத் அவனைப் பெரிதும் ஊக்குவித்தார். அவரு டைய வழக்கு ஒன்றில் அவன் காட்டிய ஆர் வமும் ஒத்துழைப்புமே வெற்றிக்கு வழிகாட் டியது. "இதேபோல் தொடர்ந்து நீ ஒவ் வொரு வழக்கிலும் அக்கறை காட்டினால் திரைசமர் தன்மையேரும் புகழும் கிடைக்கும்" எனப் பாராட்டினார்.

சிறு கயதிலிருந்தே அவனுக்கு லக்கில் தொழில்பிது ஆகை. பெரிசியேனன் தாலல் கனை விரும்பிப் படிப்பவன். அடுத்த வீட் டுக்குச் சட்ட சம்பந்தமான புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் வரும். அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போய் ஊன்றிப் படித்து விட்டுத் தருவான்.

அந்தப்பக்கத்து வீட்டுலக்கில் கூட அவனைப் பரிசுசெய்பார். "நான் இந்தப் பத்திரிகையை யேலோட்டமாகப் பாரித்துவிட்டுப் போட்டு விடுகிறேன். நீ ஒருவங்கதான் கடைசி வரை கணங்காய்க் படிக்கிறாய்!" என்று.

ஒரு
மகனின்
முதல்
வழக்கு!

பங்கம் ஓ நேரிலும் அவன் முறையாக
தான் வந்தபோது அவன் தாயார் அவரை
டாக்டருக்குப் படிக்கச் சொன்னான்.
மாமா இவ்விதத்தில் கவனிக்க வில்லைப்
பிக்கச் சொன்னார். ஆனால் அவன் பி. ஏ.
(பொருளாதாரம்) விருப்பம் படித்தான்.
பின்னர் சட்டக்கல்லூரி.

எவ்வாறு வகுப்புகளிலும் அவன் தான்
முதல். சட்டக் கல்லூரியில் விசேஷப்
பெருகார ஆற்ற வந்திருந்த சாய்ந்த தானை
விருப்பி அவன் தன் ஐரோப்பாவுக்கு
கொண்டார். அவர் பய கம்பெனிகளுக்குச்
சட்ட ஆலோசகர். அவர் மட்டுமே திறத்
திருத்த - சாக்வேத்திரமும் விருப்பிவிருத்
தான் - ஏதாவது ஒரு திறமைத்தன் - தானை
இலக்கச் செய்வதில் அவன் உட்கார்த்தி
வைத்திருக்க முடியும்.

ஆனால் அவன் விருப்பியோ - தனிவாக
வக்கில் தொழில் செய்வதையோ மாநம்
இரண்டு மூன்று வழக்குகள் வந்தால் கூடப்

போதுமானது. தன் சாமர்த்தியத்தால் - தன்
வாதத் திறமையால் - தன் உட்கிரகாரக்கு
வெற்றி வாங்கித் தரும் அந்தப் பெருமியை
போதுமே.

சாய்ந்த அவனை ஆசிரியரிடத்து அனுப்பி
னார். அங்குமேயே சிறிய வீட்டு வசதியின்
மூலத்தில் கே. சாக்வேத்திரன், பி. ஏ.
பி. எம். - அட்கொடுக்க எண்ப் பெயர்ப்
பலகை மாட்டப்பட்டது. தான் எடுத்துக்
கொண்டிருந்த வழக்கின் வறுமையைத் தை
அப்படியே தன் தாயின் காலடியினில் வைத்து
தூண்டிக்க வேண்டும்.

அப்பா இவ்வாறும் வாரும் இல்லாதான்!
இருந்தாலும் எவளும் அவனைப் பெற்றம்
ளுக்குக் கூடாது? அவனைப் பொறுத்த வரை
தில் அவன் தான் எல்லாம். கருணைப் பெட்ட
கம்; அன்புக் கரங்கம்; நெய்வும் கூட அடுத்த
படிதான்! தான் பிறந்த ஒரு மாந்தத்திற்கெல்
லாம் தானையும் தன் தாயையும் உதறிவிட்டு
எவன் பிள்ளையோ மூப்ப் போன தன் தந்தை
வைப் பெற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். படத்
தில் பார்த்திருக்கிறான்; நேரில் பார்த்த
தில்லை. தாவி உடையவருக்கும் பெற்ற பிள்
விற்கும் ஒரு மூலம் தீவனமேயும் கூடத் தர
வில்லை. அந்தப் பெற்றிக் தாத் தடுத்த மனோ
பலமும் பண வசதியும் அவர்களிடம் அப்
போது இல்லை.

இந்த முதல் வழக்கு சாதித்திடும் அவ
னுக்குக் கேட்டுப் பெற்றிக் சந்தர்ப்பம்; அவர்
கூட எச்சரித்துப் பார்த்தார். இந்த வழக்கில்
வெற்றிக் வாய்ப்பு அதிகம் இல்லை என்று.
சாக்வேத்திரன் தீர்மானமாகக் கேட்டுப்
பெற்றிக் கொண்டான்.

வழக்கில் விவரம் இதுதான். ஒரு குழிப்
பீடம். தேதிக்குள் ஒரு தொழிற்சாலைவை
திறவதற்குக் கொண்டிருந்தார். அவன் உட்கி
காரர். அதற்குத் தேவையான எல்லா வந்திரங்
களும், அதன் பாகங்களும் பல இடங்களில்
விருத்த நடவடிக்கை ஏற்பாடு செய்தார்கள்.
ஒரு பூக்கியோன் பாகத்தை ஒரு சிறு கம்
பெய் செய்து தா ஒப்பந்தம் செய்து கொண்
டிருந்தது. ஆனால் குழிப்பீட்ட தேதிக்கு
மேலாகியும் தாமதமாக. சூன் கூடியபேய் தன்
இயலாமையைத் தெரிவிக்காமல் இருந்து
விட்டதால் மாற்று ஏற்பாடு செய்ய இயல்
வில்லை. அவன் உட்கிரகாரரால் குறிப்பிட்ட
தேதியில் தொழிற்சாலைவைத்தொடங்குவதில்
விலகல். ஆகவேயே போட்டியர்கள் வட்டிக்
கூட செலுத்த அவன் உட்கிரகாரர் பல இடம்
சென்று இழக்கத் தெரிட்டது. அதற்குக் கார
ணம் அந்தச் சிறு கம்பெனியின் மெத்தமம்
எனக் குற்றம் சாட்டி தஷ்ட ஈடு கேட்டு
வழக்குத் தொடர்த்து விட்டார்.

அந்தக் கம்பெனி சிறியதெனினும் பலநாட்
களாக இயங்கிய திறமையம். நகரமேயே
பிரபலமான ஒரு வங்கி - இந்த மாதிரியான
ஒப்பந்தமீறல்களில் வெற்றிகரமாக வாதாடு
பலநாட் தேற்றுகொடுத்து நிலமிதிக்குந்தது.

அன்னம்

சாய்நாத் வழக்கைத் தொடராமல் ராகவேத் திரைப்படம் தள்ளி விடவும் அவர்களுக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷம்.

இந்தக் கதவுக்குப் பி. லக்ஷ்மி என்ன பிரமாதமாகச் சாதித்து விடப் போகிறார் என்று நினைத்தார்கள் - அந்தப் பெரிய லக்ஷ்மி என்பது.

கோர்ட்டில் துவண்பை ராகவேத்திரன் தயக்கமாகத் தான் தன் வழக்கைத் தொடங்கினான். ஆனால் உடையது நின்ற பிரதிவாதிக்களைத் தன் கேள்விகளால் மா. கமிடக் கிட்டுப் புரட்டிப் புரட்டி எடுத்துத் தான் அவர்கள் கொடுத்தோட்டி யத்தைப் பிசை திருப்பி அவர்களைக் குத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தான்.

பிரதிவாதியின் லக்ஷ்மி அசந்து போனார். இந்தச் சின்ன லக்ஷ்மி என்ன சாமர்த்தியம்! அப்பப்பா! எத்தனை மேற்கோள்கள்! எத்தனை சதாரணங்கள்! நீதிபதி தன் தீர்ப்பி லேயே ராகவேத்திரன் எடுத்துக் கொண்ட சிரத்தையையும் உழைப்பையும் பாராட்டி னார்.

இன்னொரு கோர்ட்டில் வாதாடிக் கொண்டிருந்த சாய்நாத் தேரில் வந்து பாராட்டிப் போனார்.

தீர்ப்பு ராகவேத்திரன் பக்கம்... அந்தக் கம்பெனி நஷ்ட ஈடாக ஐந்து லட்சம் தர வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அவனுடைய கூட்டுக்காரர் பசையன் னவர். வழக்குப் போட்டதே ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாகத்தானே தவிர பணத்திற்காக அல்ல. கோர்ட்டிலேயே ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குக் கொஞ்சி ராகவேத்திரனிடம் கொடுத்தார்.

ராகவேத்திரன் வாங்கிக் கொண்டான்... நேராகத் தன் வீடு திரும்பினான். தன் தாயின் பாக்களில் வைத்து நமஸ்கரித்தான்.

தன்ருக இருடா குழந்தை! என வாழ்ந்திருந்த அவன் தாய் கண்களில் நீர் மல்க. அவளை ஆளாக்க அவள் பட்ட சிரமம் அவன் அல்லவா அறிவான்?

அவன் எழுந்தான். "இந்த லட்ச ரூபாய் என் வழக்கின் செலவினங்களைக் கிடைத்த சன் மாஸம் மட்டும் இல்ல. அம்மா! உன் தீவனம் சன் அம்மா! கோர்ட்டில் நான் தொடுத்த கம்பெனியின் முதலாளி வேலையாகும் இல்ல. உன் கணவர்... நான் செலவுக்கும் என் தந்தை மிஸ்டர் எஸ். கிருபாகரன் பி. ரீ..."

அந்த வழக்கை அந்தநேர தீவிரத்துடன் அவன் எடுத்துக் கொண்ட காரணம் அப்போதுதான் அவளுக்குப் புரிந்தது.

அருள் வாக்கு

விவாகம் என்றுதான் இருக்கிறோம். நாம் வாழ்க்கை நி. த்துவிற ஆகத் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இரண்டின் கிடைக்கி. நடத்திக் கொண்டிருக்கிற கல்வரன் என்று இருக்கிற இருக்கிறான். 'ஜீவ - ஆகத் - கல்வரன்' என்றிருந்தாலும் என்ன? இந்த ஆகத் விவாகப் பாரத்தில் ஜீவன் இன்பத்துக்கும் துன்பத்துக்கும் இடையே கைசலாடிக் கொண்டிருப்பது போல் இல்லாமல், துவன் சாத்தவத மான இன்பத்திலேயே இருக்க வேண்டுமானால் அந்தரு என்ன செய்ய வேண்டும்? என்று ஆராய்ந்து அதுபல ரீதியில் பதில் சொல்வது தான் ச பதிவுத்துக்கள் எல்லாவற்றிற்கும். பொதுவான லக்ஷியம். இவை முடிவாகச் செய்யவது என்ன?

பிரம்மம் என்பது ஒரு பரம்பொருள்தான் ஜீவன். ஆகத் இரண்டுக்கும் காரணம். அந்தக் காரணமும் அதன் விளைவான ஜீவ - ஆகத் துக்கமும் வேறு வேறு இல்லை. ஏனென்றால் பிரம்மத்துக்கு வேறு சதுஷ்டம் இருக்க முடியாது. இப்போது துக்கத்தையே நிஜம் என்று நினைக்கிற ஜீவாத்மா. அதை ஒதுக்கி விட்டு, தன்னை யோ யார் என்று விசாரம் பண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டால் 'கடம்பு நாளிலில்ல, இத்திரியங்கள் நாளிலில்ல, மணல் நாளிலில்ல, புத்தி நாளிலில்ல, பிராணன் நாளிலில்ல' என்று ஒவ்வொன்றும் கழன்று போய், கடைசியில் தான் பிரம்மமே என்று அறிந்து கொள்வான். 'பரமாத்மா என்று ஒன்று ஜீவாத்மாவைப் படைத்தது என்று சொல்வது கூட ஒரு மாயைதான். துக்கத்தெல்லாம் அந்த மாயையின் விளைவாட்டுதான். வரல்தவத்தில் பரமாத்மா ஜீவாத்மா பேத மில்லாமல் ஆத்மா என்ற ஒன்றுதான் இருக்கிறது. 'அந்த ஒன்றே ஸத்தியம்' என்று தெரிந்து கொள்கிறான். அப்படி ஸத்தியத் தோடு இரண்டற அத்தவதமாக இருக்கிற பொதுதான் சக - துக்க வசவாட்டம் போய் ஒரேசாத்த இன்பமாக, சாத்தியாக ஆகிறது. அதுதான் மோகம்.

— துக்கத்துக்கு ஸ்ரீ காஞ்சிகொம்பகோடி சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி எங்க ராக்காரிய கவாயிகள்.

ஏனாய்

ஜோக்ஸ்குப் பஞ்சமா?

குட்டவும் தெரிவித்து உங்களு!

* நானிடமும் ஐயுடன் கவனங்கள் பெருமி
விட்ட இவ்வாறுச் சூழ்நிலையில் அப்பதுல்
சமது அவர்களின் பேச்சு அனைவரையும்
பெருமையப்படவைக்கிறது ஆவனங்களுநின்று
வருவதைத் தடுக்கும் வகையில் அமைச்சர்
விரப்பன் சட்டம் இப்பது வழி செய்வது
மகிழ்ச்சியான ஒன்று. கடவுளுக்கு வரம்
தந்த அமைச்சர் வாழ்த்துக்குரியவர்தான்!
எஸ். சம்பத்குமார், சென்னை-33.

* பெண்ணுரிமைப் பிரச்சனை பில் விரப்பின
மாட்டி விட்ட நீங்கள் தலையங்கத்தில் ஒரே
எனப் பாராட்டித் தட்டிக் கொடுக்கவும் தெரி
யும், தேவையானால் குட்டவும் தெரியும் என
விரிவித்து விட்டார்கள்.
எம். எட்டபதி, சென்னை-31.
கட்டுத் தன்னு!

* செத்துப் பிழைக்கிற கண்ணீர் கதை
எனப் படித்ததும் எனக்குள் எழுந்த ஒரே
கருத்து வந்தது. 'விவாக் கோடுப்போரைக் கண்ட
வாறேயே கூட வேண்டும் என்பதுதான்.
படித்த பெண்களுக்கே இந்தக் கதி என்றால்
படிக்காத எத்தனை பாமரப் பெண்கள் பரி
தவிக்கிறார்களோ... வாருக்குத் தெரியும்?
ரம்பா, கோவை-16.
உணராதேயும்

* ஆம்னி பஸ் அடிக்கிற அறிமுகப்படுத்தி
வந்தது தன் திருவடிகள் இப்போது உணராகி
விட்டோம்.
த. அருள்விவரமால், செங்கல்பட்டு-1.
சபாஷ் ஜெயகாந்தன்!

* தனது தனித்துவம் மிக்க பாடப்புக்கள்
இல் தமில் திருவடிகள் உலகில் திருமலராசுப்
போற்றப்படும் மணித்தொடிக் காலமெனனி
வைப் பற்றிய அறிமுகம் என் போன்ற இளை
வர்களுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதம். ஜெயகாந்த
னுக்கு ஒரு சபாஷ்.
பா. திருவினாது, சும்பகோணம்.

குறைந்தா போய் விடுவீர்?

* 'ரம்ஜான் வாழ்த்துக்கள்' என்று கவி
வாசக முஸ்லிம் அன்பர்களுக்குச் சொல்லி
விருந்தால் என்ன குறைந்தா போய்விடுவீர்
கள்!
மெஜீதாசன், ஈரோடு-10.

* ஏனையா ஜோக்கைக்குப் பஞ்சமா? கவி
யில் ஒரு ஜோக் கூட வரவில்லையே!
எஸ். மஞ்சளா, திருச்சி-14.

கவிக்குப் பாராட்டு!

* மனத்தில் தேக்கி வைத்துள்ள பொருள்
பொதிந்த விஷயங்களை எப்படி - யாரிடம்
சொல்வது என்று வழிவகை தெரியாமல்
விழித்துக் கொண்டிருந்த வாசகர்களுக்கு
'ஜாஸ்பார்ச் பேச்சு' ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை
உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது.
பி. எஸ். பரமசிவம், மதுரை-1.

* 'நரசம்மாலை அப்பதும் பார்த்துக்கலாம்'
திருவதை எப்படிப்பட்டதாகு கொடுமை
யான மனிதனுக்குக் கண்டே ஒரு நல்ல இயைம்
இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியது.
எம். எட்டவாட் ராஜப்பா, சென்னை-81.

* இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு ஜன
செப்சிபிடம் வாசகர்களுக்கில் பண உதவி
பெற்று மன்னார்குடி நகராட்சி கழிவு நீர்
வடிகால் திட்டத்தை திறைவேற்றியது. விதி
களிலுள்ள விடுகளை ஒட்டிக் கால்வாய்கள்
அமைக்கப்பட்டன. அமைச்சரியான முறை
யில் அமைக்கப்படாததாலும், அவற்றில்
சேரும் குப்பைகளை அவ்வப்போது அகற்றாத
தாலும் வீட்டிற்கு முன்புதம் தண்ணீர் தெங்
கிப் பாசி படர்ந்ததால் கொக ஏராளமாக
உற்பத்தியாகிவிட்டது. தவளை முதலிய
பிராணிகளும் அவற்றில் இறந்து விடப்பதால்
அந்தத் துர்நாற்றம் வெறு உபத்திரவம் தாங்
காமல் சென்ற ஆண்டு மழைக் காலத்தில்
அவரவர் வீட்டு வாசனில் அவரவர்களே
மண்ணை வெட்டிப்போட்டுத் தூர்த்துவிட்
டார்கள். இப்போது அவற்றை மறுபடியும்
தகராட்சித் தோண்டி எடுத்து வறுகின்ற
னர். வரிசை வாங்கிக் கொண்டு மக்களை
இப்படி உபத்திரவத்துக்குள்ளாக்க ஒரு நக
ராட்சி; அத்தகுப்பல்வச்சம் உதவித்தொகை
வெறு இதற்கெல்லாம் விமோசனமே திட்ட
யாதா?

வரலுவதி ஜெயராமன், மன்னார்குடி.

(மேலே உள்ள புகார் பெற்றிருக்கிறது)

வட்டமேஜை

எனக்கே வரப்போறவ அழகா குருக்கணும்

இவ்வீடு நேரக் களைப்புடன் அனாதைகளைவந்த
நிறத்தேன்.

கதவின் இடைவெளி வழியாக உள்ளே
செழும்பட்டிருந்த கவர் மேழை மீட்டதது,
எழுத்தேன்.

கனவின் மேலிருந்த மங்கல அச்ச அழைப்,
பிதழின் தன்மையைக் கணர்ந்தியது.

மரித்தேன்.

மணவிறா அழைப்புத்தான்!

பாபு - விஜயா,

'வாட் எப்ளெஸண்ட் ஸர்ப்பரைஸ்.'

அதிர்ந்தேன்.

பாபுவுக்குக் கல்யாணம்... பாபுவோ
வியா நோட்டம் போல், ஆக்ரா, தாஜ்
மஹால் போல் சந்தேகத்துக்கிடமில்லாமல்
இவையும் ஒரு அதிசயம்.

பாபு வசதியானவன், என நின்றவர்க்கும்
பணம், பிரச்சி இல்லாத வாழ்க்கைக்காரன்.
முன்னும் பின்னும் சுகோதரிகள் அற்றவன்.
கல்யாணம் செய்து கொள்ள முழுத் தகுதி
பெற்றவன், பல அழகிகளின் படங்களை
வைத்துத்தனக்குவரவேண்டியவரென்பதறிப்
பல கனவுகளின் கண்டவன்!

ஆனால்—

இன்னும் அவன் மனம் செய்து கொள்ள
வில்லை.

நானும் செக்ஷன் நன்மர்களும் சம்சார
சாகரத்தில் மூழ்கி, வாரத்துக்கு ஒரு வேலு
அடித்து, ரேஷன் கியூவில் பாபாவில் வாங்கி,
கெரஸிஸுக்கு இரவல் காட்டு வாங்கி... பதி
னும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு யாழ்—

அவன் இடும் டிரிமெகா! ரெஸ் செய்து,
மழைக் கவரம் செய்து, நாளுக்குநாடு
சினிமாப் பார்த்து, இப்பொழுதிலும் பிஸி
விலும் சாப்பிட்டு அனுபவிக்க—

நாங்களுள்ளாம் அவனுக்குக் கல்யா
ணம் செய்து வைத்து விடுவதென்று ஒரு
மனதாகத் தீர்மானித்தோம்.

அதிரஷ்டவசமாக எங்கள் அலுவலகத்தி
பனாக் கமின் மிமலா அவன் ஜாதிக்காரியாக
இருந்தான்.

நிதானமாகத் திட்டம் போட்டு, தனித்
தனியாகத் திட்டத்தை நினைவேற்ற முடிவு
செய்தோம்.

அவனோடு தனியாகப் பேசக் கிடைத்த
வாய்ப்புகளில் எல்லாம் மிமலாவின் அழகை
விரைவில்லாமல் வர்ணித்தோம். மிகவும்
தற்செயலாக அவளும் அவள் ஜாதி என்
பேறும்.

நின்றவழிதான் சலனங்கள் செய்தோம்.

பலவன் - அவன் ஆதர்ச மனைவியின்
புது அக் பரிமாணங்களை நாங்கள் புரிந்து
கொண்டதுதான்!

"மிமலா சரியான கறுப்புடா! இவ்வளவு
நான் காத்திருந்தது இவளைக் கட்டலா?"

"கறுப்பு இருந்தாலும் அம்சம்டா."

"அப்போதே பண்ணிக்கோ."

"மனையா, எனக்கு ஏற்கெனவே கல்யாண
மாயிருக்கி."

"சரி, அப்போ கம்மா இரு. கல்யாணம்
பண்ணிக்கிறது வாழ்க்கையில் ஒரு நடவடிக்கை.
அதில் விழுந்தா அப்பறம் தேற முடியாது.
எனக்கு வரப் போறவ... நல்ல கவரா,
அழகா, கொஞ்சம் வசதியான இடத்துப்
பெண்ணாக இருக்கணும்."

இவ்வளவு கண்டிஷன் போடுவதற்குப்
பாபுவுக்கு நிச்சயம் தகுதி இருக்கிறது.

அவன் என நின்றதே கனவன்.

ஆறு மாதத்துக்கு முன்னால்தான் இந்த
குத்து மதுரைக்கு மாற்றலாகிப் போனான்.

போன புதிதில் ஒருமுகமாகக் கடிதம் எழுதி,
பிறகு மறந்து போனான்.

இப்பொழுது இன்மீடேஷன் வந்திருக்
கிறது.

பலவோட செலக்ஷன் நிச்சயம் அருமை
யாய்த்தான் இருக்கும்.

போய் பார்க்க வேண்டும்.

கல்யாண வீடு - மோகிவோடு சொல்ல
வேண்டுமென்றால் - களை கட்டியிருந்தது.
பாபு மனமேமலையிலிருந்து என்னைப்
பார்த்து விட்டு, எம்பிணன்.

பரவாயில்லை, அங்கேயே உட்கார் - என்று
கைமலர்த்தினேன்.

காப்பி குடித்து -

டிபன் மறுத்து -

நாற்காலிலில் சாத்தி ஆகலாசமான
போது—

மணப்பெண்ணை அழைத்து வந்தார்கள்,
விசிலடிக்கலாம்.

அவ்வளவு அழகு!

சின்னப் பெண்.

மேனா மில் அமர்த்தான்.

கம்மா சொல்லக் கூடாது, பெருமையக்
கூட தேட ஹுக்கும் எக்கச்சக்கமாய்ப் பலன்
இருக்கிறது.

சந்தோஷப்பட்டேன்.

அட்சதை வாங்கிக் கொண்டு காத்திருந்
தேன்.

மங்கல நான் பூட்டினேன்.

கெட்டிமேனப் பின்னவனில் அட்சதை
வாசி விட்டுச் சந்தோஷமாக நாற்காலில்
சாத்தி கொண்டேன்.

அவன், அவன் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு
தோழன், தோழி துணையுடன் மேடைமேல்
கதறி வந்தான்.

கைகளைவிடுக்கும்பரிசைக் கொடுத்துவிட்டு,
பஸ்ஸைப் பிடிக்க ஓடி வேண்டுமே என்று
யோசனையில் ஆழ்ந்தேன். என்ருமும்—
கட்டாயத்தைத் தவிர்க்க முடியாமல் சரப்
பிட்டு முடிந்தேன்.

தாழ்வும்தான் தரித்துக் கொண்டேன்.
"பிஸ் பக்கம் பார்த்துப் போகலா
மில்லே?"

"ம்" என்றவர் கைகாட்டினார்.
எத்தடி களைத் தாண்டி நடந்தபோது அந்தக்
குரல்கள் காதில் விழுந்தன.

"மீனாட்சி, ஒரு வறியா உன் பொறுப்பு
முடிவாகிவிட்ட இனிமேல் நீ திம்மதியா இருக்க
லாம்.

"ம்... அப்படி திரைச்சித்தான் இந்தக் கல்
யாணத்துக்குப் பணத்தை வாரி இறைச்
சோம். ஆனா வித்யாவுக்கு இதின நிகுப்தி
மில்லியே!"

"ஏன் அப்படி? மாயாஜினைக்கு என்ன
குறைச்சல்?"

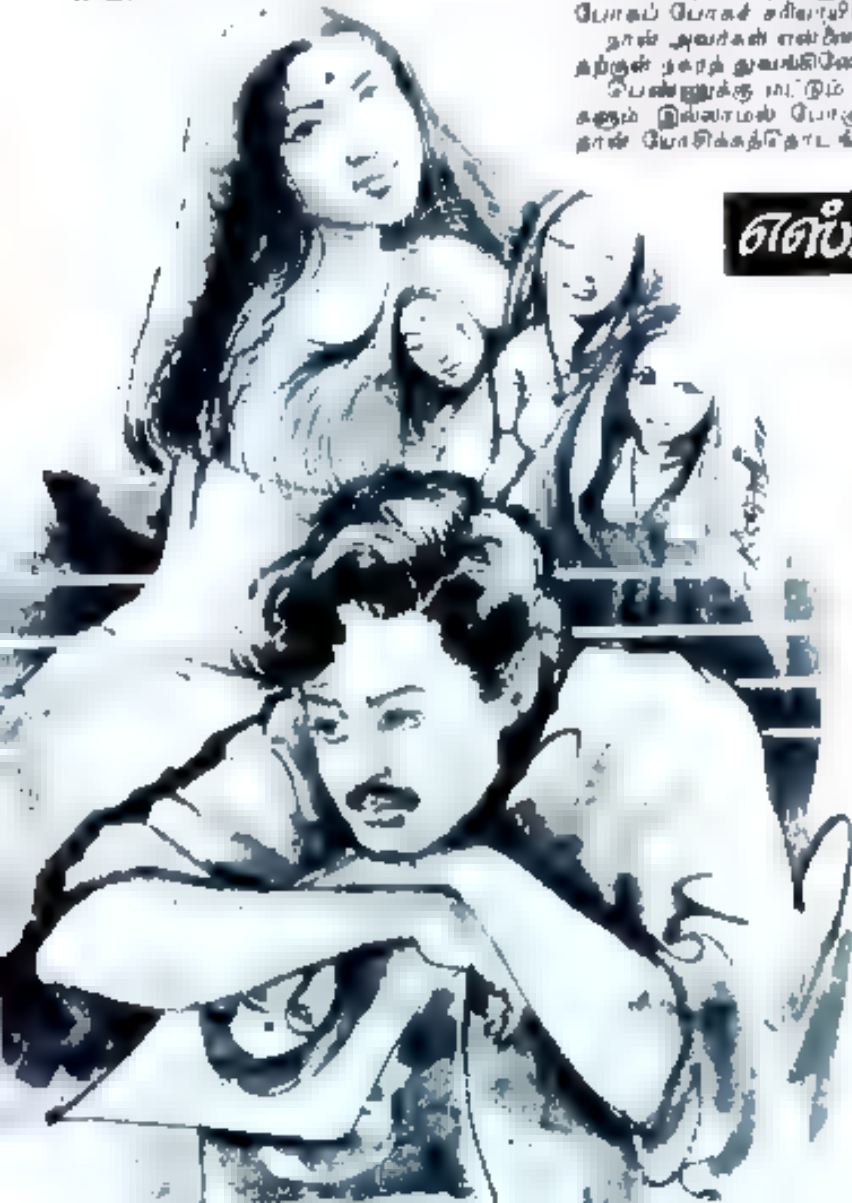
"இளையோதான் நானும் கேட்டேன்.
அதுக்கு அவர் அவர் கை நிறைய சம்பாதிக்க
லாம், வசதியான குடும்பமா இருக்கலாம்.
ஆனா என்னக்கு திரைச அழகா இருக்க
வேண்டாமா? இப்பவே திரையில் பாதி முடி
கொட்டிடுச்சி, இன்னும் ஒன்று, ரொண்டு
வகுஷனா குறையுமோத்தம்காலிசா இருக்கும்.
என்னை இப்படித் தள்ளி விட்டுப் பக்க
ளேன்று அழகு.

தத்துக்கு நானு பொருத்தமாக எத்தக்
கல்யாணம்தான் அளவளிக்குது? இதைல்லாம்
போகப் போகச் சரிவாழிடும்!"

நான் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து விடுவ
தற்குள் தகரத் துயங்கினேன்.

பெண்ணுக்கு மட்டும் ஆசையும் கனவு
களும் இல்லாமல் போகுமா? அப்போது
நான் மோகிக்கத்தொடங்கினேன்.

எஸ். குமார்

சிந்து வியம்பினான்!

பிரக்காட்டு முற்றை நோக்கி நின்றதன் எட்டியிருந்தது அன்று. ராபர்ட் கிரீஸ் மதில் மெய்குந்து கீழே நோக்கினார். வெளிப்புறத்தில் இருந்த ராஜா கல் படைமீது இடைபெறிய இயக்கம் இருந்தது. கிரீஸ் தமது டெஸ்க்கோப்பைப் பொருத்திப் பார்த்தார். தூற்றுக் கணக்கில் ஏனையதும், கலிற்றுப் பொச்சுங்கனும், கடப்பாறை மண்டிபட்டி கனும் இதர தளவாடங்களும் வந்து கொண்டிருந்தன. தான் சமுத்திரமாகப் படை நிறுத்த வெளியில் என்னுச் சிதறியது போல் கிடந்தார்கள்.

பரிசுத்தின் மேல் இருந்த இந்திய ஹலில் தார் கிரீஸ் கவலைத் தோடு பார்த்தான். அவன் கண்களில் தாபம் இருப்பதைப் பார்த்து, கிரீஸ் அவனை நோக்கிப் போனான். கையூட் அடித்து விளையுபாடு திறக்க முயன்றான் தரவில்தார்.

"என்ன விஷயம்? பணப்படுகிறாயா?" என்றான் கிரீஸ் புன்னகையோடு.

"தூரை!" என்றார் ஹலில்தார். "நங்கள் ஸூகத்திற்கு வந்திருக்கிறபயம் ஏன் தவிர்த்ததை மறந்து போய்ற்று. எனக்கு ஏற்பட்டிருப்பது அனை விடக் கொடிது!" என்றார்.

"என்ன அது?"

"பரி!" சொன்னவன் அரை நொடி கட நிற்கவில்லை. ஹிரேன்று பாய்ந்து கோட்டைக்கு வெளியே குதித்தான்.

கிரீஸ் நெஞ்சம் ஒரு கணம் பதறியது. கோட்டைக் கீழே தளரவில் அவன் சின்ன பின்னம் ஆகி இருப்பான் என்று தெரியும். இருந்தும் கோபம் வந்தது. தன் படையின் கட்டுப்பாட்டைச் சீர்குலைத்து விட்டார்களே! கிரீஸ் உட்பட அவர் படையினர் அரைப் பட்டினி முக்கால் பட்டினிகளில் இருந்தார்கள். அனை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல், முகத்தில் அரைப் புன்னகையாவது காட்டி வந்தார்கள். எனினும் இது எத்தனை தான் கொண்டு செல்லும் என்று கவலைப்பட்டிருந்தார். குறிப்பாக அவருக்கு இந்தியச் சிப்பாய் கனிடம் பயம். அவர்கள் இதுவரை ஒரு நகை அறியாதவர்கள். மேலும் ஒரு நகை இப்போதுதான் அனுசரிக்க வந்திருக்கிறார்கள். அதன் கஷ்டங்கள் என்ன என்று அவருக்குத் தெரியும். எனவேதான் கவலை கொண்டிருந்தார்.

அதற்கு இணங்க, முதல் தற்கொலை நடந்து விட்டது. இதைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் தற்கொலை செய்தார்கள்...

கீழே எதிரி கைவித்தார் அந்தப் பட்டினிச் சாவைக் கண்டு கக்குரல் இருவது கேட்டது. கிரீஸ் உள்ளே இறங்கி உடனே தமது தளபதியாகக் கவர்வனமுந்தான். இந்தியர்களின் ஒழுக்கத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் அவர்கள் மேலும் தியாகம் செய்ய வேண்டும். முக்கால் பட்டினியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கால் பட்டினிடைத் தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும்.

தளபதிகள், உபதளபதி எல்லோரும் கமிசிப் என்று இருந்தார்கள்.

வியம்பினான் என்பவன் மட்டும் எழுந்தது. "மிஸ்டர் கிரீஸ்! இதன் முடிவு என்ன?" என்றான்.

"அநேகமாக இருக்க நேரிடலாம். ஆகவே வேல இதைத்திற்காக, நமது தேசத்திற்காக இதைச் செய்யலாம்."

திரும்பவும் இறுக்கமான அமைதி.

தீவன் என்பவன் எழுந்தான். "அனை ஏற்கெனவே உணர்ந்திருக்கிறோம். அதற்காக ஏதும் செய்யாமல் இருக்கப் போகிறோமா?" என்றான்.

"நான் தவிரியெனில் போய்ச் சண்டை போட்டு விடுதலை அடைய! தீவகன் தவாரா?" கிரீஸ் திரும்பக் கேட்டான்.

திரும்பவும் திசுப்தம்.

கிரீஸ் தொடர்ந்தான். "அநேகரம் நான் பொறுப்பற்றவனாகவும் இருக்க விரும்பவில்லை. அனாதையும் சொல்லி விடுகிறேன்."

"நல்லது. நாம் வெளியே போல் சண்டை விட்டு விடுதலை பெறுவது கடினம். எல்லோரும் பட்டினியாக இருக்கிறோம். நமக்கு வறுமையோதுது." என்றான் ஒரு உப தளபதி.

"ஒரு மாதம் ஒடி இரண்டாவது மாதம் நடக்கிறதே! இதுவரை உதவி வரவில்லையே!" என்றான் இன்னொருவன்.

"எல்லோருக்கும் செய்தி அனுப்பிவிட்டேன். உங்களுக்குத் தெரியும் என்றான் கிரீஸ்.

"நமது சகாக்கள் நம்மைக் கைவிட்டு விட்டார்களா?" என்றான் ஒரு தலைவன்.

"தீவகன் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் எது செய்வதற்கும் இயலாதவர்களாக இருப்பார்கள்." என்றான் கிரீஸ்.

வெகுண்டு எழுந்தான் ஒருவன். "ஏன் அப்படி இருக்கிறார்கள்! நாம் பட்டினியால் இறப்பதை அவர்கள் அறியவில்லையா?"

மோகினி

திருக்கோலம்

"அறிந்திருப்பார்களே!"

"அறிந்து கம்மா இருக்கிறார்களா துறையி

கிளைவ் இடைபறித்தால். "பதற்றப் படாதே! அவர்கள்தான் தமக்கும் பொருளுக்கு வழி செய்தார்களே!"

"என்ன பொருள்?"

"இருப்பதில் பணம்!"

"அதுதான் வரல்கிலையே?"

"அதுதான் கஷ்டம்! அத்துப் பணம் வர வேண்டும் என்று ஒரு பணவத்தைப் பறித்து வந்தோம். அதுவும் தம் கைவசம் கிடைக்கவில்லை! தப்பித்து பிரெஞ்சுக்காரர்கைக்குப் போய்விட்டது.

"பணமும் வராது. பணமும் வராது! என்ன செய்யப் போகிறோம்."

கிளைவ் உக்கிரமாக எழுந்தான்.

"இந்த நிலையில் இந்தக் கோட்டைக்குள் இருந்து இதைப் பாதுகாக்கிறோம். இது பெரிய சாகசம் இல்லையா? வீரம் இல்லையா? சிப்பி இல்லையா? பெரிய ராஜகந்திரம் இல்

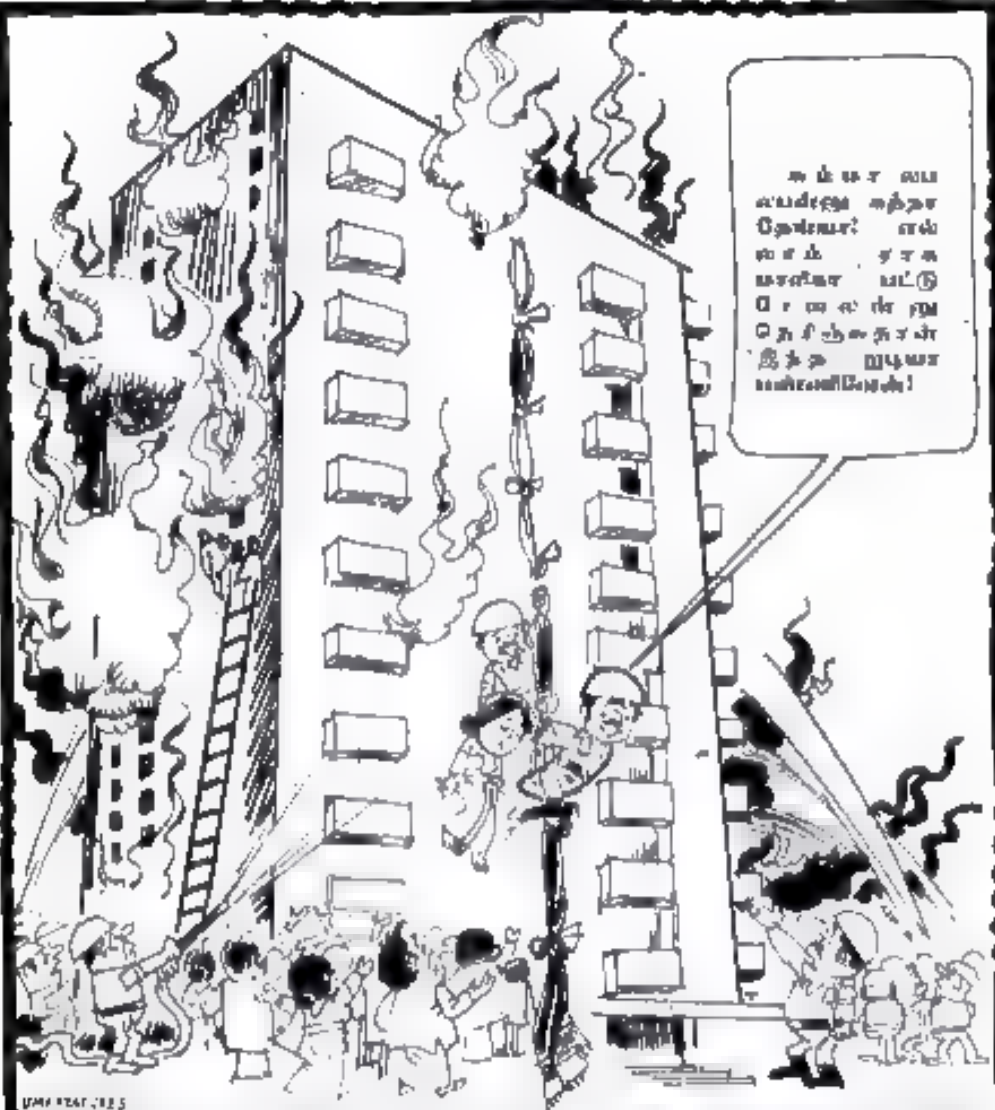
ஸ்ரீ வேணுகோபாலன்

கையா?'' கேள்விகளை பெண் பெண் உச்சமாகி நாயு தெறிக்கும்படி கடைகிக் கேள்வியாக கேட்டான் கிளைவ்.

இரண்டு பேர் கையைத் தட்டினார்கள். 'தயக்கி' இத்தவர்கள் உடனை சேர. ஒரு பெரிய ஏரகோஷம் அங்கே எழுந்தது.

"என் கோழங்கி! இங்கே தியாகத்தோடு உன்னை விட்டுவிடமாக அமர்ந்திருக்கிறோமே. அதுமே பெரிய சாகசம்! நாம் இங்கே ஒவ்வொரு கணமும் பட்டினி இடிக

கடும்பர வய
வயிற்று கத்தர
தேவையா? என்
வா ம் சரக
மாதிரி பட்டு
பரவலா நு
தெரிந்துதான்
இந்த மூடியா
வாய்களிலேயே!

ராகமாலிகா பட்டு சேலைகள்

கவுன் ஆர்வேட்,

நெ. 1212, தானேஸ்வரராய் ரோடு, பனங்க மந்தி எதிரே.

தியானவராய நகர், சென்னை-800017

(சூப்பர் ஸ்டோர் உண்டு)

முன்பிடிவாதம் இருக்கிறது. இதனால் இம் விவகாரத்தில் தனரது செலவுக்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம். சமோதரர்களோ! நீங்கள் வெள்ளையாளுக்கும் பாகுக்கும்! இங்கே சில தூது போர் இருந்து கொண்டே செலவு இந்த மி.பி.பி.டி செலவு. தமது தாட்டும் பெருமையையும் புகழையும் உலர்ந்துப் போயினால் இது உறுதி!

சரிகாவும் வந்துள்ளது. அன்று மாலை மீண்டும் தானே காலை மீடம் இருந்து ஒரு செய்தி வந்தது. "உ.கே. தினம் பணியை வேண்டும். இல்லாவிடில் கோட்டை மலர் உடைத்து உங்களை இருக்கும் அத்தனை பேரையும் கொன்று விடுவோம்." தூதரங்கள் சாகத்தவாரியோய்ச்சொல் துரகம்" என்று வந்த தூதரவரிடம் போய் மாகச் சொல்லி அனுப்பித்தான் மீண்டும்.

வரம்பல் அளித்தது போன போயின்த் இருக்கோய் வாத்திலோடுகத்து மீண்டும் ஒரு சேர்த்து வந்தது. இருப்பதில் மரபுடைய சேர்த்துக்கள் மரபுதரில் பதவி இருப்பதாகச் சொல்லி வந்தது.

வரம்பலும் இரக்கமும் போகத்தொடங்க. வேண்டியதும் வந்து கொண்டது. அன்றை இரக்கம் போனது அக்கமே வந்திருந்த இடம் மீட்டார்கள்.

ஒரு சத்திரத்தை அடுத்து தன்னை இரக்கம். பெண்களும் பங்குதாரரும், சத்திரத்துத் தோட்டி துறக்கும் புகை கொண்டனர்.

வரம்பல் வேண்டியதை விட்டுப் போகவில்லை. அவசியம் இல்லாவிட்டால் நேரத்து ஆளும் முறைமைப் பற்றி மேலும் மேலும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"அந்த முறைமை அவனுக்கு அடக்காத ஆர்வம் ஏற்பட்டது. வேண்டான் அந்த முறைமைப் பற்றி விவரிக்க, விவரிக்க, இது வரை உடைந்தவரது பொக்கிஷங்கள் அவன் கண்களில் படுவது போல் இருந்தது.

அவன் கேட்ட, கேட்ட. வேண்டான் வர வித்தவாறு போனார்.

இக்கிவாத்தின் துன்பமும் உலகத்துக்கே ஒரு பரிசோதனை எம்மூர். பழங்கால அரசு மரபை ஒரு அவலங்காரத்துக்கு உவந்துள்ளார்கள். அரசர் பேரில் மாரிலொன்றான் பெருமையையும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதும் அரசரிடம் இப்போது சில அதிகாரம் உத்தரம் இருக்கின்றன. அனாவும் சிக்கிரம் அந்த ஜனம் சேர்த்திடு உய்ப்பதற்கு வந்து விடுவதென்ற வேண்டான் வந்திடுகிறார்.

பறகாக வந்த மரத்திலுர் நிமிசென்று வந்து தாவினார்கள். வரம்பல் பக்கத்தில் உள்ள மேடு இரக்கர்கள் வந்து முறைமை கண்ணுக்கு அவர்களின் அழகுமுறும் மரத்திலுர் துடிக்கிறார்கள். தக்கமேயின். பொருள்

மாங்கையார்
மலர்

ஜூன் 85

மழைக்கீச் செல்வம்

சுவாச குணம்பு

* மூலவாகு இவ்வகையிலும் படிக்க வேண்டிய பொக்கிஷம்.

படும்பு புடவைகளைப் பாதுகாப்போம்

* மத்தும் பல தெய்வம்செய்யுடம்.

உங்கள் குழந்தைக்கு வாங்கிக் கொடுத்தீர்களா?

கோகுலம்

ஜீனா
தேவ்

* என் குழந்தைப் பருவம்
—ருக்மிணி தேவி.

* அராபிய இரவில் கூறிய
அற்புதக் கதை
—16 பக்க வண்ணப்
படக்கதை.

* முன்கோபி ராஜா!
—அழ. வக்னியப்பா.

கதைகள் * கவிதைகள் * சிரிப்புத்
துணுக்குகள் * அறிவியல் விஷயங்கள்.

ஏதும் பறிபோகவில்லை. இந்தவர்கள் கையி-
யம் வந்த வேலைக்காரர்கள்.

அருவந்தந்த அந்தச் சில நிமிட கண்டை-
யில் வர்மன் கவந்ததில் அவனுக்கு உடம்பில்
பல காயங்கள் ஏற்பட்டன. சத்திரத்து அளற-
வில் படுத்துவிட்டான்.

மீண்டும் தங்கள் குழுவை வலுப்படுத்திய
பிறகு, புறப்பட வேண்டும் என்று திட்ட-
மிட்டார்கள். சம்பளத்திற்கு வேலை செய்வும்
வீரர்களே தேடி, குழுவில் பெரியவர் பவர்
கற்று வட்டாரத்திற்குள் சென்றார்கள்.

பாயில் கிடக்கும் வர்மன் அன்று மாலை
நேரத்தில் சிந்து அணுகினான்.
வர்மன் அவனைப் பார்த்த போது ஆச்ச-
ரியப்பட்டான்.

"நீங்கள் அரசுமாரி என்று எக்யோ-
ருக்கும் நம்பிக்கை கொடுத்திருக்கிறோம்.
இங்கே வரலாமா?" என்று அவன்.

சிந்து உடனே பேசவில்லை. நன்று கரு-
விகளை மிரித்து ஆழ்ந்து அவனைப் பார்த-
தான்.

அவன் முகத்தில் சோகம் ஒடிவிருந்தது.
"வீரரே" என்று அவன், குரலில் தகுமாற்-
றும் ஏற்பட்டது.

"காலவிலிருந்து பார்க்கிறேன், தாங்கள்
தண்ணீர் கூட அருத்தவிலையே?" என்று.

காலிலிருந்து பார்த்ததை அவனிடமிருந்-
டிருன். அதில் குடாகப் பால் துளர்த்து இருந்-
தது.

அவன் அதைப் பருகினான்.
மீண்டும் அவனைப் பார்த்துச் சோகமாக
ஒரு மூச்சு விட்டு, "வீரரே! உங்களுக்கு நான்
அறிவி இழைத்துவிட்டேன் இல்லவா?" என்-
ருன்.

"ஏன், என்ன அறிவி?" என்று அவன்.
"நீங்கள் ஏதோ காரியத்திற்கு வந்தீர்கள்!
உங்களை நான் அருவமியமாய் எங்கள் ராஜ-
கங்களில் இழுத்து, வீணாக தொல்லைக்
கூக்குளாக்கிவிட்டோம்" என்று அவன்.

"அதற்காக வருந்துகிறேன்! வேதனைப்படு-
கிறேன். உங்கள் தாபிடமிருந்து உங்களை
நெடுநாள் பிரித்ததற்கு மிகவும் சோகப்படு-
கிறேன்" என்று அவன் தொடர்ந்து கூற.

அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் கலகல
என்று பெயர்ந்து வந்தது.

அதைக் கண்ட வர்மன் நடுக்கிட்டு,
"ஏன் இவ்வாறு. ஏன் இப்படி கண்ணீர்.
விடுகிறீர்கள்?" என்று பதறிப் போய்க் கேட்-
டான்.

சிந்து வியம்பிக்கொண்டிருந்தான். முகத்தை
தலைப்பால் மூடி, விசிக்க ஆரம்பித்தான்.

வர்மன் செய்வதறிவாது நனைத்தான்.

(தொடரும்)

வாரம் ஒரு கடிதம்

இனியாவணே!

வாசித்த கடிதங்கள் நீ வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இக்கலையென்றால் தனையில் போடுவதற்காகவே தங்கத் தூண்டில் வாங்கியது மாதிரி ஆகிலேயும்.

காலக் கனரவான் களால் அழிக்க முடியாத அறக்கருத்துக்கள் மனிதகுலம் முக்குத் தெக்கி வைத்திருக்கும் செல்வங்கள்.

முழுக்கத்தின் மதிப்பிற்குள் மாறிக் கொண்டே இருப்பினும் அக்கம் போன்ற சில பண்புகளைக் காப்பாற்றியே திருவது நமது கடமை என்றே கருதுகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த அளவில் அக்கம் என்பதை ஓர் அடிமைச் சகிலி என்று கருதலியும்.

அதை ஓர் ஆபரணம் என்றே கருதுகிறேன்.

அடக்கம் என்பதை ஒரு பக்குவம் என்றோ நாம் அறிதரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கைகள் டி, வாய்புள்ளதத்து, முழங்காவிட்டு

'ஆபரண சாமி' போடுவதில் அடக்கம்.

அக்கமென்பது தாகீகம் - அது ஒரு வாழ்க்கை முறை.

- இந்த உண்மையை எண்ணி நான் கார்த்திக் கொண்டே வருகிறேன்.

என் இனிய இளைஞனே!

உனக்கு ஒரு சகிவத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் மதிக்கப்படுவதைத் தான் விரும்புகிறான்.

எல்லோரும் இந்தக் அங்காரத்திற்குத் தான் ஆளப்படுகிறார்கள்.

நாம் அடக்கமாயிருப்பதுதான் அவர்களை அங்கீகரிப்பதன் அடையாளம்.

அடக்கம் என்னும் ஆபரணம்

"நிறுணர்வோர் எல்லும் சிறுகிழப்பர் - ஆள் னளையத்த

முற்றுணர்வோர் ஒல்லும் மொழியோரே"

- என்று நீதிவேண்டி என்ற நிறைந்திரு வருகிறது. அடக்கமென்பது எதிராளியை மதிப்பது மாத்திரமல்ல; தன்னைத்தானே மதிப்பிட்டுக் கொள்வது.

எல்லா நேசங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும் அறக்கருத்துக்கள் ரசிப்பதற்குரியனவாய் இருந்து வந்திருக்கின்றனவேதவிர, கடைப்பிடிப்பதற்குரியனவாய் இக்கல என் பதை நான் விபத்த.

அறிஞர் ஸெல்வன் சொன்னார்:

"எல்லோரும் பணியைப் பற்றி உபதேசம் செய்கின்றனர், எவரும் அதன்படி நடப்பதில்லை. ஆனால் செவ்வாய் மட்டும் கேட்டுத் திருப்பியவரில்லை. எஜமானன் அது தன் வேலைக்காரனுக்கு ஏற்றது என்று எண்ணுகிறான். ஊழல்கள் அது பாதிரிமார்களுக்கு ஏற்றது என்று எண்ணுகின்றனர், பாதிரிமார்கள் அது ஊழல்களுக்கு ஏற்றது என்று எண்ணுகின்றனர்.

பெரியவர்கள் தங்களில் வயதாவே ஒரு நிகழியென்று கருதுகிறார்கள் - தப்பில்லை, தங்களது தனரபிய ஒருகிட மென்று நம்புகிறார்கள் - தம்பட்டும்.

அவர்களை மதிப்பதன் மூலமாய், அவர்கள் மட்டுமல்ல தீயத்தான் உயர்வு பெறுகிறார்.

பூ மட்டுமல்ல, பூவைத்த இ. முடிமண்பா தில்லவா?

அது மாதிரிதான் இது.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன் உனக்கு - அடக்கமென்பது உனது நற்குணங்களின் தொகுப்பு.

அதை நேரத்தில் உனது போர்க்குணங்களைப் புறக்கணிப்பதல்ல.

அடக்கம் எனது ஆபரணம் என்று சொன்னேன்ல்லவா?

சில நேரங்களில் அது உனக்கு ஆடையாகக் கூட இருக்கக் கூடும்.

புகழ்ப்படம்: போகா.

கவிஞர் வைரமுத்து

ஜூலை மாதம்.... உங்களது மிக ராசியான மாதம்!

Rs. 12.75

யூனிட்டுகளை வருடத்திலேயே
மிகக் குறைந்த விலையான

ரூ. 12.75க்கு பெறுங்கள்!

UNITS

ஜூலை முழுவதும் யூனிட்டுகளை மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்கலாம். வருடத்திலேயே மிகக் குறைந்த விலை ரூ. 12.75 தான்!

யூனிட்டுகள் உங்களுக்கு ஏராளமான பலன்களை அளிக்கின்றன.

வருடா வருடம் யூனிட்டுகள் மேன்மேலும் அதிக டிவிடெண்டுகளை அளித்து வருகின்றன. இந்த வருடம் 14.25% டிவிடெண்ட் அளித்துள்ளன! யூனிட்டுகளை எளிதாகவும், விரைவாகவும் ரொக்கமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மேலும் யூனிட்டுகள் உங்கள் முதலீட்டிற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன. விசேஷ வரிச் சலுகைகளும் உண்டு!

யூனிட்டுகளை வாங்குவதோ மிகக் கலப்பம்! அருகாமையில் உள்ள எங்கள் அலுவலகங்களிலோ அல்லது வங்கிகள் மற்றும் முக்கிய தபால் நிலையங்களிலோ நீங்கள் யூனிட்டுகளை வாங்கலாம். மேலும், எங்கள் முக்கிய பிரதிநிதிகள் அல்லது ஏஜென்டு

களிடம் இருந்து விரைவாக அறிவலாம். இன்றே யூனிட்டுகளில் முதலீடு செய்யச். பதினாந்து லட்சத்திற்கும் மேலான மக்களின் நம்பிக்கையை யூனிட்டுகள் பெற்றுள்ளன!

யூனிட். இராஸ்ட்.
ஆம். இந்தியா

தலைமை அலுவலகம்: பம்பாய்-20

(ஒரு பொதுத்துறை மிதி நிறுவனம்)

பிரேந்திய செயலகம்:

சென்னை மான்வூட்

46, செகன்ட் லைன் பத்,

சென்னை 600 001.

போன்: 27433/24145

கேரளா செயலகம்:

12/758, தெக்கே மடம் சாலை,

திருச்சூர் 680 001, போன்: 24690

ஆந்திர பிரதேஷ் செயலகம்:

27-11-68 மேரி சாலை, கவர்னர் பேட்,

விஜயவாடா 520 002. போன்: 83984

உங்கள் சேமிப்பின் தொடக்கம் யூனிட்டுகளாக இருக்கட்டும்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள எங்கள் முக்கிய பிரதிநிதிகள்:- திரு. ஏ. தனபால்,
கோவம்புத்தூர், போன்: 34776 (O). திரு. எம். ராமலாத்தி, மதுரை.

போன்: 30160 (O) 43179 (R). திரு. கே. முத்துசாமி, தஞ்சாவூர்.

போன்: 1224 (R). திரு. என். கே. இங்கர்சால், கலைய, போன்: 51820 (R).

திரு. எம். ராமலிங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி, போன்: 28280 (O).

திரு. பி. நாராயணன், வேலூர், போன்: 21975 (O).

சுறுபான்மைமீதான நலன்

"ஹிந்துஸ்தானி சம்பந்தமாகச் சென்னை மாகாண முஸ்லீம் லீக் தலைவர்களின் ஆதரவை எவ்வளவுவோ முஸ்லீமும் லீக். ஆராய் பெற முடியவில்லை. ஹிந்திக்கும் ஹிந்துக்கும் கண்க்கும் சம்பந்தமில்லை; ஹிந்து என்பது சம்பந்தமுத லார்த்தம் அல்ல, பாரதீய லார்த்தம்" என்று லீக். ஆர். வினாக்கினார். மேலும் அரக ஹிந்துஸ்தானி என்று சொல்லியே பதிலளித்த வினாக்கினார். "என்னையென்பதுபாரிபீட்டாஸிகா என்னுடைய கண்க்கியும் அளித்த வினாக்கினார். ஹிந்துஸ்தானி என்பது இஸ்லாமியர்களுக்கும் ஹிந்துக்களும் எங்கிருப்பதும் பரிந்துகொண்ட. லுளம் மிக்க மொழி" என்றும் வினாக்கினார் லீக். ஆர். முஸ்லீம் மாணவர்கள் சூது எழுத்துக்களில் ஹிந்தி பதிலுறவு கூடத் தமக்குச் சம்பந்தமே என்றும் லீக். ஆர். திரும்பத் திரும்பக் கூறி வந்தார்.

"முடிவாது" என்று மறுத்து விட்ட லீக் முஸ்லீம் லீக் எம். எல். ஏக்கள். "நீங்கள் அம்மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதை எதிர்ப்போம். அதை ஹிந்தி என்றுதான் அழைப்போம்" என்ற லீக். சென்னை மாகாண அளவச்சரவை ஹிந்தியைத் தனித்து முஸ்லீம்களை வறுத்துவதாக மகாத்மாவிடம் புகார் செய்தார் தினாறு.

இதைவிடப் பெரிய புகார் ஒன்றையும் செய்தார் தினாறு. காங்கிரஸ் ஆட்சியினிருந்த எல்லா மாகாணங்களிலுமே முஸ்லீம் சமூகத்தினர் அரசாங்க வேலைகள் பெறுவதற்கான போட்டியில் லாய்ப்புகளை இழந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார். லீக் அவைத்த பிரபுர் கமிட்டி அவர் கருத்தை எதிரொலிப்பதே போல் குற்றம் சாட்டியது. இந்தியாவின் பிரதம நீதிபதி ௧4 மார்ச் கிளையர் இக்குற்றச்சாட்டை. ஆராய்ந்து உண்மைகளைக் கண்டறிவலாம் என்று காய்கிரஸ் கூறிய யோசனையை லீக் நிராகரித்து விட்டது.

சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டில் உண்மையில்லை என்பதை லீக். ஆராய் நிரூபிக்க முடிந்தது. சட்டசபையில் அவர் சரமாரியாய் உதிர்ந்த புகளீ விவரங்கள் குற்றச்சாட்டை நொறுக்கி விட்டன: "மாகாணத்தில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 8 முதல் 7 சதவீதத்தினரே 'முஸ்லீம்கள்' என்பதை அவர் அவைக்கு நினைவுட்டினார். 'முஸ்லீம் பட்டதாரிகள்' மொத்த பட்டதாரிகளில் ஏறத்தாழ மூன்று சதவீதத்தினர், 85,352 அரசு உத்தியோகங்களில் 12,528 பதவிகளை முஸ்லீம்கள் தான்

வகிக்கிறார்கள். அதாவது 14.7 சதவீதம்."

"இலர்களில் பிழைகள் எவ்வளவு பேர்?" என்று குறுக்கிட்டு வினா எழுப்பினார் ஒரு முஸ்லீம் லீக் எம். எல். ஏ.

லீக். ஆர். பதில் சொன்னார்: "முஸ்லீம் சமூகக்கு் கிடைத்துள்ள அளவு பிழைகள் கத்தி

" தினாறு.

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் தீவிரவிய
பெய்க்கத்தையப் போல, தமிழகத்திற்குச்
செவ்வை செய்யும் இளைஞர்களின் பரம
மீடாகவும், ஜி. ஆர். மன்றங்கள் இருக்
கின்றன.

—முறிநிப்பூத்தன்.

அமெரிக்காவில் எம். ஜி. ஆர். அவர்
களின் விருந்தினராகத்தயேயுள்ள இவ்வகை
பெய்க்கை செய்யும் அளவுக்கு விருந்தினர்
மும் மருத்துவமும் ஈனியெறிவிற்குக்
கிறார். ஆனால் தமக்குத் தெரிந்ததெல்
லாம் கொயில் கோயிலாகப் பிரசித்
தனை செய்துதலாம்!

—அனமச்சர்பன் குட்டி ராமச்சந்திரன்.

கடவுளுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. எம்.
ஜி. ஆர். ஆட்சி ஒரு காலத்தில் தமிழ்
நாட்டில் வரும்: அப்படி வந்திருப்போது

ஸ்பாட்கிஸ்

மோகங்கள் இராமகிருஷ்ணருக்குக் கிடைக்க
கூடுமானால் அவர்கள் அரக்கத்து வன்
தென்றும் நன்றி செய்குமவர்கள்!

முஸ்லிம்களுக்கு கிறித்தவர்களைக் காட்டி
தும் வயது வரம்பு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
18 மாத கால வாய்கிரஸ் ஆட்சிவிடமாகாண
ப்புறிக் காலில் கமிஷன் 251 முஸ்லிம் அதிகா
ரிக்கரித்தெந்தெடுத்தது. இதற்குமுந்தைய
18 மாதங்களில் 168 முஸ்லிம் அதிகாரிகளை
நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். 35 ரூபாய்க்குக்
குறைவான சலுகையும் பெற்றனர். ஜி. ஓக்க
ளில் 19 சதவிகிதத்தினர் முஸ்லிம்கள். 35
முதல் 100 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாய்க்க
பிரிவினருள் 8 சதவிகிதத்தினர் முஸ்லிம்
கள். தூறு ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் சம்பளம்
பெற்றவர்களுள் முஸ்லிம்கள் தொகை 5
சதவிகிதத்துக்கு அதிகம். — அராவது மொத்த
துவந்தொகையில் முஸ்லிம்கள் எண்
னிக்காக எந்த விவிதாச்சாரத்தில் இருத்
ததோ அதே விவிதாச்சாரத்தில் என். ஜி.
ஓக்கள் இருந்தனர். கெஜெட் பதிவு பெற்ற
அதிகாரிகளைக் கணக்கெடுத்தால் அவர்க
ளுள் 5.84 சதவிகிதம் முஸ்லிம்களே.

இதர விவ முஸ்லிம் சதவிகிதங்கள்:
கற்றமோர் தீபதிதிகள் 7%, தீயியா தீபதி
கள் 13%, சென்னை நகர தீபதிதிகள் 35%,
மாகாண தீபதி துறை ஊழியர்கள் (மாதம்
33 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம்) 7%, மாதம்

ஏதாவதெல்லாம் தீச்சலமாகக் கவர்
யிக்க மாட்டார்கள். அப்போது ஓடும்
கந்தான பவன்படும். எனவே இப்
போதே ஓடத்தில் ஏறிப் பழகிக் கொள்
வோம் என்று திருக்குறையுதரர் ஆண்
டவன் அப்போதே ஓடம் ஏறிப் பழகிக்
கொண்டிருக்கிறார்.

—கனகசுப்ரம். கருணாநிதி.

பல ஆண்டுகளாக நான் கண்டு
கொண்டிருக்கக்கூடியவையெல்லாம்.
இப்போது நான் கண்டுக்கொண்டேன்.
திறைவையும் பெற்றிருக்கிறேன்.
—மகாராஜபுரம் முதலவர் விவாதிதரால்.
1911. மல்.

தீக்கெடுக்கிறப் பிரிவினைவாதிகள்
என்றும் தீவிரவாதிகள் என்றும் அரசு
சாங்கம் இருப்பதற்குப் பிச்சு கொடுக்கிக்
கொண்டிருக்கிறது. கண்ணமில் அரசு
சாங்கம்தான் தீவிரவாதி — பிரிவினை
வாதி!

—மோங்கோலால்.

அனுபவி. கபீர் கொள் தலைமை
தீபதி ஆகியோர் கொண்டுக்கொண்ட
மத்திய புலனாய்வுத் துறையினர் பெ.
செவெருக்கள். மத்திய புலனாய்வுத்
துறைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு விசாரணைக்
கமிஷன் வைத்தால் வாட்டர் கேட்
செய்தால் அதிகமான அழகியவையி
யும்!

—வாதுமேயி.

23 ரூபாய்க்கு குறைவாய் வருமானம் உள்ள
வர்கள் 25%, போலீஸ் டெபுடி சூப்பிரிஸ்
டென்டெண்டுகள் 18%, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்
பெய் 14%, சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள்
14%, சான்ஸ்டபிள்கள் 22%, பிரிபர் கமிட்டி
யின் குற்றச்சாட்டுக்கள் நவீனப்பொதுபா
யின.

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் விடுபாண்மையினர்
தூத்தப்பட்ட முறைகளை ஆய்வுசெய்யுமாறு
சைவன்ராய் உத்தரவிட்டிருந்தார். உலக மகா
யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தகாலகட்டத்தில்
பெரும்பாலும் சிபிடிஷ் அதிகாரிகளே தயா
ரித்தனாக ஆய்வு அறிக்கைகளைச் சென்னை
மாகாண ஸி. ஆர். மந்திரி சபைக்கு மிக
தலம்:பெயர்க்கிடைத்திருந்தது. அந்தக் கமிட்டி
யின் இரண்டாபானர் ஓர் உதாரணத்தைச்
கட்டிக் காட்டினார்: ஒரு துறையில் இரண்டு
முஸ்லிம்கள் ஒரு சமயத்தில் பதவி உயர்வு
பெற்றபோது மந்திரி ஒருவர் ஆட்சேபனை
தெரிவித்திருந்தார். இதை ஏற்கன்கள் பிரபு
விசாரிக்க முற்பட்ட போது ஸி. ஆர். கடனை
ஆட்சேபனைகளை வாயில் பெறச் செய்து
இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் பதவி உயர்வு
அளித்தார்.

ஆட்சியின் ஆரம்ப நாட்களில் "மத்திய
சபையில் இரண்டு நூற்றின உறுப்பினர்க
ளையும் இருக்க வேண்டும்" என்று ஒரு

சட்டசபை உறுப்பினர் கருத்துத் தெரிவித்த போது, "ஏற்கெனவே இருவர் உள்ளாரே—முனுசாமி பிள்ளையும் நானும்" என்று பரீரென பதில் அளித்தார் ஸி. ஆர். பிள்ளை ஒரு சிறந்த ஹரிஜன் உறுப்பினர். அயலிடம் தம் சமூகத்தைப் பற்றிய தன்மைபிக்கையும் அரசாங்கமான மெக்ஸையும் இணைத்து காணப்பட்டன. 315 பேர்கள் கொண்ட சட்டசபையில் 30 பேர்கள் ஹரிஜனங்கள். 1933-ல் காந்தியின் உண்ணாவிரதம் காரணமாகவும் தொடர்ந்து உருவான உயர் ஜாதி உயிர்த் - ஹரிஜன் ஒப்பந்தத்தாலும் ஹரிஜனங்களுக்குத் தொகுதி ஒதுக்கீடு ஹைக்கோமல் போய் விட்டது. அப்படி ஹைந்திருந்தாலும் கூட அயல்களுக்கு 18 இடங்கள் தான் சென்னை மாகாணத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்!

தென்னகத்தில் முன்னணி ஹரிஜன் தலைவர்களுள் எம்.ஸி. ராஜா ஒருவர். காவிரிக்கரார் அல்லவா என்னும் முப்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஸி. ஆருடன் இணைந்து சீர் திருத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். பின்னால் காங்கிரஸுடன் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டதால், ஸி. ஆர். மத்திய சபைக்கு முற்பட்ட - பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட - நத்காஸிக மத்திய சபையில் எம். ஸி. ராஜா 1935 வரையில் வந்தார். இப்போது, 1938 ஆகஸ்டில், சமுதாயத்தில் ஹரிஜனங்கள் சத்திக்க நேர்நிற எங்கடங்களை அகற்ற அவர் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்த போது அரசு அங்குக்கு

முழு ஆதரவு அளித்தது. அம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்ட போது, சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அனாதை தயாரிப்பதில் ஸி. ஆர்தான் தமக்குத் தனிஞர்என்பதைத் தெரிவிப்புகொண்டிருந்தார் ராஜா.

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வேலை வாய்ப்புக் கள் விளைந்தன, பொதுக் கழிப்பிடங்கள், சாலைகள், போக்குவரத்து வாகனங்கள், பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் ஹரிஜனங்களை ஒதுக்கிவைப்பதோடு வேற்றுமைபாராட்டு வதோ குற்றமாகப்பட்டது.

ராஜாஜி அப்பெயின் போது முதல்தர வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்ட இப்படுத்தப் பட்ட வகுப்பினரின் எண்ணிக்கை இரட்டிப்பாகியது. முற்படி 18 மாநிலங்களில் 35 பேர் மட்டும் தேர்த்தெடுத்த இடத்தில் இப்போது 55 பேர்களைத் தேர்த்தெடுத்தது பப்ளிக் சர்வீஸ்கமிஷன். ஆகவே 1937 முதல் ஆகஸ்டு 1938 வரை நியமிக்கப்பட்ட 507 காங்கட பிள்களுள் 137 பேர் இப்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர். அந்தக் காலத்துக்கு இது பிரதிக் கவந்த விவரமாகாரம். அரசாங்க அலுவல்களுக்கு மறுச் செய்த ஹரிஜனங்களுக்கு வயது வரம்பு பெருமையுக்குத் தளர்த்தப் பட்டது; ஹரிஜனங்களுக்கு வயது வரம்பை நீக்கி விடலாமா என்று கூட அரசு யோசித்து வந்தது.

இது தவிர ஹரிஜன் ஆலயப் பிரவேசம் ஸி. ஆரின் வட்சியமாகப் பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து வந்தது.

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: சிதாரணி

அதன்வர விதிகாரிய மஹாராஜு ஸாஜேஷப் ஸ்ரீ கோவிந்த திகதித் அவர்களால் 1948-ல் கட்டப்பட்ட தொட்டித்து தட்டது வகுப்புவாதத்தை "ராஜா வேதகங்கய பாடசாலை" என்ற போதில் அறிவிக்கவது தாய் போல் இவ்விதிகாரியத்தி் வருகிறது. தற்போது பாடசாலையில் 71 மாணவர்கள். வேதகங்கயவன் செய்து வருகின்றான். அவர்களுக்கு ஒருநாள் உணவளிக்க கமர் ரூ. 200/- ஆகிறது. இதை தாய் திரைத்தாய் தட்டக் ரூ. 2000/- மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ (அல்லவா) அகலப்போது (ரூ. 200/-) அனுப்பியோ ஒரு குறிப்பிட்ட. இவ்விதிகாரியவன் தட்டத்துமாணவர்களிடத்தில் புகழ் கொண்டு கொடுப்பினும். தன்கொண்டது 30-6 விதிவின்படி கருவான சாதி விவக்த உண்டு.

பாடசாலை காரியாக்ரமங்கள்

காலம் 4.30 - 4.45 வரை	-வேத மாணவர்களைவைம்
" 4.45 - 5.30 "	-வேத ஆவர்த்தி
" 5.30 - 6.30 "	-சந்தானம், வந்தியாவத்தனம், ஸமிததானம்.
" 6.30 - 7.30 "	-பிரம்மவக்ருத ப்ரகாசம்
" 7.30 - 8.00 "	-காலை யோஜனம்
" 8.00 - 11.00 "	-வேதகங்கய பாடசாலை
" 11.00 - 12.30 "	-மாணவர்களும், பகல் யோஜனம், ஓய்வு.
பகல் 12.30 - 1.45 "	-வேதக் பாடசாலை (ஆவர்த்தம், தமிழ், கணக்கல்)
மாலை 2.00 - 4.20 "	-வேத, காலிய பாடசாலை
" 4.30 - 5.30 "	-சிறுவர்களும், ஸ்ரீர பரிதரி, வந்தியாவத்தனம், ஸமிததானம்.
" 5.30 - 7.30 "	-ஆவர்த்தி
இரவு 7.30 - 8.00 "	-இரவு யோஜனம்.
" 8.00 - 8.45 "	-காலிய சித்தநம்
" 8.45 - "	-ஓய்வு.

விபரங்களுக்கு:

மஹாராஜு ஸாஜேஷப் ஸ்ரீ கோவிந்த திகதித் புன்வ ஸ்மரண ஸமிதி குடும்பகோணம்.

பெருமூலம் இரண்டும் கட்டப்பட்டு ஆறு
கயரத்துக்கு நீட்டிய நிலையில் முறிந்த மரமாகக்
கிடந்தார் அப்பா. கவிதை நிலையில் துவண்டு
போய் காவடியில் கிடந்தான் அப்பா...

தலைமட்டில் தகவல்களெனப் பிளந்து...
"டெல்லியிலிருந்து வரணும்... ஸ்ரீராம்
பிடிச்சாக்க கூட இன்னிக்கு வரணு சாத்திய
மில்லை... நாளைக்குத்தான் முடியும். நா
லேனும்னு ஐயாக்கு ஏற்பாடு பண்ணேன். ராத்
திரி பிரசரக் பண்ணி..."

இரண்டாவது மன்லி ஏடுதா கிவகிக்க,
அக்கா இடைமறித்தான்...

"மேட் ராம், நாளைக்கு விடிஞ்சா சனிக்
கிழமைடா..."

"...?"

"சனிப் பொண்ணை தனிப் போவதும்தான்...
குடும்பத்துக்கு ஆகாது. அது மட்டும்கூட, நம்
மன்ன ராத்திரக் கைக்க மாட்டா. எடுத்துற
லாம். பாஸ்கர்வந்தா சொல்லிக்கலாம். கணே
சன் அடுத்த பின்னாடானே, காசிபத்தனக் கவ
னிக்கப்படும்..."

பங்கஜம் எல்லோருக்கும் அக்கா... அந்த
விட்டில் முதல்பெண்... அவள் வார்த்தைகளை
உதறும் பலம் அக்கு காலுக்கும் இல்லை...

கணேசனின் மனைவி கொஞ்சம் மதரப்
பாகச் சிரித்தாள்... முதல்பெண்ணை இருக்கேத்
சட்டி நம் கணவன் கைக்கு வந்ததற்காகக்
கொஞ்சம் பெருமை கலந்து நடத்தான்...

தலையில் தீர் வார்த்து, கர வேட்டியோடு
வந்தான் கணேசன்.

வாசலில் தெருப்பு நுட்பப்பட்டு மதிரை
கள் தொடக்க.

காதிவ் கணை மதிரைம் ஜபித்துக் கொண்
டிருக்கிறான் கணேசன்.

வந்தவர்களில் இருவர் பாடை கட்டும்
பெண்களில் ஸ்ரீரம்பாக இருந்தார்கள்.

"அம்மாவுக்கு ஏதாவது ஆகாரம் குடுத்
தீயோ?" வித்யாவிடம் கேட்டான் பங்கஜம்.

"எப்படிக்கா? அப்பாவை எடுக்கறதுக்கு
முன்னாலு?"

"வாருது இவ? ஏய் போட்டு சாதமா
போடச் சொயிறன்... கொஞ்சம் ஹார்லிக்ஸ்
காவது குட்டி... அவளுக்கு இப்ப உடம்பு,
மனசு எல்லாமே இந்துப் போயிருக்கும்..."

"வேண்டாம்" என்று தலையணைத்தான்
அப்பா.

மெனமக அழுதுகொண்டிருந்தவித்யா,
மனக்கஞ்சு ஒழுது போயிருந்தாள்...

அந்தக் குடும்பத்தில்...

இன்னும் கல்பாணமாகாத...

கடைசிப் பெண்...

அப்பாவை கணையேற்றமுடியாமல்போன

இரண்டு பருகு...

பாணை தூக்கப்பட்டு...

நீச்சட்டியோடு கணேசன் முன்னுநதக்க,

ஒப்பாசி ஒலி அவனைப் பின் தொடர,

காலில்லாத கட்டிலில்...

அப்பாவின் ஆழ்ந்த உறக்கம்...

காரணம் நடந்தது.

ஆயிரம்... அப்பாவின் மாசியை வைக்கப்
பட்ட அக்கி தன் பெரிய நாக்குகளைப் பிளந்து

கொண்டு உடம்பு முழுக்க ஆக்கிரமித்துக்
கொண்,

தூக்கிய நீச்செம்போடு திரும்பிப் பாரா
மல் நடக்கத் தொடங்கினான் கணேசன்...

காய்த்த மரம்

விட்டை அவம்பிச் கொண்டிருந்தான்
வித்யா... இருப்பவர்களுக்கு ரன்லிங் காடுமண்
டரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான் கணேச
னின் மனைவி... அப்பா தனக்கு ஐட்டி போட்டு
விட்ட காலத்திலிருந்து தன் புராணத்தை பங்
கனம் ஒரு பக்கம் அலுக்க ஆரம்பித்தான்...
அப்படிமா சாப்பாடு யாரோ கவலை
யோடு கொட்டிக்.

எங்காத்துலோந்து வரும் என்று ஒரு குரல்
ஆண்கள் பக்கமிருந்து வந்தது...

ஓ... நேச மாமாவா?

உயரான அந்த மனிதர் மௌனமாகத் தலை
யணைத்தார்... தன் நண்பரை இழந்த சோகத்
தில் பெரிய அளவு காயப்பட்டிருந்தார்...

பந்து நிமிடங்களில் அவர் மனைவி சாப்பாட்
டோடு ரிக்கஷாவில் வந்து இறங்கினாள்...

நீஸ் போட்டு முதல் பந்தி ஆரம்பித்த
போது, அழுது கொண்டே 'கொஞ்சம் அவியல்
யோடு' என்று சாப்பாட்டை விளக்கி கொண்
டிருந்தான் பங்கனம்...

பாயசம் இருக்கோ? உயரையிட்டிருந்தானே
அப்பா போனார்... இது கல்யாணக் சாவு..."
யாரோ விளக்கம் கொடுக்க.

சாப்பாடு கொண்டு வந்த மாமி, மௌன
மாக அம்மாவின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தான்...
அம்மாவின் அழுகை பெரிதானது...

மாமி அம்மாவின் தோளில் மெல்ல அழுத்தி
னாள்.

"மாமி, நீங்க கொஞ்சம் இப்படி
உங்கோ... உங்களைப் பார்த்தா அம்மாவுக்கு
அதிகமாந்து..." பங்கனம்.

மாமி முகம் கருங்க எழுந்தாள்.
அம்மா சட்டென ஏதோ சொல்லமுற்பட,
மாமி பாண்டலயால் தடுத்துவிட்டு நகர்த்
தான்...

"பார்த்த மாமி? கெடிகப்பாக கணேசனின்
மனைவி வந்தவா கேட்டாள்.

"அது இருக்கும் முப்பது வருஷத்துக்கும்
மேலா இந்த ஊரிலியை... அம்மாபோட பெட்...
துதக்குறி இந்த அத்துக்கு ஓடி வந்துரும்...
பட்ட மரம்... பூக்காத வயிறு... பங்கல் காரி
யம்மா முதல்வ வந்து நிப்போ... எங்களுக்குக் கெல்
லாம் அச்சானிலையாப் படும... அம்மாக்கு அவ
மேல ஒரு கிரேஸ்..."

பங்கனம் பேசுவது சன்னமாகக் காழில்
விழ, வேதனை கப்பிய முகத்தோடு யாதுக்கு
வருகிறான் மாமி...

இப்போதெல்லாம் அவளுக்கு மரத்து விட்
டது...

மலடி என்று சொல் அவளது காவத்தில்
பட்டுப் பட்டுத் தழும்பாக மாறி விட்டது...

இதே பங்கனம்...
வாய் கூராமல் புகம் பங்கனம்...

குழந்தைப் பருவத்தின் வளர்ந்ததே இந்த
மாமியிடம்தான்...

விதம் விதமாக அவங்கரிந்து,
வேளைக்கொரு தின்பண்டம் கொடுத்து...

ஏறத்தாழ...
பங்கனம் நடப்பதே...

இலாகன் தோளின் மேல்தான்...
அதே பெண்ணின் விமர்சனம்...

தான் டீட்டமரமாம்...
அந்த வீட்டின் அந்தரீன குழந்தைகளை

யும் ஒரு நினைவரை வளர்த்ததே இந்த மாமி
தான்...

ஆனாலும் ஒரு மங்கல நிகழ்ச்சியில் வலிக்க
வலிக்க இவளை அடிப்பது உள்ளே உள்ள
மிருகங்களின் குரல் ஆகை.

மனுதான் மானியதாக்குமணிக்ருத்தான் பால்
கரணல் வர முடிந்தது...

தான் வந்த உணர்க்கும் பொறுமையா
இருக்க முடியலி? அப்பாபோட முகத்தைக்
கூட எங்கு காட்டாத அளவுக்கு தான் என்ன
பாவம் செஞ்சேன்?"

"கோக்கக்காதே பால்கரா... பிரச்சனை
இதுதான்... இன்னும் சஞ்சயனம் நடக்கலாம்...
த வந்துதாயே டந்தது... பாத்தியதை நனக்குத்
தானே"

கணேசன் பெண்டாட்டி முறைத்தான்...
அடுத்து வந்த நாட்கள் சரசரென நகர,

அப்பாவின் சடங்குகள்...
நடபுடனாக நடந்தது...

பதினான்று நாட்களும் இறக்கை கட்டிக்
கொண்டு பறக்க.

அத்தனைமும் முடிந்து போனது...
இனி பாதி பெண்ணும்...

பாரிட்டைம் இல்லை...

தேவபாலா

மருத்துவமனை அனுபவம்

போட்டி: 10

மருத்துவமனையில் படிக்கும் பணியை விடத் திராயன் அனுபவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். அந்த அனுபவங்களை நீங்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொண் டீர்கள். அக்கடி அலுவலராக நீங்கள் எப்படிப் பதிலிப்பதற்குள்ளாகீர்கள் என்பதை எழுதுங்கள். நிறுத்திய பெற்றிடத்தில் எழுத வேண்டும். இந்த அரைப்பக்கத்தை முழுமையாகக் கத்தரித்து அனுப்பும்போது உதரவிடமேல், 'மருத்துவ மனை அனுபவம்' என்று கடிதமில் குறிப்பிடுங் கள். நிரந்தரமாகப் பரிசு, தவிர, தனக்கெல் லுமான ஒருவருக்கு வி. ஐ. பி. ஸாட்கேள் முடிவு தேதி: 3.5.7.85.

இன்னும் 43 விலையுடைய வி. ஐ. பி. ஸாட்கேஸ்கள் உங்கள் இலவங்களுக்கு வந்து சேரக் காத்திருக்கின்றன என் பதை மறந்து விடாதீர்கள். காரம் தவ குமல் போட்டியில் கலந்து கொள் ளுங்கள்.

என் பெயர்:
விலாசம்:

இன்னும் தாலிக்குக் காத்திருக்கும் இருபத் தாறு வயசு வித்யா...
தன்னாள் அம்மா...
யார் பொறுப்பை ஏற்படும்?
பங்கஜம் பேச்சை ஆரம்பித்தாள்...
'அம்மாவும் வித்யாவும் இனிமே தவிவா இருக்கிறது காத்திருப்பில்லை... பாஸ்கரா தீதான் முதுப் பிள்ளை. என்ன சொல்றார்?'
'தீ என்ருவீ பெரியவனாகச்சே... நியே சொல்லு!'

'நா என்னடா சொல்லமுடியும்? இவ்விருவரு ஆத்துப் பொண்ணு நா... என் நிரந்தரமே தலக்கு மேல். அவர் மனுஷாளுக்கு செஞ்சு செஞ்சு நொடித்துக்க. தான் என்னுல் நேரம் கிடைச்சா அப்பாவை வந்து பார்த்துக்க முடியும். ரெண்டு நாள் அவ கூட இருக்கலாம்... மேலொன்ற முடியும்' அம்மாவின் கால்களையே பார்த்துக் கொண்டு பேசினாள் பங்கஜம்... மிதிமிதிருந்தது ஒரு வைரத்தோடு.

பாஸ்கரன் வாயைத் திறப்பதற்குள் 'எனக்' கொன்று விடுவாயில் இருத்தான் வசந்தி.

'சித்த மன்ன காங்கோ...'
'என்னடி?'

உள்ளே போனாலும் எல்லோரும் கேட்டும் படிதான் பேசினாள்...

'மூக்கவரினுதான் பேசு... மூக்கத்தைக் கூட உங்களுக்குக் காட்டலை... அப்பிளோ டிபிரசைத் இந்த விட்டியே!'

'வைக்கிறது தப்படி...'
'தப்பும், சரியும் எட்டத்துக்கு எட்டம் மாதும்...'

நியாயங்களை நாம் உண்டாக்கிறதுதான்... நம்மதிடீ. என்ன இருக்கு? (எப்போட் பாக்கில் எப்படியில் இருப்பதற்கு) இருக்கிறது ரெண்டு மொண்டிருக்கைகள் (இப்போதெனக்கைகள் ரெடி) வாழ வேண்டாமா? (தெற்கு. ஐ. ஜி. பிளாட்) அதுதான் எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்க வேண்டும்... இன்னும் ரெண்டு பிள்ளைகள் இருக்கா... அவர் பார்த்துக்கட்டும்... கண்களையுக்கு பெண் குழந்தைகளே இல்லை' கிசுகிசிடமாகச் சொன்னாள்.

பெண்ணை வந்தார்கள்...

'நாங்க வேணும்னு மாசம் அம்பது ரூபா அம்மா பேருக்கு அனுப்பறோம். அதுக்கே நாங்க ரொம்ப கஷ்டப்பட்டோம். செலவைக் கட்டுப்படுத்தணும் (விடியோ கேசட் மாசம் இருதாறு ரூபாய்).

அம்மா பதில் பேசாமல் றிலைத் பார்வை யோடு இருந்தாள்...

'சரி கண்களா நீ?'

'அவளக் வசதியோட இருக்கிற பாஸ் கரனே முடியாதுன்னு சொல்றச்சே நா என் னக்கா செய்ய முடியும்?'

'வித்யாக்குக் கல்யாணம்?'

'அப்பனோ பெரிய பொறுப்பு என்னுல் எப்படிச் சும்மக் முடியும்? நாள் என்ன சொந்த விடா கட்டியிருக்கேன்? (பிளாட் மட்டுந்தானே வாங்கியிருக்கேன்!) வித்யா வேணும்னு கூட வந்து இருக்கட்டும்! (மனை விடும் வேலைக்குப் போவதால் விட்டிய் சமஸ்க் ஆனியில்லை)

'அப்பயன்ரு அம்மா?'

'ஏன், நாம் பார்த்துக்கட்டுமே!'

வி.ஐ.ப் ஸாட்கேஸ் பாசுத்திட்டம்

எது நமது தேசிய பிரார்த்தனை

பார் நம் அறிவையத் துண்டுவிடுவோ அதன் கடர் கடவுளின்
மேலான பூவியைத் துளசிப்போமாக. - தர்மசகாயம்

மத தேசிய இனியு தாரத்தி வாயி மல்போர்களுக்கு
விபோதம் செப்பவம்.

தூசிப்படி: குத்துமர்ப்பு அக்கா, குத்துமர்ப்பு கட்டு, குத்துமர்ப்பு பாடம் அக்கா, குத்துமர்ப்பு ஐயங்கீ, அசோம், தூசிப்படி சோமாஸ், போருவிசல்சய் உருக்கட, 14மலாய், 14குச்சா, மெத்தைய் போனி, பதப்பி போனி.

காரம்:- தட்டை, தேக்குழை, மந்த தேக்குழை, கமழக்கு, உறுப்பிடு.

திருமலா அலயவந்தனாகது: சிந்தனா, பதவி தேவைய
அதிரை, இர. இயல் தயாரிப்பு தருகிறோம்.

தி. வி.ராஜன் ஸ்பீட்சு & ஸ்தாக்ஸ்

24, 2வது மேயிர்சேரர், காந்திமகல், அம்பலபாளையம்.
தொலைபேசி - 800 020 பேச்சு - 412657

தலை: அருள்மிகு அருள்மயம், கருணை, கருணை - 18

1942

Curtis 2379

'சிறந்த ஆயர்வைத மருந்துகளுக்கு'

கும்பகோணம் லலிதா பார்மளி

(D. L. No - 40)

[illegible]

நிதராளர். 39. சென்னைநகர ந. க. க.,
சென்னை - 17 கார்ட் No. 441464

106, കെ.ഇ.റോഡ്, നാട്ടോറപ്പള്ളി, തൃശ്ശൂർ - 4
 ഫോൺ നമ്പർ 73007

'study often confused'

- (1) மதுவாங்கி அதைப்" கூத்தி அளிப்பேன் உதவ"
- (2) தீயிருந்தவர்களை அதைப்" அடக்கமா, செல்பட்டை, சேக வர
கிண போக்கி கூத்தாக்கு நேரமாய் குறிப்பிடு து
- (3) பெண்கள் அடையாளம்" அடையாளம் தீயிருந்த புகை

தீரிக் கொண்டு வந்தான் தாம்...
 "தான் பாக்கையு 'ரெப்' உத்தியோகம்...
 இருபத்திநான்கு நாள் கைவைச் செய்துண்டு
 ஊர் ஊரா அப்பறென்... அம்மாவைப்
 கைபோட கமத்துண்டு அப்பச் சொல்
 லியா?"

வித்யா குமுறியும் தெருக்கூன்...

ஆறுக்கு ஆள் அவரவர்கள் அப்பிரோவத்
 தைச் சொல்லிவிட்டு தகை,
 மூட்டை கட்டும் படகை மூக்குரமாகத்
 தொடங்கியது...

அம்மா தெருக் குமுற, அழத் தெரியாமல்,
 மூகம் கருத்திப் போய் மாயியைப் பாரத்
 தான்...

"எல்லாத்தையும் பார்த்துண்டும், வேட்
 றுக்கும் தான் தான் இருந்தேன். யாமா
 ஊரல்ல இருக்கார்..."

"இன்னும் தீங்க விட்டுக்குப் போக
 வியா?"

"தீங்க இன்னும் வரலியோ?"

"புரியலாம் தானா?"

"ஆமா... உங்களை யும் வித்யாவையும்
 அழைக்கண்டு போகத்தான் சொத்துண்டு
 இருக்கோம்... வித்யாவுக்கு தாங்க கல்யா
 ணம் பண்ணி வைக்கிறோம்... உங்களை ஆழக்
 பரியத்தம் தான் பார்த்துக்கிறேன்... தீங்க
 என் சொகதரி..."

அம்மா அதுவரை வாய்விட்டு ஆழாதவன்
 பெரிதாக அழத் தொடங்கினான்...

"அழாதீங்க மாமி... என்னுடைய உங்க
 ளைப் பொறுத்துக் முடியாது... ஏனோ,
 ஊரெல்லாம் என்னை பட்டமரம், பூக்காத
 வயிறுண்டு வேலி சொகப்ப, என்னை துக்கி
 லின்று ஒதுக்கி வச்சப்ப, எனக்கு இடம்
 கொடுத்த ஏரே ஆதமா தீங்கதான்..."

"தீனை இருக்கா? பக்கத்துக்கு வரீன
 எப்படி வந்தப்ப, ஊரையே எதிர்த்துண்டு,
 அவளுக்கு என் கையாவ அப்ப வரிளவல்
 போடச் சொன்னது தீங்கதான்... உன்கை
 மெரு முதல் பொறத்த தானுக்கு அவனைக்
 குளிப்பாட்டினதே தாத்தான்... தான் பட்ட
 மரத்தான்... அந்த பட்டமரத்துக்கும் பண்ணி
 விட்டு போனதே ஒரு காலத்துவ தீங்க
 தானே... தீங்க என் தென்மம்... என் தாயார்...
 புறப்படுங்க... என்னு! போய் டாக்கி
 கொண்டு வாக்கோ..."

அம்மா அழுக்கையோடு உரத்த குரலில்
 பேசத் தொடங்கினான்.

"யாமி தீங்க அநிர்த்துக்காரி..."

"மலவுக்கற பேர் தீனை கல் புண்ணியம்
 பண்ணி இருக்கணும்..."

"பட்ட மரமா காமுறது பூர்வ தென்ம
 புண்ணியம்..."

யாமி மிரண்டான். அம்மாவுக்குப் கைப்
 தியமா?

"வயம்படாதேன்... தா சரியத்தான் இருக்
 கென்... கைச்ச மரமா இருக்கென்... எத்தனை
 கல்ய பார்த்தேனா?"

"பட்ட மரம் கற வார்த்தைகளைத் தாங்
 கென் ஒரு வயக இருத்தது ஒக்களுக்கு...
 மன கல், உங்கை பல்லம் இருத்தது... அதுவும்
 கைத்தான்... வலிதான்... ஆளு தருவது
 கட்டிப் போக்க..."

"தான் கைச்ச மரம்... அப்பாவை
 யும் இ த ர் டு ட் டு. இந்த வயசை
 என்னுக் இந்த பாவிக்கொட கல்யாதனை
 தாங்க முடியலாம் மாமி..." அம்மா பெரிதாகக்
 ஐரெனாது. தெம்பித் தெம்பி அழத்
 தீங்க தகை.

காசனில் டாக்கி, ஊரன் அடிக்கிறது.

சிமத்த சிதழல்...

"பட்டுக் கோட்டைக்குப் பக்கத்தி
 லிருக்கும் கட்டகரைப் பகுதியான
 மஜேரா இதுவரை கவனிக்கப்படா
 மல் இருந்துவிட்டாலும் இனி அது
 கற்றுலா மையமாக்கப்படுவது" என்று
 அமைச்சர் ஆர். எம். வீரப்பன் கட்ட
 கையின் பேரிலிருக்கிறார்.
 அப்படி என்னதான் இருக்கிறது
 மஜேராவில்? அடுத்த காரம் பாருங்
 கள்!

மனம்
 கவருமா
 மஜேரா?

1. கே. எவத்தியநாதேஸ்வரன், நெய்வேலி.
2. தமிழகத்தில் எஞ்சு ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்காக சமீபகாலங்களில் வாகுமேனாகதாக்கணியியே? ஊஞ்சு ஊழல் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டதைத்தான் இது காட்டுகிறது?

1. ரொம்பவும் கிண்டல்காரர் நீங்கள். தமிழக அரசை இப்படியாகேலி செய்வது!

2. கே. ஜி. எஃப். பழனிச்சாமி, பெங்களூர்-10.

2. கவிஞர் கண்ணதாசன் இல்லாமல் போய் விட்டாரே என்று நினைத்து நீங்கள் என்னுடைய வகுத்தப்பட்டதுண்டா?

3. கருவாசுடி மகிழ்மாறன்.

ரஜினியின் ஆன்மீகப் போக்கு

1. என்ருவது என்ன? இப்போது ரெடியோவில் ஒலிபரப்பப்படும் பல நிகரப்படப் பாடல்களைக் கேட்கும்போதெல்லாம் அந்த வகுத்தம் வந்து வாட்டுவதுண்டு.

2. எம். சந்திரிகா, வாகுமேனாக.

2. குஜராத் அரசு பத்திரிகை கத்திரத்ததப் பதிகை முயன்றிருக்கிறதே?

1. பத்திரிகைக் கத்திரத்ததப் பதிகை முயற்சியும் எந்த அரசும் எடுப்பாட்டிலுமில்லை என்பதற்கு ஏராளமான உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். "ஸோலர்லி அனல்செரவை ஆட்டி லில் இருக்கும் தகுதிவை இழந்து விட்டது" என்று ஏன் தாதகோயங்காருடான அறிக்கை விட்டது? தன் காரணமாகவே ஸோலர்லியை மத்திய அரசு இன்னும் சில காலம் பதவிநில் நீடித்திருக்கச் செய்யலாம். ஆனால் ஜனநாயக தர்மம் செயல்படுகிறது.

2. ரேவதி ப்ரியன், ஈரோடு-1.

2. தடக்காது எனத் தெரிந்தும் நமது அரசியல்வாதிகளும், அமைச்சர்களும் வாகுமேனாகனை வாரி வழங்குகிறார்களே?

1. நமது மக்களை மாங்காழை வர்கள் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். ஆனால் மக்களுக்கு இவர்களைப் பற்றியும் தெரியும் இவர்களது வாக்குறுதிகளைப் பற்றியும் தெரியும். அவர்கள் வேண்டுமே போடுவது எப்போதும் பிரயோஜனமில்லாத இவர்கள் வாக்குறுதிகளுக்காக அல்ல.

2. என். செத்தியசுமார், மலையாளம்-1.

2. சமீபத்தில் வாகுக்காக வகுத்தப்பட்டவர்கள்?

1. கனடாவிலிருந்து மம்பாய் வந்து கொண்டிருந்த ஏர் இந்தியா விமானம் அட்லான்டிக் கடலில் விழுந்து தொழுகியதால், அதில் பயணம் செய்த 329 பேரும் இறந்து போனதாகச் செய்தி வந்த போது மனக் தடுங்கிப் போவது. அப்படி இறந்து போனவர்களில், ரேவதி இந்திய விஞ்ஞானியான தாயு. மாயும் ஒருவர் என்று கேள்விப்பட்டது. தும், அவரது மனைவி டாக்டர் பவனாபாய் கோகம் தாங்காமல் நீக்குளித்ததாகச் செய்தி வந்த போது... மீதமுள்ள குடும்பங்களிலும் என்னென்ன நடந்து கொண்டிருக்குமோ என்று எண்ணிப் பார்த்து எண்ணிப் பார்த்து குறுங்கிப் போனேன்.

2. வி. ரவிசுமார், வாகுமேனாக-1.

2. ரஜினியின் ஆன்மீகப் போக்கு எனத்தாட்டுகிறது?

1. விமலாவில் மூலம் அவருக்குத் திண்டிக்குக்கும் விளம்பரத்திற்கு ஆன்மீகத்தின் மூலம் ஒரு மரியாதையை கருவாசுடிமார் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

2. சந்திரன்.

2. இப்போது வகுத்தம்.

2. கு. எஸ். கணேசன், பாண்டமங்கலம்.

2. பட்டதாரிகளுக்குச் சாராயக் கடைகள் வேலை விடைத்தால் அவர்களைப் "பட்டதாரிகள்" என அழைக்கலாம் அல்லவா...? கிண்டலுக்குமேல் அளவுண்டு. இவ்வாறிடையே மாயத்தோடு பார்க்க வேண்டிய பிரச்சனை. பட்டதாரிகள் சாராயக் கடைகளில் வேலை பார்க்கும் நிலை என்பது அரசு மட்டுமல்ல; அனைவரும் வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

2. உ. அசோகப்பாடி, மணப்பாளன்.

2. பத்மினி அண்ட் சகோதரிகளோடு, ஈன்.

வசி அண்ட் சுகோதரிகளை ஒப்பிடலாமா?

1 அவர்கள் ஒரு சரித்திரம்; இவர்கள் ஒரு சம்பவம்

* எஸ். ரவி, கும்பிகாணம்

2 சம்பவம் விடுமுறை நிகழ்வில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் குறித்து?

1 தமிழக அரசு செய்து கொண்டிருக்கும் எத்தனையோ குழப்பங்களில் இதுவும் ஒன்று. "ரம்ஜான்" நிகழ்ச்சிக்குத் துரிதப்பிட்ட ஒரு நாள் விடி; தேதி மாறியால் அன்று முஸ்லிம்களுக்கு மா; ஓர் விடி! என்ற வி. ஓ. வால் அரசு யாபஸ் பெற்றிருக்கவே வேண்டாம். பொது மக்களுக்கு எத்தனை கஷ்டம். தேசத்துக்கு எவ்வளவு நஷ்டம்!

என்று பிரஷ்னேய் எழுதிய அந்த வரிகளைப் படித்த போது உண்மை விஷயம் தெளிந்தது போலேன்.

* வெ. ச. தமிழரசன், சிதம்பரம்

2 இன்றைய இளைஞர்கள் பெண்ணைத் தேடி, பிறகு பொண்ணைத் தேடுவது எதற்கு உணர்ந்துகொள்?

1 பட்டினத்தாரைப் படிக்கவில்லை என்று உணர்ந்துகொள்.

* கே. கண்ணசுமார்ந்தி, பெங்களூர்-18.

2 நாய் துரத்தி ஓடிய அதுபவம் உண்டா?

1 உண்டு. தனிவர்க அல்ல; நண்பரோடு. ஒருமுறை நண்பர் ஒருவரின் ஸ்கூட்டருக்கு!

* வெற்றி ரகவெம்.

எதைக் காட்டுகிறது?

* ரா. ஜோதிராமன், நெல்லிக்குப்பம்

2 சமீபத்தில் தீங்கள் படித்து முடித்த புத்தகம்?

1 காலஞ்சென்ற ரஷ்ய அதிபர் பிரஷ்னேய் எழுதிய 'பொருள் புலர்ச்செய்யுமழம்' என்ற புத்தகம். இரண்டாம் உலகப் போரில் ஏற்பட்ட பதிபாசத்திலிருந்து ரஷ்யா மீண்டு வரக் குறைந்தாட்சம் இருபத்தைந்து ஆண்டு களாவது ஆகும் என்று ஹிட்லரின் தளபதி ஜெனரல் ஸ்டூல்ப் நாசல் ஹி' வகுக்குச் சமா தாவம் சொன்னதும், நாசத்தின் அளவு களைக் கண்டிக்கும் தர்வதேச வதாபனங் களும் ஸ்டூல்ப் நாசலின் கூற்றையே மறுபிப் படுத்தினவார். ஆனாலும் 'அந்த நாசத்தி லிருந்து மீண்டு வரையா நடுபிக்கு நாங்கள் திருப்பி வர எங்களுக்கு இருபத்தைந்து யாதங் கள் கூட ஆகவில்லை. காரணம், எங்கள் தேசத்தில் ஏற்பட்ட நாசங்களைக் கண்டிக் குத்துச் சொன்ன அவர்களெல்லாம், எங்கள் மக்களின் ஜீவனத்தி, எங்கள் பக்களில் தேச பக்தி, எங்கள் கட்சியின் உறுதியான வழி காட்டுதல் ஆகிய மூன்றையும் விட்டுவிட்டுக் கணக்குப் போட்டு விட்டார்கள். இந்த மூன் றும்தான் எங்கள் வெற்றியின் ரகசியம்!'

* குடாச அறிக்கை.

* மனம் நடுங்கியது.

சீனரால் உட்கார்த்து கொண்டு சென்றேன். ஒரு குழுசைப் பகுதியின் பக்கமாக ஸ்கூட்டர் சென்று கொண்டிருந்த போது ஒரு நாய் எங்களைக் குறி வைத்துத் துரக்க ஆரம்பிக் கவே நண்பர் பவத்து போய் ஸ்கூட்டரை வேகமாய்... அதிவேகமாய்... ஓட்டக் கூடாதி யில் ஒரு கவரில் மோதித்தான் நிற்க வேண்டியதாயிற்று. நல்லவேளைாகக் காலம் ஏதும் படவில்லை. உருப்படியான காரியங்களைச் செல்வதற்குத் துப்பில்லாத சென்னை மாநக ராட்சி குறைந்த பட்சம் இது மாதிரியான தெருவோர நாய்களைவாவது பிடித்துக் கொண்டிருக்கலாம். செல்வார்களா?

* கே. ஜி. குமார், சென்னை-112.

2 தேசிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவ்வப்போது டெலிவிஷனில் காட்டப்படும் தமிழ் வினக் கங்களைப் பார்த்தீர்களா, எப்படி?

1 கொடுமை அல்லா கொடுமை! அண்மை யில்லா இத்துஸ்தானி இசை நிகழ்ச்சி. அதற்கு எழுதிக் காட்டப்பட்ட தமிழ் விளக்கம் எப் படித் தெரியுமா? 'ராக்', 'பக்வாஜ்' என்று! இதுதான் தமிழ் விளக்கமா? யாருக்குக் கண்டாப்புச் செய்கிறார்கள் இந்த டெலிவிஷன் காரர்கள்? பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அட்டிழியம்!

* ரு 10 பரிக பெறுபவர:

எம். சத்திரிகா,
D/o. ஆர். மோகன்,
40, ஒய்க்குறத் தெரு,
வாங்குடி-621 601.

- துராச

சீர்துறை கண்டு பொங்குவாய்! எளிமை கண்டு இரங்குவாய்!

இளைஞர் ஆண்டாள் இந்த ஆண்டில், கலாமி விடுகாளைத் திறந்த தினமான ஜனவரி 12-ல் சென்னைில் ஒரு பிரபலமான தியேட்டரில் "Shanila Temple" சினிமா பரீட்சை நாளும் எம் குடும்பத்தினரும் சென்றிருந்தோம். அப்போது என் தேர்த்த ஒரு மனநிறைவான காட்சியை கவனி வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மனமறிந்தேன்.

நாங்கள் வெளியில் நின்றிருந்த போது, நாற்பது வயது மதிக்கத்தக்க ஒருவர், கையில் மாவுக் கட்டுடன் கன்ன விழிவிழித்து, கன்ன மார்க்கெட்டில் டிக்கெட் கிற்றுத் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு இளைஞன் அங்கு வந்து அவர் கைவிருத்த டிக்கெட்டுகளைப் பிடுங்கி விழித்துப் போட்டு, பணத்தையும் பிடுங்கித் கொண்டு அவரை "யசோதை" யான தொழில் செய்யாமல் இது என்ன பிழையு" என்று பலவாறு திட்டினான். அவர் அங்கேயே உட்கார்ந்து அந் ஆரம்பித்தார்.

அந்த இளைஞர் சற்று நேரம் கழித்து அவரிடம் சென்று பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுத்து, அவருடைய அலுக்குக் கைசரீர்ப் பிடித்தெழுப்பி, அவர் கையைப் பிடித்தவாறே சற்று நேரம் சென்று, 'இனிமேல் இப்படியெல்லாம் செய்வாதிர்கள்' என்று பலவாறு அறிவுரை கூறினான்.

எங்கள் பின் நின்று கொண்டிருந்த இரண்டு தியேட்டர் சிப்பந்திகள் 'வேடு' ஒரு முதலாளி என்று இதே நேரம் போனீஸ் அழைச்சிருப்பாரு. தம்ப முதலாளி குணமே தனிதான். பாடித்தியா, எல்லவையு தம்மவரே.

விருத்தால் அவன் கையைப் பிடிக்க வெளியே கூட்டிக்கிட்டு போனான். என்று பேசிக் கொண்டிருந்தது காதுவ்பட்டதும் தான் அங்கு இளைஞன் தான் அந்தத் திரையரங்கின் உரிமை உள்ளவன் என்பது உணர் முடிய, "இந்த சின்ன கூலித் பணத்திலிருந்து சிறிதும் இல்லாது, இவ்வளவு எளிமையா?" என்று ஆச்சரியமாய் உணர்ந்தேன்.

தேவை கண்டு பொங்கச் சொன்ன மகா கவிக்கு செவி கொடுத்து, முதலில் தேவை கண்டு பொங்கி, பின் எளிமை கண்டவுடன் இரங்கிய அகவியாளர் வாழ்த்துவிடுவான்!

வி. சே. தா.

முதுகூடு முதலாமாண்டு (இயற்பியல்),

த. பே. மா. ஐ. கல்லூரி,

பொன்றாள்-609 307.

அமரலாசை

மாதம் ஒருமுறை—
வாணம்
அமுல்படுத்தும்
பரிபூரண
'பலாக்கல்'

வாணஜல்

வாண தேசத்தின்
ஒரு வர்ண
தேசியக் கொடி!

என், குருகுரத்தி,
சீ-ஆம் வகுப்பு 'பி' பிரிவு,
ஈராட்சி ஒன்றிய துடுதிலப்பன்சரி,
பாபநாசம்-614 205,
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

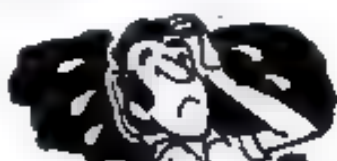
லாப்டர் சீட்டு

வாங்குபவரை
ஏமாற்றிவிட்டு
விற்பவரை
யட்டுமே
லட்சாதிபதியாக்கும்
அரசாங்க
காதிதம்.

பி. கவாமிதாசன்,
இளமறிவிவாக்கணிதம் (மூன்றாம் ஆண்டு)
அரநிதர் ஆடவர கலைக்கல்லூரி,
கும்பகோணம்-612 001.

மரணவர பக்கம்

ஹெல்மெட் அணிவதால்

ஒ

தற்போது மோட்டார் சைக்கிள் ஒட்டு வோர் ஹெல்மெட் அணிவது கட்டாய மாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஹெல்மெட் குணாக் பயனே இல்லை என்று 'நிஜ சபன் டிஸ்ட்' கார இதழ் கூறுகிறது.

சில ஹெல்மெட்டுகள் சில வித காயங் களைத் தவிர்கின்றன; மற்றவை தலைக்குக் கொஞ்சமும் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை என்பதோர் ஐண்ட் டுனிவர்டிடிவைச் சேர்ந்த லிட்டர் கிராண்ட்ஸ். அவற்றின் வடிவமைப் பில் பெரும் மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதோர் அவர். தற்கால ஹெல்மெட்டு களைத் தயாரிக்கப் பயன்படுகின்ற பொருள்களை அவர் குறை கூறுவதுடன், அவை தலைக்கு அளிக்கும் பாதுகாப்பும் போதாது என்பதோர்.

ஸ்பீடில் மோட்டார் சைக்கிள் வீபத் தில் இறந்த 153 ஓபர்களைக் கடங்களைப் போல்ட் மார்ட்டம் செய்து பார்த்ததில், பாதிப் பேருக்கு மேல் தலைக் காயங்களினால் இறக்கவிடப்பட்டன என்றெரிந்தது. சுழத்தும் தலைமேல் சேருமிடத்தில் ஏற்பட்ட பலத்த அடி

காரச்சாக்கால் உயிர் போயிருந்தது.

தற்போது உள்ள ஹெல்மெட்டுகள் தலை யின் கன பரிமாணத்தைக் கமார் 30 சதவீதம் அதிகரிக்கச் செய்து சுழத்துப் புறம் அழுத்து வதால், சீழே விழும்போது பலத்த அடிபடு கிறது என கிராண்ட்ஸ் நம்புகிறார். தவிர் முக்க காயங்களைத் தவிர்க்க ஹெல்மெட்டு கள் எந்த விதத்திலும் உதவுவதில்லை என்பதோர். அவர் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் இன்னொரு ஆச்சரியமான விஷயமும் தெரிய வந்தது. மோட்டார் சைக்கிள், ஒட்டி சீழே விழும் போது ஏற்படும் தலை அதிர்ச்சிக்கும் மண்டை ஒட்டிச் படும் காயத்துக்கும் தெருங் கிய தொடர்பு இருக்க போதிலும், ஹெல் மெட் அணிந்தாலும், அணிவாவிட்டாலும் இத்தக் காயம் ஏற்படுகிறது என்பதுதான் அது!

இப்படி அவர் ஆந்தப் பத்திரிகையில் கூறி விசுவப்பது சரிதான்! நியூரோ சர்ஜன் டாக்டர் எஸ். கல்யாணசாமினின் பதில் கண்டிப்பு பக்கத்தில்...

தலைவர்: கணிபூர் சேவிவரசன்.

* மதநிக் பாஸ்கெட்டிரமணியம், புகளேசுவர் பாஸ்கெட்டிரமணியம்.

படம்: மோகா.

பத்திரிகைத் துறையில் வேலை வாய்ப்பு

இந்த வாரம் பத்திரிகைத் துறையில் இருக்கிற வேலை வாய்ப்புகள் பற்றி எழுதுவதற்காக, நமது திருபர் இன மணிக்கதிர் ஆசிரியர் திரு. கஸ்தூரி ரங்கனைச் சந்தித்துப் பேசினார். திரு. கஸ்தூரி ரங்கன் தெரிவித்த கருத்துக் களின் தொகுப்பு:

பட்டப்படிப்பு:

பத்திரிகைத் துறையில் குறைந்தபட்சம் கல்வித் தகுதியைப் பட்டப்படிப்பு என்பது இன்றைய நிலை. இது தவிர ஐக்கியத்தின் முன்னர் அக்ஷரம் பூரித் தாய்வி விருந்தால் பலமான வேலை கிடைக்கும்.

இந்தப் படிப்பு இத்திரியில் ஒரு சில பங்குக் காலங்களில் மட்டுமே சொல்லித் தரப்படுகிறது. சிலர் தபால் மூலமும் சொல்லித் தருகின்றனர். ஆனால் தபால் வழிப் படிப்பு தேர்வுகள் படிப்பைப் போல அல்லாதது என்பதற்காக இருக்குமா என்பது சந்தேகமே!

ஆர்வம் அவசியம்:

பொதுவாக இந்தத் துறையில் நுழைந்த படிப்பவர்களுக்கு எழுத வேண்டுமென்ற கத்துதல் அவசியம் தென்படும். எந்த வேலையும் இல்லாததற்கு ஏதோ இவ்விடம் கவனத்தினைக் கொண்டு கவனம் கொண்டு இருக்க வேண்டும். இவ்விடம் எழுதும் திறமை தவிர கட்டுப்பாடு திறமை அவசியம். இவ்விடம் தவிர குழுவிலேயும் கூட்டணியில் மூக்கிய எல்லாவுமே இவ்விடம்.

பேச்சு மட்டுமேயன்றி எந்த விஷயத்தையும் ஒரு தடவை கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் கருக்கலாம். அதே சமயத்தில் எளிதாய் புரியும்படிவும் சிப்போர்ட் செய்தி திறமை அவசியம். வேலைக்குத் தேர்த்தெடுக்கும் போது இந்தத் திறமையைத்தான் தேர்விப்பார்கள். ஆய்வித்த பொது அறிவு மற்றும் மொழி பெயர்ப்புத் திறமை அவசியம்.

தேர்த்தெடுப்பு முறை:

இங்கே எல்லாம் பத்திரிகைகளுக்குமாய்ச் சேர்க்கை பொதுப் பரீட்சை வைத்துத் தேர்த்தெடுப்பது இல்லை. அந்தந்தப் பத்திரிகையோ - செய்தி திறமை மட்டும் தேர்வுக்குத் தேர்வுவாது என்பதில் மனத்தில்

சிப்போர்ட்டர்கள், சிப்போர்ட்டர் செய்திகளை, சிப்போர்ட்டர்கள் என்று தேர்த்தெடுக்கும் கொள்கைகள். தவிர, உதவி ஆசிரியர், துணை ஆசிரியர் போன்ற பதவிகளுக்கும் எல்லாம் உண்டு. உ.வி. மற்றும் ரேடியோ செய்திப் பேரவையிலும் திருபர் பதவிக்கு ஆட்கள் தேர்த்தெடுக்கப்படுவர்.

அரசாங்கத்தில்:

பத்திரிய, மாநில அரசுகளிலும், உள்பொலி மற்றும் எல்லாவற்றிலும் பொது ஐக்கிய தொடர்ப்பாளர் பதவிக்கு மற்றவர்களைவிட ஐக்கியினர்களுக்கு திறமை வாய்ப்பு உண்டு. பிரதானமான எதிர்க்காலமும் உண்டு.

சம்பளம்:

அரசாங்கம் விதித்துள்ளதன்படி, தனிய சம்பள விதிதம் அமலில் உள்ளது. இதற்கு, பன் கட்டணச் சமூகம் போன்ற இவ்விடம் பிற வசதிகளும் உண்டு.

சில சிலம் ஐக்கியினர்களுக்கு அல்லப்போது எழுதுகிற திருபர்களுக்கும் உண்டு. இவர்களுக்கு வேலியாவிற சிப்போர்ட்டர்கள் ஒருசெய்யப்பட்டிருக்கிற இந்திய ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டுப் பணம் தருவார்கள்.

இன்னொரு துறை:

ஆர்வம் உள்ளவர் என்று ஒரு பத்திரிகையாளர் ஐக்கிய உண்டு. இவர்கள் எந்தப் பத்திரிகைச் சம்பளம் பட்டியலிலும் இருக்க மாட்டார்கள். அதேசமயம் எல்லாம் பத்திரிகைகளுக்கும் கட்டுரை, பேட்டி செய்தி, இத்தியான்கள் எழுதி, அதற்கெற்பச் சம்பளம் பெறுவர்.

தொகை:

மேலும், தனியாருக்கும், தொகைப் பிரமோதில் பத்திரிகைகளில் வேலியான செய்திகளைக் கொடுத்தி பெயர்ப்பு இவ்விடம்மேல் எழுதித் கொடுத்தி சம்பளம் திகலாம். ரே. டிரா'தான் எழுதிய தொகையைப் போட்டார்கள். ஆனால் பணமே அனுப்பவில்லை. இந்தப் பத்திரிகைக்காரர்களை இப்படித்தான் என்று குட்டு கொடுத்தான் புலர் கொய்கள்தீர். பெரும்பாலான ஐக்கிய ஒரு தகைப் பணம் அனுப்புகின்றனர், ஒரு சிலரைத் தவிர!

பொதுமல் அவர்களுக்கு எழுதாமல் இருக்க விடுவது இல்லை!

தகவல்: எஸ். சந்திரமொகலி.

* மிதோராம் பத்திரிகையாளர்களுடன் பிரதமர் (மே. 1971)...

ஒருவர்: காணாமல் போன என் மகளிடம் இருந்து கடிதம் வந்திருக்கு.
 மற்றவர்: அப்படியா! என்ன எழுதி இருக்கான்?
 ஒருவர்: அவன் காணாமல் போன விவரத்தைப் பற்றித் த. வி. விஜய் போட்டு கொடுத்த விவரப்படுத்தினால் தான் விட்டிருக்கிறதும் வருவாணும்.
 —ஆர். சாந்தகுமார்.

இரண்டு சிப்பாய்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.
 “தான் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தா?”
 “எனக்கு மனைவி இல்லை. மேலும் தான் போலி தேசத்தால் சேர்ந்தேன்!”
 “எனக்கு மனைவி இருந்தால், மேலும் தான் அளவிறவை தேசத்தேன். அதனால் தான்!”
 தன் தி: மிரர்.
 —ராமகி.

முதலாளி: வாடிக்கையாளர்கள் எல்லோரும் தீ அளந்து கொடுக்கும் துணிவின் அளவு குறைவாக உள்ளது என்று புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்? வேலைக்காரர்: பூ வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தேன்!
 —டி. கந்தரேசன்.

“ஏன்டா! கண்டம்ஸ்னு ஏன் பேச வந்தது?”
 “அயல் நாட்டிலிருந்து வருபவர்களுக்கு தினைய கஷ்டம் தருவதால் தான்!”
 —ஜெனின் சேகர்.

“திரிபாய முதிர்க்கவில்லை என்றால்..”

“முதிர்வில் ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். பூரிட்டையில் பாஸ் பண்ண 35 மார்ச் வாங்க வேண்டும். எழுதினவர்களுக்குக் கொல்லாம் ஐந்து மார்ச் அதிகப்படியாய்த் தர முடிவெடுக்கப்படுகிறது. எழுபது, எண்பது மார்ச் வாங்கினவர்களுக்கு இந்த ஐந்து மார்ச்சினால் அதிக பயன் இல்லை. அதேபோல, பத்து, பதினைந்து வாங்கினவர்களும் இதனால் பலனடையப் போவதில்லை. ஆனால் முப்பது வாங்கியுள்ள பார்டர் கேஸ்கள் பாஸாகலாம் இல்லையா? அந்த ‘அதிகப்படி மார்ச்’ போன்றதுதான் இந்த ஹெல்மெட் விஷயமும். தலைக்கு ஒரு விதப் பாதுகாப்பு. இதனால் விபத்தில் சாவு எண்ணிக்கை நிச்சயம் குறைபும்.”

“இன்னொரு விஷயமும் கவனிக்க வேண்டும். ஹெல்மெட் போட்டுக் கொண்டாலே, தானாகவே ஜாக்கிரதையாய் ஓட்ட வேண்டும் என்று ஒருவித உன்னுணர்வு — கட்டுப்பாடு உணர்வு வந்துவிடும். இதுவே பல விபத்துக்களைத் தடுத்ததுவிடும்.”

“இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்று ஸ்கூட்டர் போன்றவற்றில் போகிறவர்கள் தடுத்தரக் குடும்பத்தினர்; இவர்களை நம்பித்தான் இவர்களின் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் இவர்களுக்கு ஏதாவது ஆகிவிட்டால் — மரணம் கூட இல்லை, உடல் ஊனமேற்பட்டுவிட்டால் கூட — இவர்களது குடும்பத்தின் நிலை என்ன ஆகும் என்று ஒரு கணம் யோசித்துப் பார்த்தால், தானாகவே ஹெல்மெட் அணிவ ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.”

ஒரு வருடத்துக்குமுன் வாகன விபத்தில் மாட்டிக் கொண்ட ஒருவர், இவ்வளவு காலத்திச்சைக்கும் பிறகு, நேற்றுத்தான் டிஸ் சார்ஜ் ஆகிப் போனார். இதுபோல நிறைய கேஸ்கள், இவர்கள் ஹெல்மெட் அணித்து கொண்டிருந்திருந்தால் நிச்சயம் தப்பித் திருக்கலாம்.

வாங்குகிற ஹெல்மெட்டை, ஐ.எஸ்.ஐ. முத்திரை இருக்கிறதாய்ப் பார்த்து வாங்க வேண்டும். விடைகுறைவு என்று ஏதோ ஒன்றை வாங்கிவிட்டு, விபத்தில் ஹெல்மெட் காப்பாற்றவில்லையே என்று குறை சொன்னால் எப்படி நியாயமாகும்?

“ஹெல்மெட்டுகளின் வடிவமைப்பில் மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்கிறார் பீட்டர் கிரான்ட். காவப் போக்கில், எதில் தான் மாறுதல் அவசியமில்லை? இதற்கும் உதாரணம் சொல்லலாம். இன்னும் சிறப்பாய் வாகனங்களில் பிரேக் ஸிஸ்டம்கள் அமைப்பது பற்றி ஆராய்கிறார்கள். அதற்காக இப்போதுள்ள பிரேக்குகளைத் தூக்கி எறிந்து விடலாம் என்ன?

“ஸ்கீடனில் நடத்த கணக்கெடுப்பின் படி, ‘152 பேரில் பாதிக்கு மேலானவர்கள் தலைக் காயத்தால் இறக்கவில்லை’ என்கிறார். தான் கேட்கிறேன், ‘ஹெல்மெட் போட்டிருந்தால் தலை காயத்தால் இறந்தார்களே அவர்களாவது பிழைத்திருப்பார்கள் இல்லையா?’

“முக்கக் காயங்களை ஹெல்மெட்டுகள் தடுப்பதில்லை என்கிறார் அவர். ஹெல்மெட் தலையைக் காப்பாற்றத்தான், உடலில் ஒய் லொகு பகுதியையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், போர்ட் கவுசம் அணித்து கொண்டதான் வாகனம் ஓட்ட வேண்டும்.”

“ஹெல்மெட்டுகளின் விலை அதிகம்: அதைப் பத்திரமாக வைக்க வழிமுறைகள் இல்லை என்பதெல்லாம் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத வீண் வாதங்கள்.

இன்று ஒரு ஹெல்மெட் விலை இருநூறு ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்வோம். சுமார் ஐந்து வருடங்களாவது இதைப் பயன்படுத்தலாம். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் தினத்துக்குச் சுமார் பத்துப் பன்னிரண்டு பைசா ஆகும்; அவ்வளவுதான்! உங்கள் உயிர் — தலை தினம் பன்னிரண்டு பைசா மதிப்புக் கூடப் பெறுது என்று நினைக்கிறீர்கள்? அப்படி நீங்கள் நினைத்தால் தாராளமாய் ஹெல்மெட் இல்லாமல் போங்கள், நான் தடுக்க மாட்டேன்!”

சத்திப்பு: தூக்கி.

**"ஸ்டேப்ரீ பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்-வசதிக்கு
வசதி, கசுத்துக்கு கசுது, வித்திலை உணர்வுகள்
விருந்தியகதன் செய்கிறோன்"**

**பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்,
கவலை இல்லை!**

உயிர்ப்பை... ஓட்டு, பென்:
இந்தவரை அளிக்கிற பென்: எதிர்த்து
ஒட்டுப் படிக்கை கவலை அளிக்கிறது.

கிட்டெட் பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்
இருக்கிறதில், பென்:... ஓட்டு, என்: ஓட்டு
என்: கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!
கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!
கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!

கிட்டெட் பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்
இருக்கிறதில், பென்:... ஓட்டு, என்: ஓட்டு
என்: கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!
கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!

கிட்டெட் பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்
இருக்கிறதில், பென்:... ஓட்டு, என்: ஓட்டு
என்: கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!
கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!

**அதுமட்டுமே? உங்களுக்குத்
தென்காலக கவலைகள் படிக்கிறதில்
அளிக்கிறது கவலை இல்லை.**

ஒரு ஓட்டு அளவு பென்: இவ்வளவு நெருக்கத்தில்
இருக்கிறதில், பென்:... ஓட்டு, என்: ஓட்டு
என்: கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!
கவலை இல்லை! என்: கவலை இல்லை!

**வித்திலை உணர்வுகள் விருந்தியகதன்
செய்கிறோன்**

Johnson & Johnson

